

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 132

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. gegužės 21 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji 1
- ★ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/801 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo *Au pair* projekte tikslais sąlygų 21
- ★ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/802 dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse 58

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2015 m. gegužės 7 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/803 dėl Protokolo, kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas, pasirašymo Sąjungos ir jos valstybių narių vardu ir laikino jo taikymo 79
- Protokolas, kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas 81

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2016/804, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynųjų pinigų poreikiui patenkinti 85
- ★ 2016 m. gegužės 20 d. Komisijos reglamentas (ES) 2016/805, kuriuo dėl *Streptomyces* K61 (buv. *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O padermės, FEN 560 (kitais – vaistinės ožragės arba vaistinės ožragės sėklų miltelių), metildekanoato (CAS 110-42-9), metiloktanoato (CAS 111-11-5) ir terpenoidų mišinio QRD 460 įrašų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedas⁽¹⁾ 95
- 2016 m. gegužės 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/806, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 97

SPRENDIMAI

- ★ 2016 m. kovo 15 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/807 dėl pozicijos, kuri turi būti priimta Europos Sąjungos vardu Tarptautinės jūrų organizacijos Sąlygų lengvinimo komiteto 40-ame posėdyje, Jūrų aplinkos apsaugos komiteto 69-ame posėdyje ir Jūrų saugumo komiteto 96-ame posėdyje dėl Sąlygų lengvinimo konvencijos, MARPOL konvencijos IV priedo, SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 13 ir 18 taisyklių, Apsaugos nuo gaisro sistemų kodekso ir 2011 m. Sustiprintų apžiūrų programos kodekso pakeitimų priėmimo 99
- ★ 2016 m. gegužės 18 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimas (BUSP) 2016/808 dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (Atalanta), ES operacijos vado skyrimo (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ 2016 m. gegužės 20 d. Komisijos sprendimas (ES) 2016/809 dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pranešimo apie pageidavimą dalyvauti taikant tam tikrus Sąjungos teisės aktus dėl policijos bendradarbiavimo, priimtus iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir neįtrauktus į Šengeno *acquis* 105
- ★ 2016 m. balandžio 28 d. Europos Centrinio Banko sprendimas (ES) 2016/810 dėl antros tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų serijos (ECB/2016/10) 107
- ★ 2016 m. balandžio 28 d. Europos Centrinio Banko sprendimas (ES) 2016/811, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas ECB/2014/34 dėl priemonių, susijusių su tikslinėmis ilgesnės trukmės refinansavimo operacijomis (ECB/2016/11) 129

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/800

2016 m. gegužės 11 d.

dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) šios direktyvos tikslas – nustatyti procesines garantijas, kuriomis užtikrinama, kad vaikai, tai yra jaunesni nei 18 metų asmenys, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, galėtų suprasti ir sekti tą procesą ir naudotis savo teise į teisingą bylos nagrinėjimą, ir užkirsti kelią naujiems vaikų nusikaltimams bei skatinti jų socialinę integraciją;
- (2) šia direktyva, kuria nustatomos bendros būtiniausios taisyklės dėl vaikų, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji, procesinių teisių apsaugos, siekiama stiprinti valstybių narių pasitikėjimą viena kitos baudžiamojo teisingumo sistemomis ir taip pagerinti sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimą. Tokiomis bendromis būtiniausiomis taisyklėmis taip pat turėtų būti pašalintos laisvo piliečių judėjimo visoje valstybių narių teritorijoje kliūtys;
- (3) nors valstybės narės yra Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK), Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto ir JT vaiko teisių konvencijos šalys, patirtis rodo, kad vien tai ne visada suteikia pakankamai pasitikėjimo kitų valstybių narių baudžiamosios teisės sistemomis;
- (4) 2009 m. lapkričio 30 d. Taryba priėmė Rezoliuciją dėl veiksmų plano, skirto įtariamųjų ar kaltinamųjų baudžiamuosiuose procesuose procesinėms teisėms stiprinti ⁽³⁾ (toliau – veiksmų planas). Veiksmų plane raginama palaipsniui tvirtinti priemones, susijusias su teise į vertimą raštu ir žodžiu (A priemonė), teise į informaciją apie teises ir informaciją apie kaltinimus (B priemonė), teise į teisinę konsultaciją ir teisinę pagalbą (C priemonė), teise į giminių, darbdavių ir konsulinių įstaigų informavimą (D priemonė), taip pat su specialiomis pažeidžiamų įtariamųjų ar kaltinamųjų apsaugos priemonėmis (E priemonė). Veiksmų plane pabrėžiama, kad tvarka, kuria

⁽¹⁾ OL C 226, 2014 7 16, p. 63.

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento pozicija ir 2016 m. balandžio 21 d. Tarybos sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 295, 2009 12 4, p. 1.

jame nurodytos teisės, yra orientacinė, o tai reiškia, kad ji gali būti keičiama, atsižvelgiant į prioritetus. Veismų planas parengtas taip, kad veiktų kaip visuma; jo visa nauda bus juntama tik įgyvendinus visus jo elementus;

- (5) 2009 m. gruodžio 11 d. Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino veismų planą ir įtraukė jį į Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“ ⁽¹⁾ (2.4 punktas). Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad veismų planas nėra baigtinis, ir paragino Komisiją išnagrinėti kitus įtariamųjų ir kaltinamųjų būtiniausių procesinių teisių aspektus ir įvertinti, ar reikia nagrinėti kitus klausimus, pavyzdžiui, nekaltumo prezumpciją, siekiant geriau bendradarbiauti toje srityje;
- (6) šiuo metu jau patvirtintos keturios priemonės dėl procesinių teisių baudžiamajame procese, būtent Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/64/ES ⁽²⁾, 2012/13/ES ⁽³⁾, 2013/48/ES ⁽⁴⁾ ir (ES) 2016/343 ⁽⁵⁾;
- (7) šia direktyva remiamos vaiko teisės, atsižvelgiant į Europos Tarybos gaires dėl vaiko interesus atitinkančio teisingumo;
- (8) kai vaikai yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese arba jiems taikoma Europos arešto orderio vykdymo procedūra pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR ⁽⁶⁾ (toliau – perduoti prašomi asmenys), valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pirmiausia visada būtų vadovaujamasi vaiko interesais pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 24 straipsnio 2 dalį;
- (9) vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys, kad būtų išsaugotos jų galimybės vystytis ir vėl integruotis į visuomenę;
- (10) ši direktyva turėtų būti taikoma vaikams, kurie yra įtariamieji arba kaltinamieji baudžiamajame procese, ir vaikams, kurie yra perduoti prašomi asmenys. Atitinkamos šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos vaikams, kurie yra perduoti prašomi asmenys, nuo jų sulaikymo vykdančiojoje valstybėje narėje momento;
- (11) ši direktyva ar tam tikros jos nuostatos taip pat turėtų būti taikomos įtariamiesiems ar kaltinamiesiems baudžiamajame procese ir perduoti prašomiems asmenims, kai šie asmenys buvo vaikai tuo metu, kai jų atžvilgiu turėjo būti vykdomas procesas, tačiau kuriems vėliau suėjo 18 metų, ir kai tinkama taikyti šią direktyvą atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, įskaitant atitinkamo asmens brandą ir pažeidžiamumą;
- (12) jei asmuo tampa įtariamuoju arba kaltinamuoju baudžiamajame procese jau sulaukęs 18 metų, tačiau nusikalstama veika padaryta, kai asmuo dar buvo vaikas, valstybės narės raginamos taikyti šia direktyva nustatytas procesines garantijas, kol tam asmeniui sukaks 21 metai, bent jau kiek tai susiję su nusikalstamomis veikomis, padarytomis to paties įtariamojo ar kaltinamojo, kai tos nusikalstamos veikos yra bendrai tiriamos ir už jas patraukiama baudžiamojon atsakomybėn, nes jos yra neatsiejamai susijusios su baudžiamuoju procesu, prasidėjusiu prieš tam asmeniui sueinant 18 metų;
- (13) valstybės narės turėtų nustatyti vaiko amžių remdamosi paties vaiko pateikiama informacija, vaiko civilinės būklės patikrinimu, dokumentų analize, kitais įrodymais, o jei tokių įrodymų nėra arba jie negalutiniai, sveikatos patikrinimu. Sveikatos patikrinimas turėtų būti atliekamas tik kraštutiniu atveju ir griežtai gerbiant vaiko teises, fizinę neliečiamybę ir žmogaus orumą. Jei dėl asmens amžiaus lieka abejonių, šios direktyvos tikslais preziumuojama, kad tas asmuo yra vaikas;

⁽¹⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

⁽²⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁽⁴⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁽⁵⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

⁽⁶⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

- (14) ši direktyva neturėtų būti taikoma kai kurių nedidelių pažeidimų atvejais. Tačiau ji turėtų būti taikoma, kai iš vaiko, kuris yra įtariamasis ar kaltinamasis, atimta laisvė;
- (15) kai kuriose valstybėse narėse kita institucija nei jurisdikciją baudžiamosiose bylose turintis teismas turi kompetenciją už palyginti nedidelius pažeidimus skirti kitas sankcijas nei laisvės atėmimas. Tai gali būti, pavyzdžiui, kelių eismo taisyklių pažeidimai, kurie padaromi itin dažnai ir kurie gali būti nustatomi vykdant eismo kontrolę. Tokiais atvejais būtų neprotinga reikalauti, kad kompetentingos institucijos užtikrintų visas pagal šią direktyvą numatytas teises. Kai valstybės narės teisėje numatyta, kad sankcijas už nedidelius pažeidimus skiria tokia institucija, ir jei numatyta apskundimo teisė jurisdikciją baudžiamosiose bylose turinčiame teisme arba galimybė kitaip perduoti bylą tokiam teismui, ši direktyva turėtų būti taikoma tik procesui tame teisme pateikus tokį skundą arba perdavus jam bylą;
- (16) kai kuriose valstybėse narėse tam tikri nedideli pažeidimai, visų pirma nedideli kelių eismo taisyklių pažeidimai, nedideli savivaldybių nustatytų bendrų taisyklių pažeidimai ir nedideli viešosios tvarkos pažeidimai, laikomi nusikalstamomis veikomis. Tokiais atvejais būtų neprotinga reikalauti, kad kompetentingos institucijos užtikrintų visas pagal šią direktyvą numatytas teises. Kai valstybės narės teisėje nustatyta, kad už nedidelius pažeidimus negali būti skiriama laisvės atėmimo sankcija, ši direktyva turėtų būti taikoma tik jurisdikciją baudžiamosiose bylose turinčiame teisme vykstančiam procesui;
- (17) ši direktyva turėtų būti taikoma tik baudžiamajam procesui. Ji neturėtų būti taikoma kitų rūšių procesams, visų pirma procesams, kurie specialiai sukurti vaikams ir kuriems pasibaigus būtų galima skirti apsaugos, taisomąsias ar auklėjamojo poveikio priemones;
- (18) ši direktyva turėtų būti įgyvendinama atsižvelgiant į direktyvų 2012/13/ES ir 2013/48/ES nuostatas. Šia direktyva suteikiama papildomų garantijų, susijusių su vaikams ir tėvų pareigų turėtoju teiktina informacija, kad būtų atsižvelgta į specialius vaikų poreikius ir pažeidžiamumą;
- (19) vaikai turėtų gauti informaciją apie bendrus proceso eigos aspektus. Tuo tikslu jiems visų pirma turėtų būti trumpai, tiek, kiek įmanoma vykdant baudžiamąjį procesą, paaiškinama apie kitas procedūrines proceso stadijas ir dalyvaujančių institucijų vaidmenį. Kokią informaciją pateikti turėtų priklausyti nuo bylos aplinkybių;
- (20) informacija, susijusi su teise į sveikatos patikrinimą, vaikams turėtų būti suteikiama kuo ankstesnėje proceso stadijoje, vėliausiai iki laisvės atėmimo, kai tokia priemonė taikoma vaikui;
- (21) kai vaiko laisvė yra atimta, raštiškame pranešime apie teises, kuris pateikiamas vaikui pagal Direktyvą 2012/13/ES, turėtų būti pateikiama aiški informacija apie pagal šią direktyvą suteikiamas vaiko teises;
- (22) valstybės narės raštu, žodžiu arba abiem būdais turėtų informuoti tėvų pareigų turėtoją apie taikytinas procesines teises. Informacija turėtų būti suteikiama kuo skubiau ir būti pakankamai išsami, kad būtų galima užtikrinti teisingą procesą ir veiksmingą vaiko naudojimąsi teisėmis;
- (23) tam tikromis aplinkybėmis, kurios taip pat gali būti susijusios tik su vienu iš asmenų-tėvų pareigų turėtojų, informacija turėtų būti teikiama kitam tinkamam vaiko nurodytam ir kompetentingos institucijos tokiu pripažintam suaugusiajam. Viena iš tokių aplinkybių yra padėtis, kai yra objektyvių ir faktinių pagrindų, nurodančių ar keliančių įtarimą, kad suteikus informaciją tėvų pareigų turėtoju galėtų būti iš esmės sukeltas pavojus baudžiamajam procesui, visų pirma, kai galėtų būti sunaikinti ar pakeisti įrodymai, padarytas poveikis liudytojams arba kai tėvų pareigų turėtojas galėtų būti dalyvavęs įtariamoje nusikalstamoje veikoje kartu su vaiku;
- (24) kai aplinkybės, dėl kurių kompetentingos institucijos informaciją suteikė tinkamam suaugusiajam, kuris nėra tėvų pareigų turėtojas, išnyksta, visa informacija, kuri vaikui suteikiama pagal šią direktyvą ir kuri išlieka aktuali proceso eigai, turėtų būti suteikiama tėvų pareigų turėtoju. Šis reikalavimas neturėtų būti bereikalingai pratęsti baudžiamojo proceso;

- (25) vaikai, kurie yra įtariamieji arba kaltinamieji, turi teisę turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES. Kadangi vaikai yra pažeidžiami ir ne visada gali visiškai suprasti ir sekti baudžiamąjį procesą, šioje direktyvoje nurodytais atvejais jiems turėtų padėti advokatas. Tais atvejais valstybės narės turėtų pasirūpinti, kad vaikui padėtų advokatas, jeigu vaikas ar tėvų pareigų turėtojas nepasirūpino tokia pagalba. Valstybės narės turėtų suteikti teisinę pagalbą, kai tai reikalinga siekiant užtikrinti, kad vaikas gautų veiksmingą advokato pagalbą;
- (26) teikiant šioje direktyvoje numatytą advokato pagalbą suponuojama, kad vaikas turi teisę turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES. Taigi, jei taikant Direktyvos 2013/48/ES nuostatą būtų neįmanoma advokato pagalba vaikui pagal šią direktyvą, tokia nuostata neturėtų būti taikoma vaikų teisei turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES. Kita vertus, šioje direktyvoje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos ir išimtys dėl advokato pagalbos neturėtų daryti poveikio teisei turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES arba teisei į teisinę pagalbą pagal Chartiją bei EŽTK ir nacionalinę bei kitą Sąjungos teisę;
- (27) šioje direktyvoje numatytos nuostatos dėl advokato pagalbos turėtų būti taikomos nepagrįstai nedelsiant, kai vaikams pranešama, kad jie yra įtariamieji ar kaltinamieji. Šioje direktyvoje advokato pagalba reiškia, kad baudžiamajame procese teisinę pagalbą teikia ir atstovauja advokatas. Kai pagal šią direktyvą numatyta, kad advokato pagalba teikiama apklausos metu, advokatas turėtų privalėti dalyvauti. Nedarant poveikio vaiko teisei turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES, teikiant advokato pagalbą nereikalaujama, kad advokatas dalyvautų atliekant visus tyrimo ar įrodymų rinkimo veiksmus;
- (28) su sąlyga, kad tai atitinka teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, valstybių narių pareiga suteikti vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji, advokato pagalbą pagal šią direktyvą neapima: vaiko tapatybės nustatymo; nustatymo, ar turėtų būti pradėtas tyrimas; patikrinimo, ar asmuo neturi ginklų, arba kitų panašių saugumo klausimų; kitų tiriamųjų ar įrodymų rinkimo veiksmų atlikimo, nei konkrečiai nurodyti šioje direktyvoje, kaip antai kūno apžiūrų, fizinių patikrinimų, kraujo tyrimų, tyrimų girtumui nustatyti ar kitų panašių tyrimų arba fotografavimo ar pirštų antspaudų ėmimo; arba vaiko pristatymo kompetentingai institucijai ar vaiko atidavimo tėvų pareigų turėtojui arba kitam tinkamam suaugusiajam pagal nacionalinę teisę;
- (29) kai vaikas, kuris pradžioje nebuvo įtariamuoju arba kaltinamuoju, pvz., buvo liudytoju, tampa įtariamuoju arba kaltinamuoju, tas vaikas turėtų turėti teisę neduoti parodymų prieš save ir teisę tylėti pagal Sąjungos teisę ir EŽTK, kaip išaiškinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) ir Europos Žmogaus Teisių Teismo. Todėl šioje direktyvoje pateikiama aiški nuoroda į praktinį atvejį, kai toks vaikas per policijoje ar kitoje teisėsaugos institucijoje atliekamą apklausą baudžiamajame procese tampa įtariamuoju arba kaltinamuoju. Kai, vykstant tokiai apklausai, vaikas, kuris nėra įtariamasis ar kaltinamasis, tampa įtariamuoju ar kaltinamuoju, apklausa turėtų būti sustabdyta tol, kol vaikas informuojamas, kad jis yra įtariamasis ar kaltinamasis ir jam suteikiama advokato pagalba pagal šią direktyvą;
- (30) su sąlyga, kad tai atitinka teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, valstybės narės turėtų galėti nukrypti nuo pareigos suteikti advokato pagalbą, kai tai neproporcinga atsižvelgiant į bylos aplinkybes, tačiau visuomet pirmiausia turi būti vadovojamasi vaiko interesais. Bet kuriuo atveju vaikai turi gauti advokato pagalbą, kai jų bylą nagrinėja kompetentingas teismas ar teisėjas, kad būtų priimtas sprendimas dėl sulaikymo bet kurioje proceso stadijoje pagal šios direktyvos taikymo sritį, taip pat sulaikymo metu. Be to, laisvės atėmimas neturėtų būti skiriamas kaip bausmė už nusikalstamą veiką, jeigu vaikas negavo tokios advokato pagalbos, kad jam būtų suteikta galimybė veiksmingai naudotis savo teisėmis į gynybą ir, bet kuriuo atveju, per teismo posėdžius. Valstybės narės turėtų galėti šioje srityje nustatyti praktines taisykles;
- (31) valstybės narės turėtų galėti laikinai nukrypti nuo pareigos teikti advokato pagalbą ikiteisminio tyrimo stadijoje dėl įtikinamų priežasčių, būtent kai reikia skubiai išvengti sunkių neigiamų pasekmių asmens gyvybei, laisvei ar fiziniam neliečiamumui arba kai tyrimo institucijos privalo nedelsiant užkirsti kelią esminiam pavojui, kylančiam baudžiamajam procesui dėl sunkios nusikalstamos veikos, be kita ko, siekiant gauti informaciją apie įtariamus sunkios nusikalstamos veikos bendravykdytojus arba siekiant neprarasti svarbių sunkios nusikalstamos veikos įrodymų. Laikina nukrypdomas dėl vienos iš tų įtikinamų priežasčių, kompetentingos institucijos turėtų galėti apklausti vaikus nedalyvaujant advokatui, su sąlyga, kad jiems pranešta apie jų teisę tylėti ir jie gali naudotis ta

teise, ir kad vykdam tą apklausą nedaromas poveikis teisėms į gynybą, įskaitant teisę neduoti parodymų prieš save. Turėtų būti galima vykdyti apklausą, kiek tai būtina, tik vieninteliu tikslu gauti informaciją, kuri yra svarbi siekiant išvengti sunkių neigiamų pasekmių asmens gyvybei, laisvei ar fiziniam neliečiamumui, arba siekiant užkirsti kelią esminiam pavojui, kylančiam baudžiamajam procesui. Bet koks šios laikinai nukrypti leidžiančios nuostatos pažeidimas iš esmės reikštų nepataisomą teisių į gynybą pažeidimą;

- (32) valstybės narės savo nacionalinės teisės aktuose turėtų aiškiai išdėstyti tokios laikinai nukrypti leidžiančios nuostatos priežastis ir kriterijus ir turėtų apriboti jos taikymą. Visos laikinai nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti proporcingos, griežtai ribotos trukmės, grindžiamos ne tik įtariamoms nusikalstamos veikos rūšimi ar sunkumu ir jomis neturėtų būti daromas poveikis bendram proceso teisingumui. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tuo atveju, kai laikinai nukrypti leidžiančią nuostatą pagal šią direktyvą leidžia taikyti kompetentinga institucija, kuri nėra teisėjas arba teismas, teismas galėtų įvertinti sprendimą dėl leidimo taikyti laikinai nukrypti leidžiančią nuostatą bent bylos nagrinėjimo stadijoje;
- (33) vaikų bendravimo su savo advokatu konfidencialumas yra itin svarbus veiksnys siekiant užtikrinti veiksmingą naudojimąsi teisėmis į gynybą ir yra viena iš pagrindinių teisės į teisingą bylos nagrinėjimą dalių. Todėl valstybės narės, kai pagal šią direktyvą teikiama advokato pagalba, be jokių išlygų turėtų laikytis posėdžių bei vaiko ir advokato kitų formų bendravimo konfidencialumo. Šia direktyva nedaromas poveikis procedūroms, taikomoms tais atvejais, kai esama objektyvių ir faktinių aplinkybių, leidžiančių įtarti, jog advokatas dalyvauja nusikalstamoje veikoje kartu su vaiku. Pagal šią direktyvą bet kokia advokato nusikalstama veika neturėtų būti laikoma teisėta pagalba vaikui. Pareiga laikytis konfidencialumo reiškia ne tik tai, kad valstybės narės turėtų susilaikyti nuo kišimosi į tokių bendravimą ar dalyvavimą jame, bet ir tai, kad, jei iš vaiko atimta laisvė arba jis kitaip atsiduria valstybės kontroliuojamoje vietoje, valstybės narės užtikrina, kad bendravimo reguliavimo priemonėmis būtų užtikrinamas ir saugomas toks konfidencialumas. Tuo nedaromas poveikis sulaikymo įstaigose įdiegtiems mechanizms, kuriais siekiama užkirsti kelią neteisėtam daiktų perdavimui sulaikytiesiems, kaip antai korespondencijos skanavimui, jei tokiais mechanizmais kompetentingoms institucijoms nesudaromos sąlygos skaityti vaikų ir jų advokato susirašinėjimo. Šia direktyva taip pat nedaromas poveikis nacionalinėje teisėje nustatytoms procedūroms, pagal kurias gali būti atsakyta leisti išsiųsti korespondenciją, jei siuntėjas nesutinka, kad korespondencija pirmiausia būtų pateikta kompetentingam teismui;
- (34) šia direktyva nedaromas poveikis konfidencialumo pažeidimui, kuris yra būdingas kompetentingų institucijų atliekamai teisėto sekimo veiklai. Be to, šia direktyva nedaromas poveikis darbui, vykdomam, pavyzdžiui, nacionalinių žvalgybos tarnybų siekiant užtikrinti nacionalinį saugumą pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnio 2 dalį arba kuris patenka į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 72 straipsnio taikymo sritį, kuriuo, remiantis SESV Trečiosios dalies V antraštine dalimi dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, neturi būti daromas poveikis valstybių narių pareigoms palaikyti viešąją tvarką ir užtikrinti vidaus saugumą;
- (35) vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, turėtų būti suteikiama teisė į individualų vertinimą siekiant nustatyti jų specialius poreikius apsaugos, švietimo, mokymo ir socialinės integracijos srityje ir įvertinti, ar ir kokių mastu baudžiamąjį proceso metu jiems reikės taikyti specialias priemones, jų baudžiamosios atsakomybės mastą ir atitinkamas sankcijas ar auklėjamojo poveikio priemones tinkamumą;
- (36) atliekant individualų vertinimą, visų pirma turėtų būti atsižvelgta į vaiko asmenybę ir brandą, vaiko ekonomines, socialines ir šeimos aplinkybes, įskaitant gyvenamąją aplinką, ir į vaiko konkretų pažeidžiamumą, kaip antai mokymosi sutrikimus ir bendravimo sunkumus;
- (37) turėtų būti galima pritaikyti individualaus vertinimo mastą ir išsamumą pagal bylos aplinkybes, atsižvelgiant į įtariamoms nusikalstamos veikos sunkumą ir priemones, kurių būtų galima imtis nustačius, kad vaikas yra kaltas padaręs tokią nusikalstamą veiką. Būtų galima panaudoti neseniai atliktą to paties vaiko individualų vertinimą jį atnaujinus;
- (38) kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į per individualų vertinimą gautą informaciją nustatydamos, ar reikia imtis kokių nors specialių priemonių vaiko atžvilgiu, kaip antai suteikti praktinės pagalbos, vertindamos vaikui taikytinų atsargumo priemonių tinkamumą ir veiksmingumą, pavyzdžiui, priimant sprendimus dėl laikino sulaikymo ar alternatyvių priemonių, ir, atsižvelgdamos į vaiko individualias savybes ir aplinkybes, kai priimamas sprendimas ar imasi veiksmų vykstant baudžiamajam procesui, įskaitant nuosprendžio priėmimą. Kai individualus vertinimas dar neatliktas, tai neturėtų kliudyti kompetentingoms institucijoms imtis tokių priemonių

ar priimti tokių sprendimų, jeigu laikomasi šioje direktyvoje nustatytų sąlygų, įskaitant individualaus vertinimo atlikimą kuo ankstesnėje proceso stadijoje. Prieš atliekant individualų vertinimą priimamų priemonių ir sprendimų tinkamumas ir veiksmingumas galėtų būti iš naujo įvertintas, kai atliekamas individualus vertinimas;

- (39) individualus vertinimas turėtų būti atliekamas kuo ankstesnėje proceso stadijoje ir tinkamu laiku, kad į jį atlikus gautą informaciją galėtų atsižvelgti prokuroras, teisėjas ar kita kompetentinga institucija prieš pateikiant proceso kaltinamąjį aktą. Vis dėlto turėtų būti galima pateikti kaltinamąjį aktą neatlikus individualaus vertinimo, jei taip atsižvelgiama į vaiko interesus. Toks atvejis, pavyzdžiui, galėtų būti, kai vaikui taikomas kardomasis kalinimas ir laukiant individualaus vertinimo kiltų pavojus bereikalingai pratęsti tokį kalinimą;
- (40) valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė nukrypti nuo pareigos atlikti individualų vertinimą, kai tokia nukrypti leidžianti nuostata pateisinama bylos aplinkybėmis, be kita ko, atsižvelgiant į įtariamą nusikalstamos veikos sunkumą ir priemones, kurių būtų galima imtis nustačius, kad vaikas yra kaltas padaręs tokią nusikalstamą veiką, su sąlyga, kad nukrypti leidžianti nuostata atitinka vaiko interesus. Tomis aplinkybėmis reikėtų atsižvelgti į visus susijusius elementus, įskaitant tai, ar buvo neseniai atliktas vaiko individualus vertinimas baudžiamajame procese arba ar atitinkamą bylą galima nagrinėti nepateikiant kaltinamojo akto;
- (41) vaikų, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, priežiūros pareiga sustiprinamas sąžiningas teisingumo administravimas, visų pirma, kai iš vaikų atimta laisvė ir todėl jų padėtis yra itin silpna. Siekiant užtikrinti vaiko, iš kurio atimta laisvė, asmens neliečiamumą, vaikas turėtų turėti teisę pasitikrinti sveikatą. Tokį sveikatos patikrinimą kompetentingų institucijų iniciatyva turėtų atlikti gydytojas ar kitas kvalifikuotas specialistas, visų pirma tais atvejais, kai tokį patikrinimą reikia atlikti dėl tam tikrų sveikatos būklės požymių, arba paprašius vaikui, tėvų pareigų turėtojui ar vaiko advokatui. Valstybės narės turėtų nustatyti praktines sveikatos patikrinimų, kurie turi būti atlikti pagal šią direktyvą, ir vaikų galimybes pasitikrinti sveikatą užtikrinimo taisykles. Tokiose taisyklėse, be kita ko, galėtų būti numatyti atvejai, kai per trumpą laikotarpį pateikiami du ar daugiau prašymų dėl to paties vaiko sveikatos patikrinimų;
- (42) vaikai, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, ne visada gali suprasti jų apklausų turinį. Siekiant užtikrinti tokių vaikų pakankamą apsaugą, turėtų būti daromas apklausos, kurią atlieka policija ar kitos teisėsaugos institucijos, garso ir vaizdo įrašas, kai tai daryti yra proporcinga, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, ar dalyvauja advokatas ir ar iš vaiko atimta laisvė, visuomet pirmiausia vadovaujantis vaiko interesais. Šia direktyva nereikalaujama, kad valstybės narės darytų vaikų apklausos, kurią atlieka teisėjas ar teismas, garso ir vaizdo įrašus;
- (43) kai pagal šią direktyvą turi būti daromas garso ir vaizdo įrašas, tačiau dėl neįveikiamų techninių problemų tokio įrašo padaryti neįmanoma, policija ar kitos teisėsaugos institucijos turėtų turėti galimybę apklausti vaiką nedarant garso ir vaizdo įrašo su sąlyga, kad dedamos pagrįstos pastangos siekiant išspręsti technines problemas, apklausą atidėti yra netinkama ir kad tai atitinka vaiko interesus;
- (44) nepaisant to, ar daromas vaikų apklausos garso ir vaizdo įrašas, apklausos bet kuriuo atveju turėtų būti atliekamos atsižvelgiant į atitinkamų vaikų amžių ir brandą;
- (45) vaikai, iš kurių atimta laisvė, yra itin pažeidžiami. Todėl dėl galimos rizikos vaikų fiziniams, protiniams ir socialiniams vystymuisi ir dėl to, kad laisvės atėmimas galėtų sudaryti sunkumų jų reintegracijai į visuomenę, reikėtų dėti ypatingas pastangas, kad būtų išvengta vaikų laisvės atėmimo ir, visų pirma, jų sulaikymo bet kokiame proceso stadijoje prieš teismui galutinai nustatant, ar atitinkamas vaikas padarė nusikalstamą veiką. Valstybės narės galėtų nustatyti šio reikalavimo taikymo policijos areštines praktines taisykles, kaip antai policijos pareigūnams skirtas gaires ar nurodymus. Bet kuriuo atveju šis reikalavimas nedarą poveikio policijos pareigūnų ar kitų teisėsaugos institucijų galimybei sulaikyti vaiką tais atvejais, kai tai reikia padaryti *prima facie*, kaip antai *in flagrante delicto* atveju arba iš karto padarius nusikalstamą veiką;

- (46) kompetentingos institucijos visuomet turėtų apsvarstyti galimybę vietoj sulaikymo taikyti jam alternatyvias priemones (toliau – alternatyvios priemonės) ir, kai įmanoma, turėtų tokias priemones taikyti. Tokios alternatyvios priemonės galėtų būti draudimas vaikui būti tam tikrose vietose, išpareigojimas vaikui gyventi konkrečioje vietoje, apribojimai dėl bendravimo su konkrečiais asmenimis, išpareigojimas prisistatyti kompetentingoms institucijoms, dalyvavimas švietimo programose arba, jei vaikas su tuo sutinka, terapinio gydymo ar priklausomybės gydymo programose;
- (47) vaikų sulaikymą turėtų reguliariai peržiūrėti teismas, kurį galėtų sudaryti ir vienas posėdžiaujantis teisėjas. Turėtų būti galimybė tokią reguliarią peržiūrą atlikti *ex officio* teismui arba vaiko, vaiko advokato arba teisminės institucijos, kuri nėra teismas, visų pirma prokuroro, prašymu. Valstybės narės turėtų numatyti tos srities praktines taisykles, įskaitant dėl atvejo, kai teismas *ex officio* jau atliko reguliarią peržiūrą ir vaikas ar vaiko advokatas prašo atlikti tą kitą peržiūrą;
- (48) vaikų sulaikymo atveju jiems turėtų būti taikomos specialios apsaugos priemonės. Visų pirma jie turėtų būti laikomi atskirai nuo suaugusiųjų, nebent tai neatitiktų vaiko interesų, kaip nustatyta JT vaiko teisių konvencijos 37 straipsnio c punkte. Kai sulaikytam vaikui sukanka 18 metų, pagrįstais atvejais atsižvelgiant į atitinkamo asmens aplinkybes jam turėtų būti suteikta galimybė likti toje pačioje sulaikymo įstaigoje. Elgesiui su sulaikytais vaikais, turint omenyje jų pažeidžiamumą, reikėtų skirti ypatingą dėmesį. Vaikams turėtų būti sudaromos jų poreikius atitinkančios sąlygos mokytis;
- (49) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad vaikai, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji ir kurie yra laikomi policijos areštinėje, būtų laikomi atskirai nuo suaugusiųjų, nebent tai neatitiktų vaiko interesų arba išskirtinėmis aplinkybėmis to padaryti praktiškai neįmanoma, su sąlyga, kad vaikai laikomi kartu su suaugusiais suderintu su vaiko interesais būdu. Pavyzdžiui, retai apgyvendintose teritorijose išimties atveju turėtų būti galima vaikus laikyti policijos areštinėje kartu su suaugusiais, jei tai neprieštarauja vaiko interesams. Tokiais atvejais iš kompetentingų institucijų turėtų būti reikalaujama ypatingo budrumo, kad būtų apsaugotas vaiko fizinis neliečiamumas ir gerovė;
- (50) turėtų būti įmanoma, kad vaikai būtų sulaikomi su jaunais suaugusiais, nebent tai prieštarauja vaiko interesams. Valstybės narės turi nustatyti, kurie asmenys laikomi jaunais suaugusiais pagal jų nacionalinę teisę ir procedūras. Valstybės narės skatinamos nustatyti, kad vyresni nei 24 metų amžiaus asmenys nebūtų laikomi jaunais suaugusiais;
- (51) vaikų sulaikymo atveju valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių, nustatytų šioje direktyvoje. Tokiomis priemonėmis, be kita ko, turėtų būti užtikrinamas veiksmingas ir reguliarus teisės į šeimos gyvenimą taikymas. Vaikai turėtų turėti teisę išsaugoti nuolatinę ryšį su savo tėvais, šeima ir draugais juos lankant ir su jais susirašinėjant, išskyrus atvejus, kai siekiant užtikrinti vaiko ir teisingumo interesus reikalingi ypatingi suvaržymai;
- (52) valstybės narės taip pat turėtų imtis atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad būtų gerbiama vaiko religijos ar tikėjimo laisvė. Atsižvelgiant į tai, valstybės narės visų pirma turėtų susilaikyti nuo kišimosi į vaiko religiją ar tikėjimą. Vis dėlto nereikalaujama, kad valstybės narės imtųsi aktyvių veiksmų, kad padėtų vaikams dalyvauti religinėse apeigose;
- (53) prireikus valstybės narės taip pat turėtų imtis atitinkamų priemonių kitais laisvės atėmimo atvejais. Priemonės, kurių imtasi, turėtų būti proporcingos ir atitikti laisvės atėmimo pobūdį, kaip antai laikymas policijos areštinėje ar sulaikymas, ir jo trukmę;
- (54) tiesiogiai su vaikais bendraujantys specialistai turėtų atsižvelgti į konkrečius įvairių amžiaus grupių vaikų poreikius ir turėtų užtikrinti, kad procedūros būtų jiems pritaikytos. Tais tikslais tie specialistai turėtų būti specialiai parengti dirbti su vaikais;
- (55) su vaikais turėtų būti elgiama atsižvelgiant į jų amžių, brandą bei supratimo lygį, atsižvelgiant į bet kokius specialius poreikius, įskaitant bet kokius bendravimo sunkumus, kurių jie gali turėti;

- (56) atsižvelgiant į valstybių narių teisinių tradicijų ir sistemų skirtumus, vaikų privatumas vykstant baudžiamajam procesui turėtų būti kuo geriau užtikrintas siekiant, be kita ko, sudaryti palankesnes sąlygas vaikų reintegracijai į visuomenę. Valstybės narės turėtų numatyti, kad teismo posėdžiai, kuriuose dalyvauja vaikai, paprastai vyktų nedalyvaujant visuomenei arba leisti teismams ar teisėjams nuspręsti rengti tokius posėdžius nedalyvaujant visuomenei. Tai nedaro poveikio sprendimams, kurie pagal EŽTK 6 straipsnį skelbiami viešai;
- (57) vaikai turėtų turėti teisę būti lydimi tėvų pareigų turėtojo teismo posėdžiuose, kuriuose jie turi dalyvauti. Jei tėvų pareigas to paties vaiko atžvilgiu turi daugiau nei vienas asmuo, vaikui turėtų būti suteikta teisė būti lydimam jų visų, nebent tai praktiškai neįmanoma nepaisant kompetentingų institucijų pagrįstų pastangų. Valstybės narės turėtų nustatyti praktines vaikų naudojimosi teise būti lydimiems tėvų pareigų turėtojo teismo posėdžiuose, kuriuose jie turi dalyvauti, taisykles ir sąlygas, pagal kurias lydinčiam asmeniui gali būti laikinai neleidžiama dalyvauti teismo posėdžiuose. Tokiose taisyklėse, be kita ko, galėtų būti aptartas atvejis, kai tėvų pareigų turėtojas laikinai negali lydėti vaiko arba kai jis nenori pasinaudoti galimybe lydėti vaiką, su sąlyga, kad atsižvelgiama į vaiko interesus;
- (58) tam tikromis aplinkybėmis, kurios gali būti susijusios tik su vienu iš tėvų pareigų turėtojų, vaikas turėtų turėti teisę būti lydimas per teismo posėdžius kito nei tėvų pareigų turėtojas tinkamo suaugusiojo. Vienos iš tų aplinkybių yra atvejis, kai tai, kad tėvų pareigų turėtojas, lydintis vaiką, galėtų iš esmės kelti pavojų baudžiamajam procesui, visų pirma, kai objektyvios ir faktinės aplinkybės nurodo ar kelia įtarimą, kad galėtų būti sunaikinti ar pakeisti įrodymai, padarytas poveikis liudytojams arba kai tėvų pareigų turėtojas galėtų būti dalyvavęs įtariamoje nusikalstamoje veikloje kartu su vaiku;
- (59) pagal šią direktyvą vaikai taip pat turėtų turėti teisę būti lydimi tėvų pareigų turėtojo kitose proceso stadijose, kuriose jie dalyvauja, kaip antai per policijos apklausą;
- (60) kaip išaiškino Teisingumo Teismas ir Europos Žmogaus Teisių Teismas, kaltinamojo teisė asmeniškai dalyvauti teismo procese yra grindžiama teise į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri numatyta Chartijos 47 straipsnyje ir EŽTK 6 straipsnyje. Valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių paskatinti vaikus dalyvauti savo teismo procese, įskaitant jų šaukimą į teismą asmeniškai ir šaukimo kopijos nusiuntimą tėvų pareigų turėtojui arba, jei tai prieštarautų vaiko interesams, kitam tinkamam suaugusiajam. Valstybės narės turėtų numatyti praktines vaiko dalyvavimo teismo procese taisykles. Tos taisyklės galėtų apimti nuostatas dėl galimo vaiko laikino pašalinimo iš teismo posėdžio sąlygų;
- (61) šia direktyva nustatytos tam tikros teisės turėtų būti taikomos vaikams, kurie yra perduoti prašomi asmenys, nuo jų sulaikymo vykdančiojoje valstybėje narėje momento;
- (62) Europos arešto orderio vykdymo procedūra yra svarbus valstybių narių bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose elementas. Vykdam tą bendradarbiavimą labai svarbu laikytis Pagrindų sprendime 2002/584/TVR nustatytų terminų. Todėl siekiant užtikrinti, kad vaikai, kurie yra perduoti prašomi asmenys, galėtų visapusiškai pasinaudoti savo teisėmis pagal šią direktyvą vykdam Europos arešto orderio vykdymo procedūrą, turėtų būti laikomasi tų terminų;
- (63) valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad teisėjai ir prokurorai, kurie vykdo baudžiamąjį procesą, kuriame dalyvauja vaikai, turėtų specialią kompetenciją toje srityje arba turėtų realią galimybę dalyvauti specialiuose mokymuose, visų pirma apie vaikų teises, tinkamus apklausos būdus, vaikų psichologiją ir bendravimą vaikams pritaikytą kalbą. Valstybės narės taip pat turėtų imtis atitinkamų priemonių siekdamos skatinti rengti tokius specialius mokymus advokatams, kurie susiję su baudžiamuoju procesu, kuriame dalyvauja vaikai;
- (64) siekiant stebėti ir įvertinti šios direktyvos veiksmingumą, reikia, kad iš turimų duomenų būtų renkami atitinkami duomenys, susiję su šioje direktyvoje nustatytų teisių įgyvendinimu. Tokie duomenys yra, be kita ko, teisminių ir teisėsaugos institucijų registruoti duomenys ir, kiek įmanoma, administraciniai duomenys, kuriuos kaupia sveikatos priežiūros ir socialinės gerovės tarnybos, kiek tai susiję su šioje direktyvoje nustatytomis teisėmis, visų pirma susiję su vaikų, kuriems skirtas advokatas, individualių vertinimų, apklausų garso ir vaizdo įrašų ir vaikų, kurių laisvė yra apribota, skaičiumi;

- (65) valstybės narės turėtų laikytis šioje direktyvoje nustatytų teisių ir jas užtikrinti be jokios diskriminacijos, ypač dėl rasės, odos spalvos, lyties, seksualinės orientacijos, kalbos, religijos, politinių ar kitokių pažiūrų, tautybės, tautinės ar socialinės kilmės, turtinės padėties, negalios ar gimimo;
- (66) šia direktyva puoselėjamos Chartijoje ir EŽTK pripažįstamos pagrindinės teisės ir principai, įskaitant draudimą kankinti ir kitaip nežmoniška ar žeminančiai elgtis, teisę į laisvę ir saugumą, teisę į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, teisę į asmens fizinę neliečiamybę, vaiko teises, neigaliųjų integraciją, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpciją ir teises į gynybą. Šią direktyvą reikėtų įgyvendinti remiantis tomis teisėmis ir principais;
- (67) šioje direktyvoje nustatomos būtiniausios taisyklės. Valstybės narės turėtų galėti išplėsti šioje direktyvoje nustatytas teises, kad užtikrintų aukštesnio lygio apsaugą. Tokia aukštesnio lygio apsauga neturėtų sudaryti kliūčių teismo sprendimų tarpusavio pripažinimui, kurį tomis būtiniausiomis taisyklėmis siekiama palengvinti. Valstybių narių nustatytas apsaugos lygis niekada neturėtų būti žemesnis už Chartijoje arba EŽTK nustatytus standartus, kaip išaiškinta Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo;
- (68) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti bendrus būtiniausius procesinių garantijų standartus vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (69) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, šios valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (70) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (71) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos bendros būtiniausios taisyklės dėl vaikų:

- a) kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese arba
- b) kuriems taikoma Europos arešto orderio vykdymo procedūra pagal Pagrindų sprendimą 2002/584/TVR (toliau – perduoti prašomi asmenys), tam tikrų teisių.

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese. Ji taikoma iki tol, kol bus galutinai išspręstas klausimas, ar įtariamasis arba kaltinamasis padarė nusikalstamą veiką, įskaitant, kai taikoma, baudmės skyrimą ir sprendimą dėl apeliacinio skundo.
2. Ši direktyva taikoma vaikams, kurie yra perduoti prašomi asmenys, nuo jų sulaikymo vykdančiojoje valstybėje narėje momento pagal 17 straipsnį.
3. Ši direktyva arba tam tikros jos nuostatos, išskyrus 5 straipsnį, 8 straipsnio 3 dalies b punktą ir 15 straipsnį, kai tose nuostatose kalbama apie tėvų pareigų turėtoją, taikoma asmenims, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, kai tokie asmenys buvo vaikai, kai jų atžvilgiu buvo pradėtas vykdyti teismo procesas, bet kuriems vėliau suėjo 18 metų, ir šios direktyvos ar tam tikrų jos nuostatų taikymas yra tinkamas atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, įskaitant atitinkamo asmens brandą ir pažeidžiamumą. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos, kai atitinkamam asmeniui sueina 21 metai.
4. Direktyva taikoma vaikams, kurie pradžioje nebuvo įtariamieji ar kaltinamieji, bet tapo įtariamaisiais ar kaltinamaisiais policijos ar kitos teisėsaugos institucijos apklausų metu.
5. Ši direktyva nedaro poveikio nacionalinėms taisyklėms, kuriomis nustatoma baudžiamoji atsakomybė.
6. Nedarant poveikio teisei į teisingą bylos nagrinėjimą, kai tai susiję su nedideliais pažeidimais:
 - a) kai valstybės narės teisėje numatyta, kad sankciją skiria kita valdžios institucija nei jurisdikciją baudžiamosiose bylose turintis teismas, o tokios sankcijos skyrimas gali būti apeliacine tvarka apskųstas ar perduotas tokiam teismui, arba
 - b) kai kaip sankcija negali būti skirtas laisvės atėmimas,

ši direktyva taikoma tik jurisdikciją baudžiamosiose bylose turinčiame teisme vykstančiam procesui.

Bet kuriuo atveju ši direktyva taikoma visa, jei iš vaiko laisvė yra atimta, nepriklausomai nuo baudžiamojo proceso stadijos.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) Vaikas – jaunesnis nei 18 metų asmuo;
- 2) tėvų pareigų turėtojas – bet kuris asmuo, turintis tėvų pareigas vaikui;
- 3) tėvų pareigos – visos teisės ir pareigos, susijusios su vaiko asmeniu ar turtu, suteikiamos fiziniam ar juridiniam asmeniui teismo sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar juridinę galią turinčiu susitarimu, įskaitant globos teises ir bendravimo teises.

Atsižvelgiant į pirmos pastraipos 1 punktą, jeigu neaišku, ar asmeniui suėjo 18 metų, preziumuojama, kad tas asmuo yra vaikas.

4 straipsnis

Teisė į informaciją

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai vaikams pranešama, kad jie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, jie būtų nedelsiant informuoti apie savo teises pagal Direktyvą 2012/13/ES ir apie bendrus proceso eigos aspektus.

Valstybės narės užtikrina, kad vaikai taip pat būtų informuojami apie šioje direktyvoje nustatytas teises. Ta informacija suteikiama:

- a) nedelsiant, kai vaikams pranešama, kad jie yra įtariamieji arba kaltinamieji, apie:
 - i) teisę į tai, kad tėvų pareigų turėtojas būtų informuotas, kaip numatyta 5 straipsnyje;
 - ii) teisę į advokato pagalbą, kaip numatyta 6 straipsnyje;
 - iii) teisę į privatumo apsaugą, kaip numatyta 14 straipsnyje;
 - iv) teisę būti lydimam tėvų pareigų turėtojo kitose proceso stadijose nei teismo posėdžiai, kaip numatyta 15 straipsnio 4 dalyje;
 - v) teisę į teisinę pagalbą, kaip numatyta 18 straipsnyje;
 - b) anksčiausioje tinkamoje proceso stadijoje apie:
 - i) teisę į individualų vertinimą, kaip numatyta 7 straipsnyje;
 - ii) teisę į sveikatos patikrinimą, įskaitant teisę į medicininę pagalbą, kaip numatyta 8 straipsnyje;
 - iii) teisę apriboti laisvės atėmimą ir naudoti alternatyvias priemones, įskaitant teisę į reguliarią sulaikymo peržiūrą, kaip numatyta 10 ir 11 straipsniuose;
 - iv) teisę būti lydimam tėvų pareigų turėtojo teismo posėdžiuose, kaip numatyta 15 straipsnio 1 dalyje;
 - v) teisę asmeniškai dalyvauti teismo posėdyje, kaip numatyta 16 straipsnyje;
 - vi) teisę į veiksmingas teisių gynimo priemones, kaip numatyta 19 straipsnyje;
 - c) atimant laisvę – apie teisę į specialias sąlygas laisvės atėmimo metu, kaip numatyta 12 straipsnyje.
2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija būtų suteikiama raštu, žodžiu arba abiem būdais paprasta ir suprantama kalba ir kad būtų pažymima, jog suteikta informacija laikantis dokumentavimo tvarkos pagal nacionalinę teisę.
3. Kai vaikams pateikiamas pranešimas apie teises pagal Direktyvą 2012/13/ES, valstybės narės užtikrina, kad į tokį pranešimą būtų įtraukta nuoroda ir į jų teises pagal šią direktyvą.

5 straipsnis

Vaiko teisė į tai, kad būtų informuotas tėvų pareigų turėtojas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tėvų pareigų turėtojiui kuo greičiau būtų suteikta informacija, kurią tas vaikas turi teisę gauti pagal 4 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama kitam atitinkamam vaiko nurodytam ir kompetentingos institucijos tokiu pripažintam suaugusiajam, kai tos informacijos teikimas tėvų pareigų turėtojui:

- a) prieštarautų vaiko interesams;
- b) yra neįmanomas, kadangi dėjus pagrįstas pastangas su tėvų pareigų turėtoju nėra galimybės susisiekti arba jo asmens tapatybė yra nežinoma;
- c) remiantis objektyviomis ir faktinėmis aplinkybėmis galėtų iš esmės pakenkti baudžiamajam procesui.

Kai vaikas nenurodė kito tinkamo suaugusiojo arba kai vaiko nurodytas suaugusysis kompetentingai institucijai nepriimtinas, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į vaiko interesus, paskiria kitą asmenį ir suteikia jam informaciją. Tas asmuo gali būti institucijos arba kitos institucijos, atsakingos už vaikų apsaugą ar gerovę, atstovas.

3. Kai aplinkybės, dėl kurių buvo taikytas 2 dalies a, b arba c punktas, išnyksta, visa informacija, kurią vaikas gauna pagal 4 straipsnį ir kuri išlieka aktuali proceso eigai, suteikiama tėvų pareigų turėtojui.

6 straipsnis

Advokato pagalba

1. Vaikai, kurie yra įtariamieji arba kaltinamieji baudžiamajame procese, turi teisę turėti advokatą pagal Direktyvą 2013/48/ES. Jokia šios direktyvos, visų pirma šio straipsnio, nuostata nedaro poveikio tai teisei.

2. Valstybės narės užtikrina, kad vaikai gautų advokato pagalbą pagal šį straipsnį tam, kad jie galėtų veiksmingai naudotis teisėmis į gynybą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad vaikams būtų teikiama advokato pagalba nedelsiant, kai jiems pranešama, kad jie yra įtariamieji ar kaltinamieji. Bet koku atveju vaikai gauna advokato pagalbą nuo to iš šių momentų, kuris įvyksta anksčiausiai:

- a) prieš juos apklausiant policijoje ar kitoje teisėsaugos ar teisminėje institucijoje;
- b) tyrimo arba kitoms kompetentingoms institucijoms atliekant tyrimo ar kitus įrodymų rinkimo veiksmus pagal 4 dalies c punktą;
- c) nepagrįstai nedelsiant nuo laisvės atėmimo momento;
- d) kai jie šaukiami atvykti į teismą, turintį jurisdikciją baudžiamosiose bylose, deramu laiku prieš jiems atvykstant į tą teismą.

4. Advokato pagalba apima šiuos elementus:

- a) valstybės narės užtikrina, kad vaikai turėtų teisę be pašalinių susitikti ir bendrauti su jiems atstovaujančiu advokatu, be kita ko, prieš apklausą policijoje ar kitoje teisėsaugos ar teisminėje institucijoje;
- b) valstybės narės užtikrina, kad vaikai gautų advokato pagalbą per apklausą ir kad advokatas galėtų veiksmingai dalyvauti apklausoje. Toks dalyvavimas vykdomas laikantis nacionalinės teisės procedūrų, jei tokiomis procedūromis nedaromas poveikis veiksmingam naudojimuisi atitinkama teise ar tos teisės esmei. Jei advokatas dalyvauja apklausoje, tokio dalyvavimo faktas pažymimas laikantis dokumentavimo tvarkos pagal nacionalinę teisę;

c) valstybės narės užtikrina, kad vaikai gautų bent advokato pagalbą atliekant nurodytus tyrimo ar įrodymų rinkimo veiksmus, kai tie veiksmai numatyti pagal nacionalinę teisę ir jei reikalaujama ar leidžiama, kad įtariamasis ar kaltinamasis atitinkamame veiksme dalyvautų; šie veiksmai yra:

- i) asmens atpažinimas;
- ii) akistatos;
- iii) nusikaltimo atkūrimas.

5. Valstybės narės gerbia vaikų ir jų advokato bendravimo konfidencialumą naudojantis šioje direktyvoje numatyta teise gauti advokato pagalbą. Toks bendravimas apima susitikimus, korespondenciją, pokalbius telefonu ir kitų pagal nacionalinę teisę leidžiamų formų bendravimą.

6. Su sąlyga, kad tai atitinka teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, valstybės narės gali nukrypti nuo 3 dalies, kai advokato pagalba neproporcinga atsižvelgiant į bylos aplinkybes, įtariamą nusikalstamos veikos sunkumą, bylos sudėtingumą ir priemones, kurių būtų galima imtis dėl tokios nusikalstamos veikos, suprantant, kad pirmiausia visada vadovaujasi vaiko interesais.

Bet kuriuo atveju valstybės narės užtikrina, kad vaikai gautų advokato pagalbą:

- a) kai jie pristatomi kompetentingam teismui ar teisėjui, kad būtų priimtas sprendimas dėl sulaikymo bet kurioje proceso stadijoje pagal šios direktyvos taikymo sritį, ir
- b) per sulaikymą.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laisvės atėmimas nebūtų skiriamas kaip bausmė už nusikalstamą veiką, nebent vaikas gavo tokią advokato pagalbą, kad jam buvo suteikta galimybė veiksmingai naudotis savo teisėmis į gynybą ir, bet kuriuo atveju, per teismo posėdžius.

7. Tais atvejais, kai vaikui turi būti teikiama advokato pagalba pagal šį straipsnį, tačiau advokatas nedalyvauja, kompetentingos institucijos atideda vaiko apklausą arba kitus tyrimo ar įrodymų rinkimo veiksmus, numatytus 4 dalies c punkte, pagrįstam laikotarpiui, kad galėtų atvykti advokatas, arba tais atvejais, kai vaikas nenurodė advokato, surasti vaikui advokatą.

8. Išskirtinėmis aplinkybėmis ir tik ikiteisminio tyrimo stadijoje valstybės narės gali laikinai nukrypti nuo 3 dalyje numatytų teisių taikymo, jei, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, tai pateisinama dėl vienos iš šių įtikinamų priežasčių:

- a) kai yra neatidėliotina būtinybė išvengti sunkių neigiamų pasekmių asmens gyvybei, laisvei arba fizinei neliečiamybei;
- b) kai tyrimo institucijos turi skubiai imtis veiksmų, kad būtų užkirstas kelias dėl sunkios nusikalstamos veikos pradėtam baudžiamajam procesui kylančiam dideliu pavojui.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, taikydamos šią dalį, atsižvelgtų į vaiko interesus.

Sprendimą tęsti apklausą be advokato pagal šią dalį kiekvienu konkrečiu atveju priima arba teisminė institucija, arba kita kompetentinga institucija su sąlyga, kad sprendimui gali būti taikoma teisminė peržiūra.

7 straipsnis

Teisė į individualų vertinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atsižvelgta į specialius vaikų poreikius apsaugos, švietimo, mokymo ir socialinės integracijos srityje.

2. Tuo tikslu vaikai, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamajame procese, vertinami individualiai. Atliekant individualų vertinimą visų pirma atsižvelgiama į vaiko asmenybę ir brandą, vaiko ekonominę, socialinę ir šeimos aplinką, ir į konkretų pažeidžiamumą, kurį tas vaikas gali turėti.
3. Individualaus vertinimo mastas ir išsamumas gali skirtis priklausomai nuo bylos aplinkybių, priemonių, kurių būtų galima imtis, jeigu vaikas būtų pripažintas kaltu padaręs įtariamą nusikalstamą veiką, taip pat nuo to, ar pastaruoju metu buvo atliktas vaiko individualus vertinimas.
4. Per individualų vertinimą, laikantis dokumentavimo tvarkos atitinkamoje valstybėje narėje, nustatoma ir pažymima tokia informacija apie vaiko individualias savybes ir aplinkybes, kuri galėtų būti naudinga kompetentingoms institucijoms:
 - a) nustatant, ar reikia imtis kokios nors konkrečios priemonės, kuri būtų naudinga vaikui;
 - b) įvertinant vaikui taikomų visų atsargumo priemonių tinkamumą ir veiksmingumą;
 - c) priimant sprendimą ar imantis veiksmų baudžiamajame procese, įskaitant bausmės skyrimą.
5. Individualus vertinimas atliekamas anksčiausioje tinkamoje proceso stadijoje ir, laikantis 6 dalies nuostatų, iki priimant kaltinamąjį aktą.
6. Jeigu individualus vertinimas neatliktas, vis tiek galima pateikti kaltinamąjį aktą, su sąlyga, kad tai atitinka vaiko interesus ir kad bet koku atveju individualus vertinimas atliekamas prieš prasidedant teismo posėdžiui.
7. Individualūs vertinimai atliekami glaudžiai dalyvaujant vaikui. Juos atlieka kvalifikuoti asmenys, kuo labiau taikydami daugiadalykį požiūrį ir prireikus dalyvaujant tėvų pareigų turėtojai arba kitam tinkamam suaugusiajam, kaip nurodyta 5 ir 15 straipsniuose, ir (arba) atitinkamos srities specialistui.
8. Jeigu aplinkybės, kurios yra individualaus vertinimo pagrindas, labai pasikeičia, valstybės narės užtikrina, kad individualus vertinimas būtų atnaujinamas per visą baudžiamąjį procesą.
9. Valstybės narės gali nesilaikyti pareigos atlikti individualų vertinimą, kai tokia nukrypti leidžianti nuostata pateisinama bylos aplinkybėmis, su sąlyga, kad tai atitinka vaiko interesus.

8 straipsnis

Teisė į sveikatos patikrinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad vaikai, iš kurių atimta laisvė, nepagrįstai nedelsiant turėtų teisę pasitikrinti sveikatą, visų pirma siekiant įvertinti jų bendrą fizinę ir psichinę būklę. Sveikatos patikrinimas turi būti kuo mažiau invazinis ir jį turi atlikti gydytojas ar kitas kvalifikuotas specialistas.
2. Į sveikatos patikrinimo rezultatus atsižvelgiama įvertinant vaiko pajėgumą dalyvauti apklausoje, vykdant kitus tiriamuosius ar įrodymų rinkimo veiksmus ar priemones, kurių prieš jį imamasi ar ketinama imtis.
3. Sveikatos patikrinimas atliekamas arba kompetentingų institucijų iniciatyva, visų pirma kai tokia patikra turi būti atlikta dėl tam tikrų sveikatos būklės požymių, arba paprašius bet kuriam iš šių asmenų:
 - a) vaikui;
 - b) tėvų pareigų turėtojai arba kitam tinkamam suaugusiajam, kaip nurodyta 5 ir 15 straipsniuose;
 - c) vaiko advokatui.

4. Sveikatos patikrinimo išvados išdėstomos raštu. Prireikus suteikiama medicininė pagalba.
5. Valstybės narės užtikrina, kad prireikus būtų atliktas kitas sveikatos patikrinimas.

9 straipsnis

Apklauso garso ir vaizdo įrašai

1. Valstybės narės užtikrina, kad baudžiamojo proceso metu atliekant vaikų apklausą policijoje ar kitoje teisėsaugos institucijoje būtų daromas garso ir vaizdo įrašas, kai tai proporcinga atsižvelgiant į bylos aplinkybes, be kita ko atsižvelgiant į tai, ar dalyvauja advokatas ir ar iš vaiko atimta laisvė, su sąlyga, kad pirmiausia visada vadovaujamosi vaiko interesais.
2. Nedarant garso ir vaizdo įrašų, apklausa registruojama kitu atitinkamu būdu, kaip antai surašant protokolą, kuris turi būti tinkamai patikrinamas.
3. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis galimybei užduoti klausimus tik siekiant nustatyti vaiko tapatybę nedarant garso ir vaizdo įrašo.

10 straipsnis

Laisvės atėmimo apribojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vaiko laisvės atėmimas bet kurioje proceso stadijoje būtų taikomas kuo trumpiau. Turi būti tinkamai atsižvelgta į vaiko amžių ir padėtį bei konkrečias bylos aplinkybes.
2. Valstybės narės užtikrina, kad laisvės atėmimas, visų pirma sulaikymas, būtų taikomas vaikams tik kraštutiniu atveju. Valstybės narės užtikrina, kad bet koks sulaikymas būtų grindžiamas pagrįstu sprendimu, kuriam būtų galima taikyti teismo atliekamą teisminę peržiūrą. Tokiam sprendimui taip pat gali būti taikoma reguliari peržiūra pagrįstais laikotarpiais, kurią atlieka teismas *ex officio* arba ji atliekama vaiko, vaiko advokato arba teisminės institucijos, kuri nėra teismas, prašymu. Nedarant poveikio teismų nepriklausomumui valstybės narės užtikrina, kad sprendimai, kurie turi būti priimami pagal šią dalį, būtų priimami nepagrįstai nedelsiant.

11 straipsnis

Alternatyvios priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai įmanoma, kompetentingos institucijos vietoj sulaikymo taikytų jam alternatyvias priemones (toliau – alternatyvios priemonės).

12 straipsnis

Specialios sąlygos laisvės atėmimo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad sulaikyti vaikai būtų laikomi atskirai nuo suaugusiųjų, nebent laikoma, kad tai neatitiktų vaiko interesų.

2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad policijos areštinėje vaikai būtų laikomi atskirai nuo suaugusiųjų, nebent:
 - a) laikoma, kad tai neatitiktų vaiko interesų, arba
 - b) išskirtinėmis aplinkybėmis to padaryti praktiškai neįmanoma, nes vaikai laikomi kartu su suaugusiais suderintu su vaiko interesais būdu.
3. Nedarant poveikio 1 daliai, kai sulaikytam vaikui sukanka 18 metų, valstybės narės suteikia galimybę laikyti tą asmenį atskirai nuo kitų sulaikytų suaugusiųjų pagrįstais atvejais, atsižvelgdamos į atitinkamo asmens aplinkybes, su sąlyga, kad tai atitinka vaikų, kurie laikomi sulaikyti su tuo asmeniu, interesus.
4. Nedarant poveikio 1 daliai ir atsižvelgiant į 3 dalį vaikai gali būti laikomi sulaikyti su jaunais suaugusiais, jei tai neprieštaruja vaiko interesams.
5. Vaikų sulaikymo atveju valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad:
 - a) užtikrintų ir išsaugotų jų sveikatą ir jų fizinį bei protinį vystymąsi;
 - b) užtikrintų jų, įskaitant vaikus, turinčius psichinę, sensorinę ar mokymosi negalią, teisę į švietimą ir mokymąsi;
 - c) užtikrintų veiksmingą ir reguliarių jų teisės į šeimos gyvenimą taikymą;
 - d) užtikrintų galimybę dalyvauti programose, kuriomis skatinamas jų vystymasis ir jų reintegracija į visuomenę, ir
 - e) užtikrintų pagarbą jų religijos ar tikėjimo laisvei.

Priemonės, kurių imamasi pagal šią dalį, turi būti proporcingos ir tinkamos sulaikymo trukmei.

Pirmos pastraipos a ir e punktai taip pat taikomi kitiems nei sulaikymas laisvės atėmimo atvejams. Priemonės, kurių imamasi, turi būti proporcingos ir tinkamos tokiems laisvės atėmimo atvejams.

Pirmos pastraipos b, c ir d punktai taikomi kitiems nei sulaikymas laisvės atėmimo atvejams tik tiek, kiek tai tinkama ir proporcinga atsižvelgiant į tokių atvejų pobūdį ir trukmę.

6. Valstybės narės deda pastangas siekdamos užtikrinti, kad vaikai, iš kurių atimta laisvė, galėtų kuo greičiau susitikti su tėvų pareigų turėtoju, kai toks susitikimas atitinka tyrimo ir veiksmų reikalavimus. Šia dalimi nedaromas poveikis kito tinkamo suaugusiojo nurodymui ar paskyrimui pagal 5 arba 15 straipsnį.

13 straipsnis

Savalaikis ir kruopštus bylų nagrinėjimas

1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad baudžiamasis procesas, kuriame dalyvauja vaikai, būtų vykdomas skubiai ir su deramu kruopštumu.
2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad su vaikais visuomet būtų elgiamasi taip, kad būtų saugomas jų orumas ir atsižvelgiant į jų amžių, brandą bei supratimo lygį ir atsižvelgiant į visus specialius poreikius, įskaitant visus bendravimo sunkumus, kurių jie gali turėti.

14 straipsnis

Teisė į privatumo apsaugą

1. Valstybės narės užtikrina, kad baudžiamojo proceso metu būtų apsaugotas vaikų privatumas.
2. Tuo tikslu valstybės narės arba numato, kad teismo posėdžiai, kuriuose dalyvauja vaikai, paprastai vyktų nedalyvaujant visuomenei, arba leidžia teismams ar teisėjams nuspręsti rengti tokius posėdžius nedalyvaujant visuomenei.
3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad 9 straipsnyje nurodyti įrašai nebūtų viešinami.
4. Valstybės narės, gerbdamos žodžio ir informacijos laisvę bei žiniasklaidos laisvę ir pliuralizmą, skatina žiniasklaidą imtis savireguliacijos priemonių, kad būtų pasiekti šiame straipsnyje nustatyti tikslai.

15 straipsnis

Vaiko teisė proceso metu būti lydimam tėvų pareigų turėtojo

1. Valstybės narės užtikrina, kad vaikai turėtų teisę būti lydimi tėvų pareigų turėtojo teismo posėdžiuose, kuriuose jie dalyvauja.
2. Vaikas turi teisę būti lydimas kito tinkamo suaugusiojo, kurį nurodė vaikas ir kuris tokiu pripažintas kompetentingos institucijos, kai vaiką per teismo posėdžius lydinčio tėvų pareigų turėtojo dalyvavimas:
 - a) prieštarauja vaiko interesams;
 - b) yra neįmanomas, kadangi dėl pagrįstas pastangas su tėvų pareigų turėtoju nėra galimybės susisiekti arba jo asmens tapatybė yra nežinoma, arba
 - c) remiantis objektyviomis ir faktinėmis aplinkybėmis, iš esmės pakenktų baudžiamajam procesui.

Kai vaikas nenurodė kito tinkamo suaugusiojo arba kai vaiko nurodytas suaugusysis kompetentingai institucijai nepriimtinas, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į vaiko interesus, paskiria kitą asmenį lydėti vaiką. Tas asmuo gali būti institucijos arba kitos institucijos, atsakingos už vaikų apsaugą ar gerovę, atstovas.

3. Kai aplinkybės, dėl kurių buvo taikomi 2 dalies a, b ar c punktai, išnyksta, vaikas turi teisę būti lydimas tėvų pareigų turėtojo per likusius teismo posėdžius.
4. Be 1 dalyje numatytos teisės valstybės narės užtikrina, kad vaikai turėtų teisę būti lydimi tėvų pareigų turėtojo ar kito tinkamo suaugusiojo, kaip nurodyta 2 dalyje, per kitas proceso stadijas nei teismo posėdžiai, kuriuose dalyvauja vaikas, jeigu, kompetentingos institucijos manymu:
 - a) tai, kad vaikas būtų lydimas to asmens, atitinka vaiko interesus, ir
 - b) to asmens dalyvavimas nedarys poveikio baudžiamajam procesui.

16 straipsnis

Vaikų teisė asmeniškai atvykti į savo teismo posėdį ir jame dalyvauti

1. Valstybės narės užtikrina, kad vaikai turėtų teisę dalyvauti savo teismo posėdyje, ir imasi visų reikalingų priemonių, kad jie teismo posėdyje galėtų dalyvauti veiksmingai, įskaitant suteikiant jiems galimybę būti išklausytiems ir išreikšti savo nuomonę.
2. Valstybės narės užtikrina, kad vaikams, kurie nedalyvavo savo teismo posėdyje, būtų suteikta teisė į kitą teismo posėdį arba į kitą teisių gynimo priemonę pagal Direktyvą (ES) 2016/343 ir vadovaujantis joje nustatytais sąlygomis.

17 straipsnis

Europos arešto orderio vykdymo procedūra

Valstybės narės užtikrina, kad 4, 5, 6 ir 8 bei 10–15 ir 18 straipsniuose nurodytos teisės būtų taikomos *mutatis mutandis* perduoti prašomų vaikų atžvilgiu vykdančiojoje valstybėje narėje po jų sulaikymo pagal Europos arešto orderio vykdymo procedūrą.

18 straipsnis

Teisė į teisinę pagalbą

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėmis teisinės pagalbos nuostatomis būtų veiksmingai užtikrinama teisė į advokato pagalbą pagal 6 straipsnį.

19 straipsnis

Teisių gynimo priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad vaikams, kurie yra įtariamieji ar kaltinamieji baudžiamosiose bylose, ir vaikams, kurie yra prašomi perduoti asmenys, būtų numatytos veiksmingos teisių gynimo priemonės pagal nacionalinę teisę, kuriomis jie galėtų pasinaudoti tais atvejais, kai pažeidžiamos jų teisės pagal šią direktyvą.

20 straipsnis

Mokymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisėsaugos institucijų ir sulaikymo įstaigų darbuotojai, dirbantys su vaikų bylomis, būtų specialiai, pagal jų bendravimo su vaikais lygį apmokomi apie vaikų teises, tinkamus apklausos metodus, vaikų psichologiją ir bendravimą vaikui pritaikyta kalba.
2. Nedarant poveikio teismų nepriklausomumui ir teismų darbo organizavimo skirtumams valstybėse narėse bei tinkamai atsižvelgiant į asmenų, atsakingų už teisėjų ir prokurorų mokymą, vaidmenį, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog teisėjai ir prokurorai, kurie vykdo baudžiamąjį procesą, kuriame dalyvauja vaikai, turėtų specialią kompetenciją toje srityje, veiksmingą galimybę dalyvauti specialiuose mokymuose arba turėtų jas abi.

3. Tinkamai atsižvelgiant į teisinės profesijos nepriklausomumą ir asmenų, atsakingų už advokatų mokymus, vaidmenį, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad skatintų rengti specialius mokymus, kaip nurodyta 2 dalyje, advokatams, kurie susiję su baudžiamuoju procesu, kuriame dalyvauja vaikai.

4. Pasitelkdamos savo viešąsias tarnybas arba finansuodamos vaikų rėmimo organizacijas, valstybės narės skatina iniciatyvas, pagal kurias vaikams paramą ir atkuriamojo teisingumo paslaugas teikiantys subjektai būtų adekvačiai, atsižvelgiant į jų bendravimą su vaikais, mokomi ir laikytųsi profesinių reikalavimų, siekiant užtikrinti, kad tokios paslaugos būtų teikiamos nešališkai, pagarbiai ir profesionaliai.

21 straipsnis

Duomenų rinkimas

Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. birželio 11 d., o po to kas trejus metus siunčia Komisijai turimus duomenis, rodančius, kaip įgyvendinamos šioje direktyvoje nustatytos teisės.

22 straipsnis

Išlaidos

Valstybės narės padengia išlaidas, patirtas taikant 7, 8 ir 9 straipsnius, neatsižvelgiant į proceso baigtį, nebent išlaidos, patirtos taikant 8 straipsnį, būtų padengtos pagal sveikatos draudimą.

23 straipsnis

Draudimas bloginti sąlygas

Jokia šios direktyvos nuostata negali būti aiškinama kaip ribojanti teises ir procesines garantijas, kurios užtikrinamos pagal Chartiją, EŽTK ar kitas susijusias tarptautinės teisės, visų pirma JT vaiko teisių konvencijos, nuostatas arba bet kurios valstybės narės teisės nuostatas, kuriose numatoma aukštesnio lygio apsauga, arba kaip nukrypstanti nuo jų.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2019 m. birželio 11 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2022 m. birželio 11 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi būtinų priemonių, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ir vertinimą, kaip taikomas 6 straipsnis, prireikus kartu pateikdama pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gegužės 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/801

2016 m. gegužės 11 d.

dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo *Au pair* programoje tikslais sąlygų

(nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyvose 2004/114/EB ⁽⁴⁾ ir 2005/71/EB ⁽⁵⁾ reikia padaryti keletą pakeitimų. Dėl aiškumo tos direktyvos turėtų būti išdėstytos nauja redakcija;
- (2) šia direktyva turėtų būti tenkinamas direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB įgyvendinimo ataskaitose nustatytas poreikis ištaisyti nustatytus trūkumus, užtikrinti skaidrumą ir teisinį tikrumą, taip pat pasiūlyti nuoseklią teisės sistemą skirtingų trečiųjų šalių piliečių kategorijų asmenims, atvykstantiems į Sąjungą. Todėl viename teisės akte turėtų būti supaprastintos ir racionalizuotos toms kategorijoms taikomos esamos nuostatos. Nepaisant kategorijų, kurioms taikoma ši direktyva, skirtumų, joms būdingos tam tikros bendros savybės, dėl kurių įmanoma jas reglamentuoti naudojant bendrą Sąjungos lygmens teisinę sistemą;
- (3) ši direktyva turėtų padėti siekti Stokholmo programos tikslo suderinti nacionalinę teisę dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo šalyje sąlygų. Imigracija į Sąjungą iš kitų šalių yra vienas iš aukštos kvalifikacijos specialistų šaltinių; vis dažniau visų pirma siekiama pritraukti studentus ir tyrėjus. Jie yra svarbūs formuojant pagrindinį Sąjungos turtą – žmogiškąjį kapitalą ir užtikrinant pažangų, tvarų ir įtraukų augimą ir taip padeda siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų;
- (4) direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB įgyvendinimo ataskaitose pabrėžti tam tikri trūkumai, daugiausia susiję su priėmimo sąlygomis, teisėmis, procedūrinėmis apsaugos priemonėmis, studentų galimybėmis įsidarbinti jų studijų metu ir nuostatomis dėl judumo ES. Taip pat laikoma, kad reikalingi konkretūs patobulinimai, susiję su neprivalomomis trečiųjų šalių piliečių kategorijomis. Be to, iš tolesnių platesnių konsultacijų paaiškėjo, kad tyrėjams ir studentams reikia geresnių darbo paieškos galimybių ir geresnės apsaugos *au pair* auklėms, kurioms netaikomos direktyvos 2004/114/EB ir 2005/71/EB;

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 50.⁽²⁾ OL C 114, 2014 4 15, p. 42.⁽³⁾ 2014 m. vasario 25 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. kovo 10 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlyginamo stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų (OL L 375, 2004 12 23, p. 12).⁽⁵⁾ 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos (OL L 289, 2005 11 3, p. 15).

- (5) siekiant palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) numatytos priemonės, kurias reikia patvirtinti prieglobsčio, migracijos ir trečiųjų šalių piliečių teisių apsaugos srityse;
- (6) šia direktyva taip pat turėtų būti siekiama puoselėti žmonių tarpusavio ryšius ir judumą, nes tai yra svarbūs Sąjungos išorės politikos elementai, visų pirma, kiek tai susiję su Europos kaimynystės politikos šalimis arba Sąjungos strateginiais partneriais. Ji turėtų padėti geriau įgyvendinti visuotinį požiūrį į migraciją ir judumą ir su juo susijusias judumo partnerystes, kuriomis sudaroma konkreti valstybių narių ir trečiųjų šalių dialogo ir bendradarbiavimo sistema, įskaitant teisėtos migracijos supaprastinimą ir organizavimą;
- (7) šioje direktyvoje nustatytais tikslais migracija turėtų būti skatinama kurti ir įgyti naujas žinias ir įgūdžius. Migracija padeda atitinkamiems migrantams praturtinti vieniems kitus, jų kilmės šalis ir atitinkamą valstybę narę, kartu stiprinant kultūrinius ryšius ir didinant kultūros įvairovę;
- (8) ši direktyva turėtų padėti didinti Sąjungos patrauklumą moksliniams tyrimams ir inovacijoms ir sudaryti geresnes sąlygas jai varžytis dėl talentų pasaulyje, taigi ir paskatinti bendro Sąjungos konkurencingumo ir augimo tempo didėjimą, kartu kuriant darbo vietas, kuriomis dar labiau prisidedama prie BVP augimo. Siekis pritraukti į Sąjungą trečiųjų šalių piliečius, kurie gali būti priimami mokslinių tyrimų tikslu, taip pat yra pavyzdinės iniciatyvos „Inovacijų sąjunga“ dalis. Be to, buvo patvirtinta, kad vienas iš pagrindinių Europos mokslinių tyrimų erdvės – jungtinės erdvės, kurioje laisvai juda tyrėjai, cirkuliuoja mokslinės žinios ir technologijos, – tikslų yra sukurti atvirą darbo rinką Sąjungos tyrėjams ir trečiųjų šalių tyrėjams;
- (9) tikslinga supaprastinti trečiųjų šalių piliečių, kurie teikia prašymus vykdyti mokslinių tyrimų veiklą, priėmimą nustatant priėmimo tvarką, kuri nepriklauso nuo jų teisinių santykių su priimančia mokslinių tyrimų organizacija, ir kuria nebereikalaujama leidimo dirbti, o tik leidimo. Ši tvarka turėtų būti grindžiama mokslinių tyrimų organizacijų ir valstybių narių migracijos tarnybų bendradarbiavimu. Pagal ją taikant priėmimo tvarką šioms organizacijoms turėtų tekti svarbiausias vaidmuo siekiant supaprastinti ir paspartinti trečiųjų šalių piliečių, kurie teikia prašymus mokslinių tyrimų veiklai vykdyti, atvykimą į Sąjungą, tuo pat metu išsaugant valstybių narių prerogatyvas migracijos politikos srityje. Mokslinių tyrimų organizacijos, kurias valstybės narės turėtų turėti galimybę patvirtinti iš anksto, turėtų galėti su trečiosios šalies piliečiais pasirašyti priėmimo susitarimus arba sutartis mokslinių tyrimų veiklai vykdyti. Valstybės narės turėtų išduoti leidimą remdamosi priėmimo susitarimu arba sutartimi, jei įvykdomos atvykimo ir gyvenimo sąlygos;
- (10) kadangi daug pastangų, kurių reikia tikslui – investuoti 3 proc. BVP į mokslinius tyrimus – pasiekti, turi dėti privatus sektorius, prireikus šių sektorių reikėtų skatinti ilgainiui įdarbinti daugiau tyrėjų;
- (11) siekiant, kad Sąjunga taptų patrauklesnė trečiųjų šalių piliečiams, norintiems vykdyti mokslinių tyrimų veiklą Sąjungoje, jų šeimos nariams, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2003/86/EB⁽¹⁾, turėtų būti leidžiama atvykti kartu su jais ir naudotis nuostatomis dėl judumo ES. Tie šeimos nariai turėtų turėti galimybę įsidarbinti pirmojoje valstybėje narėje, o ilgalaikio judumo atveju – antroje valstybėje narėje, išskyrus išskirtines aplinkybes, pvz., ypač aukštą nedarbo lygį – tokiais atvejais valstybės narės turėtų išlaikyti galimybę ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje. Visos Direktyvos 2003/86/EB nuostatos turėtų būti taikomos, įskaitant atmetimo, panaikinimo ar atsisakymo pratęsti motyvus, išskyrus nuostatas, nuo kurių nukrypti leidžiama šioje direktyvoje. Todėl leidimai gyventi šeimos nariams gali būti panaikinti arba atsisakyta juos pratęsti, jeigu baigiasi tyrėjo, kurį jie lydi, leidimas ir jie neturi atskiros teisės gyventi šalyje;
- (12) prireikus reikėtų skatinti valstybes nares šios direktyvos tikslais traktuoti doktorantus kaip tyrėjus;
- (13) šios direktyvos įgyvendinimas neturėtų paskatinti protų nutekėjimo iš besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių arba besivystančių šalių. Priemonių, kuriomis siekiama padėti tyrėjams iš naujo integruotis savo kilmės šalyse, turėtų būti imamasi kartu su kilmės šalimis, kad būtų suformuota visa apimanti migracijos politika;

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- (14) siekiant populiarinti Europą kaip pasaulinio lygio pavyzdinį švietimo ir mokymo centrą, reikia pagerinti ir supaprastinti atvykimo ir gyvenimo sąlygas tiems, kas norėtų šiais tikslais atvykti į Sąjungą. Tai atitinka Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo darbotvarkės tikslus, visų pirma siekiant suteikti Europos aukštajam mokslui tarptautinį pobūdį. Valstybių narių atitinkamų nacionalinių teisės aktų derinimas yra šio uždavinio dalis. Šiame kontekste ir laikantis Tarybos išvadų dėl aukštojo mokslo modernizavimo ⁽¹⁾, terminas „aukštasis mokslas“ apima visas tretinio mokslo įstaigas, kurios gali apimti, *inter alia*, universitetus, taikomųjų mokslų universitetus, technologijų institutus, *grandes écoles*, verslo mokyklas, inžinerijos mokyklas, universitetinius technologijų institutus, aukštojo mokslo kolegijas, profesines mokyklas, politechnikos institutus ir akademijas;
- (15) dėl 1999 m. birželio 19 d. Europos švietimo ministrų paskelbta Bolonijos bendra deklaracija pradėto Bolonijos proceso plėtojimo ir stiprinimo dalyvaujančių ir kitų šalių aukštojo mokslo sistemos laipsniškai tapo palyginamos, suderinamos ir nuoseklios. Taip atsitiko todėl, kad valstybės narės rėmė studentų judumą, o aukštojo mokslo įstaigos įtraukė jį į savo mokymo programas. Todėl reikia taikyti geresnes studentų judumo ES nuostatas. Vienas iš Bolonijos deklaracijos tikslų – siekti, kad Europos aukštasis mokslas būtų patrauklus ir konkurencingas. Įgyvendinant Bolonijos procesą sukurta Europos aukštojo mokslo erdvė. Tai, kad ji sudaryta iš trijų ciklų, apima įdomias programas ir laipsnius, taip pat tai, kad nustatyta kvalifikacijų sąranga, lėmė didesnę Europos, kaip studijų vietos, patrauklumą trečiųjų šalių piliečiams;
- (16) studentų, kuriems taikoma ši direktyva, parengiamųjų kursų trukmę ir kitas sąlygas turėtų nustatyti valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę;
- (17) trečiosios šalies piliečio priėmimo į aukštojo mokslo įstaigą įrodymu, be kitokių galimų variantų, galėtų būti priėmimą patvirtinantis raštas ar pažyma;
- (18) trečiosios šalies piliečiai, kurie teikia prašymus dėl priėmimo stažuotojais, turėtų pateikti įrodymus, kad jie per dvejus metus iki savo paraiškos pateikimo dienos yra įgiję aukštąjį išsilavinimą arba studijuoja trečiojoje šalyje, o po šių studijų įgyjamas aukštasis išsilavinimas. Jie turėtų taip pat pateikti stažuotės susitarimą, kuriame aprašoma stažuotės programa, jos mokymo tikslai arba mokymo komponentai, jos trukmė bei sąlygos, kuriomis stažuotojas bus prižiūrimas, ir kuriuo patvirtinama, kad jis iš tiesų vyksta stažuotis ir juo nebus naudojamas kaip įprastiniu darbuotoju. Be to, priimančiųjų subjektų gali būti pareikalauta patvirtinti, kad stažuote nepakeičiama darbo vieta. Kai nacionalinėje teisėje, stažuotojų kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje jau yra numatytos konkrečios sąlygos, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad trečiųjų šalių piliečiai, kurie teikia prašymus dėl priėmimo stažuotojais, tenkintų tas konkrečias sąlygas;
- (19) ši direktyva netaikoma darbuotojams-stažuotojams, atvykusiems dirbti į Sąjungą dėl perkėlimo bendrovės viduje, nes jiems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES ⁽²⁾;
- (20) šia direktyva turėtų būti remiami Europos savanorių tarnybos tikslai ugdyti jaunimo ir visuomenių, kuriose jie gyvena, solidarumą, savitarpio supratimą ir toleranciją ir kartu prisidėti stiprinant socialinę sanglaudą ir propaguojant aktyvų jaunimo pilietiškumą. Siekiant visoje Sąjungoje nuosekliai užtikrinti galimybes dalyvauti Europos savanorių tarnyboje, valstybės narės turėtų taikyti šios direktyvos nuostatas trečiųjų šalių piliečiams, kurie kreipiasi Europos savanorių tarnybos tikslais;
- (21) valstybės narės turėtų turėti galimybę šios direktyvos nuostatas taikyti mokiniams, savanoriams, išskyrus atvykstančius į Europos savanorių tarnybą, ir *au pair* auklėms, kad jie galėtų paprasčiau atvykti ir gyventi ir kad būtų užtikrintos jų teisės;
- (22) jei valstybės narės nusprendžia taikyti šią direktyvą mokiniams, jos yra raginamos užtikrinti, kad nacionalinė priėmimo procedūra mokytojams, išimtinai lydintiems mokinius vykdant mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, atitiktų šioje direktyvoje numatytą mokiniams taikomą procedūrą;

⁽¹⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 36.

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų (OL L 157, 2014 5 27, p. 1).

- (23) dalyvavimas *Au pair* programoje skatina žmonių tarpusavio ryšius, nes trečiosios šalies piliečiams suteikiama galimybė gerinti kalbų įgūdžius, daugiau sužinoti apie valstybes nares ir plėtoti kultūrinius ryšius su jomis. Tuo pačiu metu *au pair* auklėmis dirbantiems trečiųjų šalių piliečiams gali kilti išnaudojimo pavojus. Siekiant užtikrinti sąžiningą elgesį su *au pair* auklėmis ir atsižvelgti į specifinius jų poreikius, valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti šios direktyvos nuostatas, susijusias su *au pair* auklių atvykimu ir gyvenimu;
- (24) jeigu trečiųjų šalių piliečiai gali įrodyti, jog savo buvimo atitinkamoje valstybėje narėje laikotarpiu jie gauna išteklius – gaunamus kaip subsidija, studijų stipendija ar stipendija, galiojanti darbo sutartis, įpareigojantis pasiūlymas dėl darbo arba mokinių mainų programą vykdančios organizacijos, stažuotojus priimančio subjekto, savanoriškos tarnybos programą vykdančios organizacijos, priimančiosios šeimos arba organizacijos, tarpininkaujančios *au pair* auklėmis, finansinis išipareigojimas – valstybės narės turėtų į tokius išteklius atsižvelgti vertindamos, ar turima pakankamai lėšų. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti orientacinę sumą, kurią jos laiko „pakankamomis lėšomis“, kuri gali skirtis kiekvienai atitinkamai trečiųjų šalių piliečių kategorijai;
- (25) valstybės narės raginamos leisti prašytojui dokumentus ir informaciją pateikti oficialiąja Sąjungos kalba, kuri nėra jų valstybinė kalba ar kalbos, ir kurią atitinkama valstybė narė nustatė;
- (26) valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti patvirtinimo procedūrą viešoms arba privačioms mokslinių tyrimų organizacijoms (arba abejoms), pageidaujantioms priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius tyrėjus, arba aukštojo mokslo įstaigoms, pageidaujantioms priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius studentus. Šis patvirtinimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Prašymų teikimas patvirtintoms mokslinių tyrimų organizacijoms arba aukštojo mokslo įstaigoms turėtų būti supaprastintas ir jis turėtų paspartinti trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į Sąjungą mokslinių tyrimų ar studijų tikslu, atvykimą;
- (27) valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti patvirtinimo procedūrą atitinkamiems priimantiesiems subjektams, pageidaujantiems priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius mokinius, stažuotojus ar savanorius. Valstybės narės turėtų turėti galimybę šią procedūrą taikyti kai kurioms arba visoms priimančiųjų subjektų kategorijoms. Šis patvirtinimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Prašymų teikiant patvirtintiems priimantiesiems subjektams turėtų būti paspartintas trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į Sąjungą stažavimosi, savanoriškos tarnybos arba mokinių mainų programų ar edukacinių projektų tikslu, atvykimas;
- (28) jei valstybės narės nustato patvirtinimo procedūras priimantiesiems subjektams, jos turėtų turėti galimybę nuspręsti leisti priimti asmenis tik per patvirtintus priimančiuosius subjektus arba nustatyti patvirtinimo procedūrą, tuo pat metu leidžiamą priimti asmenis ir per nepatvirtintus priimančiuosius subjektus;
- (29) šia direktyva neturėtų būti daroma poveikio valstybių narių teisei išduoti leidimus trečiųjų šalių piliečiams, kuriems ši direktyva netaikoma, studijų, mokslinių tyrimų ar stažavimosi tikslais, kurie nereglamentuojami šia direktyva;
- (30) įvykdžius visas bendrąsias ir specialiąsias priėmimo sąlygas valstybės narės turėtų per nustatytą terminą išduoti leidimą. Jeigu valstybė narė išduoda leidimus gyventi tik savo teritorijoje, o visos šioje direktyvoje nustatytos su priėmimu susijusios sąlygos yra įvykdytos, valstybė narė turėtų išduoti atitinkamam trečiosios šalies piliečiui reikalingą vizą ir turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos veiksmingai bendradarbiautų tuo tikslu. Tuo atveju, kai valstybė narė neišduoda vizų, ji turėtų suteikti atitinkamam trečiosios šalies piliečiui lygiavertį atvykimą leidžiantį leidimą;
- (31) leidimuose turėtų būti nurodytas atitinkamo trečiosios šalies piliečio statusas. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nurodyti papildomą informaciją spausdinta forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, su sąlyga, kad tuo nebus nustatomos papildomos sąlygos;
- (32) skirtingi leidimų galiojimo laikotarpiai pagal šią direktyvą turėtų atitikti kiekvienos kategorijos trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, buvimo specifinį pobūdį;

- (33) valstybės narės turėtų turėti teisę nustatyti, kad bendra studentų gyvenimo šalyje trukmė neviršytų ilgiausios studijų trukmės, kaip numatyta nacionalinėje teisėje. Šiuo atžvilgiu ilgiausia studijų trukmė taip pat galėtų apimti, jei tai numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, galimą studijų pratęsimą, siekiant pakartoti vienus ar daugiau mokslo metų;
- (34) valstybės narės turėtų turėti galimybę imti iš prašytojų prašymo išduoti leidimą ir pranešimų tvarkymo mokestį. Mokesčių lygis neturėtų būti neproporcingas ar per didelis, kad nesudarytų kliūčių siekti šios direktyvos tikslų;
- (35) trečiųjų šalių piliečiams, kuriems taikoma ši direktyva, suteiktos teisės neturėtų priklausyti nuo leidimo, kurį išduoda kiekviena valstybė narė, formos;
- (36) turėtų būti galima atsisakyti priimti asmenį šioje direktyvoje nustatytais tikslais dėl deramai pagrįstų priežasčių. Visų pirma turėtų būti galima atsisakyti priimti asmenį, jeigu valstybė narė mano, remdamasi faktų įvertinimu, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis konkrečiu atveju ir atsižvelgiant į proporcingumo principą kelia potencialią grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai;
- (37) šios direktyvos tikslas nėra reguliuoti trečiųjų šalių piliečių priėmimo bei gyvenimo įsidarbinimo tikslu ir ja nesiekama suderinti nacionalinės teisės arba praktikos, kiek tai susiję su darbuotojų statusu. Tačiau įmanoma, kad kai kuriose valstybėse narėse laikoma, kad tam tikros trečiųjų šalių piliečių kategorijos, kurioms taikoma ši direktyva, yra susijusios darbo santykiais remiantis nacionaline teise, kolektyvinėmis sutartimis ar praktika. Kai valstybė narė laiko, kad trečiųjų šalių pilietybę turintys tyrėjai, savanoriai, stažuotojai arba *au pair* auklės yra susiję darbo santykiais, ta valstybė narė turėtų išlaikyti teisę nustatyti atitinkamos kategorijos ar kategorijų asmenų priėmimo apimtį pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį;
- (38) jei trečiosios šalies pilietis tyrėjas, savanoris ar *au pair* auklė teikia prašymą dėl priėmimo, kad pradėtų darbo santykius valstybėje narėje, ta valstybė narė turėtų turėti galimybę atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje;
- (39) studentų atžvilgiu priėmimo apimtys neturėtų būti taikomos, nes, net jei jiems leidžiama dirbti studijų metu, pagal šioje direktyvoje numatytas sąlygas jie prašo būti priimti į valstybių narių teritoriją užsiimti savo pagrindine veikla – dieninėmis studijomis, kurios galėtų apimti privalomą stažuotę;
- (40) jei tyrėjas, savanoris, stažuotojas ar *au pair* auklė, po to, kai buvo priimti į atitinkamos valstybės narės teritoriją, pateikia prašymą pratęsti leidimą pradėti darbo santykius arba juos tęsti atitinkamoje valstybėje narėje, išskyrus tyrėją, kuris tęsia savo darbo santykius su tuo pačiu priimančiuoju subjektu, ta valstybė narė turėtų turėti galimybę atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje;
- (41) iškilus abejonėms dėl prašymo dėl priėmimo pagrindimo, valstybės narės turėtų turėti galimybę atlikti atitinkamus patikrinimus arba pareikalauti įrodymų, kad galėtų kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti numatomus prašytojo mokslinius tyrimus, studijas, stažavimąsi, savanorišką tarnybą, mokinių mainų programą, edukacinį projektą arba darbą *au pair* aukle ir kovoti su piktnaudžiavimu šioje direktyvoje nustatyta tvarka ir netinkamu jos taikymu;
- (42) jei pateikta informacija yra neišsami, valstybės narės per pagrįstą laikotarpį turėtų pranešti prašytojui, kokia papildoma informacija yra reikalinga, ir nustatyti pagrįstą terminą tokiai informacijai pateikti. Jei papildoma informacija nepateikiama per tą terminą, prašymas gali būti atmestas;
- (43) nacionalinės valdžios institucijos turėtų pranešti prašytojui apie sprendimą dėl jų prašymo. Jos turėtų pranešti raštu kuo skubiau, ne vėliau kaip per šioje direktyvoje nurodytą laikotarpį;
- (44) šia direktyva siekiama sudaryti palankesnes sąlygas tyrėjų ir studentų judumui ES viduje, *inter alia*, sumažinant su judumu keliose valstybėse narėse susijusią administracinę naštą. Šiuo tikslu šia direktyva sukuriama speciali

judumo ES viduje schema, pagal kurią trečiosios šalies pilietis, turintis pirmosios valstybės narės išduotą leidimą mokslinių tyrimų arba studijų tikslu, turi teisę atvykti, atlikti mokslinių tyrimų ar studijų dalį ir būti vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse pagal judumą reglamentuojančias šios direktyvos nuostatas;

- (45) siekiant sudaryti galimybes tyrėjams lengvai judėti iš vienos mokslinių tyrimų organizacijos į kitą mokslinių tyrimų tikslu, jų trumpalaikis judumas turėtų apimti buvimą antrosiose valstybėse narėse iki 180 dienų bet kuriuo 360 dienų laikotarpiu kiekvienoje iš valstybių narių. Ilgalaikis tyrėjų judumas turėtų apimti buvimą vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse ilgiau nei 180 dienų kiekvienoje iš valstybių narių. Tyrėjų šeimos nariams turėtų būti suteikta teisė lydėti tyrėją judumo laikotarpiu. Jų judumo procedūra turėtų būti suderinta su jų lydimu tyrėjo procedūra;
- (46) studentų, kuriems taikomos Sąjungos arba daugiašalės programos arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, atveju, siekiant užtikrinti jų studijų tęstinumą, šioje direktyvoje turėtų būti numatytas judumas vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse laikotarpiu iki 360 dienų kiekvienoje iš valstybių narių;
- (47) jei tyrėjas arba studentas, remdamasis pranešimo procedūra, persikelia į antrąją valstybę narę ir jam reikia dokumento, kuris padėtų jam gauti paslaugas ir įgyti teises, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę išduoti dokumentą, kuriame patvirtinama, kad tyrėjas ar studentas turi teisę būti tos valstybės narės teritorijoje. Toks dokumentas neturėtų būti papildoma sąlyga siekiant pasinaudoti šioje direktyvoje numatytais teisėmis ir turėtų būti tik deklaracinio pobūdžio;
- (48) nors šia direktyva nustatyta specialia judumo schema turėtų būti nustatytos savarankiškos taisyklės dėl asmens atvykimo ir buvimo mokslinių tyrimų ar studijų tikslu valstybėse narėse, kurios nėra pradinį leidimą išdavusios valstybės narės, visos kitos atitinkamomis Šengeno *acquis* nuostatomis nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmenų judėjimas per sienas, turėtų būti taikomos toliau;
- (49) jei leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir tyrėjas, jo šeimos nariai arba studentas judumo ES viduje pagrindu kerta išorės sieną, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/399 ⁽¹⁾, valstybė narė turėtų turėti teisę pareikalauti įrodymų, kad tyrėjas arba studentas vyksta į jos teritoriją mokslinių tyrimų arba studijų tikslu arba kad šeimos nariai vyksta į jos teritoriją dėl to, kad jie lydi tyrėją judumo pagrindu. Be to, išorės sienos kirtimo atveju, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2016/399, valstybės narės, kurios taiko visą Šengeno *acquis*, turėtų patikrinti duomenis Šengeno informacinėje sistemoje ir turėtų neleisti atvykti asmenims, dėl kurių sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ar būti tikslu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽²⁾, arba pareikšti prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo;
- (50) šia direktyva antrosioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pareikalauti, kad tyrėjas arba studentas, kuris juda gavęs pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir kuris neatitinka arba nebeatitinka judumo sąlygų, paliktų jų teritoriją. Jei tyrėjas arba studentas turi galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę pareikalauti, kad tas tyrėjas arba studentas grįžtų į pirmąją valstybę narę, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/115/EB ⁽³⁾. Jei judumas antrojoje valstybėje narėje leidžiamas remiantis pirmojoje valstybėje narėje išduotu leidimu ir tas leidimas yra panaikintas arba jo galiojimas baigėsi judumo laikotarpio metu, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę nuspręsti tyrėją arba studentą grąžinti į trečiąją šalį pagal Direktyvą 2008/115/EB arba nedelsiant pareikalauti, kad pirmoji valstybė narė leistų tyrėjui arba studentui pakartotinai atvykti į jos teritoriją. Pastaruoju atveju pirmoji valstybė narė turėtų tyrėjui arba studentui išduoti dokumentą, leidžiantį pakartotinai atvykti į jos teritoriją;
- (51) viena vertus, Sąjungos imigracijos politika bei taisyklės ir, kita vertus, Sąjungos politika bei programos, skatinančios tyrėjų ir studentų judumą Sąjungos lygmeniu, turėtų labiau papildyti viena kitą. Valstybės narės, nustatydamos tyrėjams ir studentams išduoto leidimo galiojimo laikotarpį, turėtų atsižvelgti į planuojamą judumą į kitas valstybes nares pagal nuostatas dėl judumo. Tyrėjams ir studentams, kuriems taikomos Sąjungos arba

⁽¹⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399, dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 77, 2016 3 23, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

daugiašalės programos, kurios apima judumo priemones, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimai, turėtų būti suteikta teisė gauti leidimus, kurių galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai, jei jie tenkina atitinkamas tam laikotarpiui priėmimo sąlygas;

- (52) tam, kad studentai galėtų padengti dalį savo studijų išlaidų ir, jei įmanoma, įgyti praktinės patirties, studijų metu jiems turėtų būti suteikta galimybė įsidarbinti valstybėje narėje, kurioje studijuojama, šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis. Tuo tikslu studentams turėtų būti leidžiama dirbti tam tikrą minimalų valandų skaičių, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Studentų įdarbinimo principas turėtų būti bendra taisyklė. Tačiau išimtinėmis aplinkybėmis valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę atsižvelgti į savo nacionalinių darbo rinkų padėtį;
- (53) siekiant ateityje turėti aukštos kvalifikacijos darbuotojų, studentai, kurie baigia studijas Sąjungoje, turėtų turėti galimybę pasilikti atitinkamos valstybės narės teritorijoje šioje direktyvoje nurodytą laikotarpį, kad galėtų išsiaiškinti įsidarbavimo galimybes arba įkurti verslą. Tokią galimybę taip pat turėtų turėti tyrėjai, baigę priėmimo susitarime nurodytą mokslinių tyrimų veiklą. Kad tuo tikslu būtų išduotas leidimas gyventi, studentų ir tyrėjų gali būti paprašyta pateikti įrodymus pagal šios direktyvos reikalavimus. Kai valstybės narės jiems išduoda tokį leidimą gyventi, jie nebelaikomi tyrėjais ar studentais, kaip apibrėžta šioje direktyvoje. Praėjus šioje direktyvoje nustatytam minimaliam laikotarpiui, valstybės narės turėtų turėti galimybę patikrinti, ar jie iš tikrųjų turi galimybę įsidarbinti ar pradėti verslą. Ši galimybė nedaro poveikio kitoms prievolėms teikti ataskaitas, nustatytoms nacionalinėje teisėje kitais tikslais. Suteikus leidimą su tikslu išsiaiškinti darbo arba verslo įkūrimo galimybes, turėtų būti automatiškai suteikiama teisė įsidarbinti arba įkurti verslą. Kai trečiosios šalies pilietis, kuriam buvo išduotas leidimas likti teritorijoje su tikslu ieškoti darbo arba įkurti verslą, pateikia prašymą išduoti darbo leidimą, valstybės narės turėtų pasilikti teisę atsižvelgti į padėtį jų darbo rinkoje;
- (54) teisingas požiūris į trečiųjų šalių piliečius, kuriems taikoma ši direktyva, turėtų būti užtikrinamas pagal SESV 79 straipsnį. Tyrėjams turėtų būti taikomas vienodas požiūris kaip ir atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/98/ES ⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse, paliekant galimybę tai valstybei narei apriboti vienodo požiūrio taikymą konkrečiais šioje direktyvoje numatytais atvejais. Direktyva 2011/98/ES, įskaitant toje direktyvoje numatytus apribojimus, ir toliau turėtų būti taikoma studentams. Direktyva 2011/98/ES turėtų būti taikoma stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais. Stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad jie nėra susiję darbo santykiais atitinkamoje valstybėje narėje, taip pat ir mokiniais turėtų būti taikomas vienodas požiūris, taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams minimalių teisių atžvilgiu, kaip numatyta šioje Direktyvoje. Tai apima galimybę gauti prekes ir paslaugas, kuri neapima studijų ar profesinio rengimo stipendijų ar paskolų;
- (55) vienodas požiūris, taikomas tyrėjams ir studentams, taip pat stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais, apima vienodą požiūrį socialinės apsaugos srityse, kurios išvardytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽²⁾ 3 straipsnyje. Šia direktyva nėra derinami valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai. Pagal ją vienodo požiūrio principas socialinės apsaugos srityje taikomas tik tiems trečiųjų šalių piliečiams, kurie patenka į jos taikymo sritį. Be to, šia direktyva nesuteikiamos teisės tais atvejais, kuriems netaikoma Sąjungos teisė, kaip antai trečiojoje šalyje gyvenančių šeimos narių atveju. Tačiau tai neturėtų daryti poveikio maitintojo netekusių asmenų, įgijusių teises iš trečiosios šalies piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, teisei gyvenant trečiojoje šalyje atitinkamais atvejais gauti maitintojo netekimo pensiją;
- (56) daugelyje valstybių narių teisė į išmokas šeimai siejama su sąlyga, kad turi būti tam tikras ryšys su ta valstybe nare, kadangi išmokos yra skirtos teigiamai demografinėi raidai remti, kad būtų užtikrinta būsima tos valstybės narės darbo jėga. Todėl šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybės narės teisei tam tikromis sąlygomis apriboti vienodo požiūrio taikymą išmokų šeimai atžvilgiu, kai tyrėjas ir jį lydintys šeimos nariai toje valstybėje narėje būna laikinai;

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių (OL L 343, 2011 12 23, p. 1).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

- (57) judumo tarp valstybių narių atveju taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁾. Šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių, nei jau numatyta galiojančiuose Sąjungos socialinės apsaugos teisės aktuose, trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare;
- (58) ši direktyva turėtų būti taikoma nedarant poveikio palankesnėms nuostatomis, numatytoms Sąjungos teisėje ir taikomuose tarptautiniuose teisės aktuose;
- (59) šioje direktyvoje numatytus leidimus gyventi turėtų išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos, naudodamos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1030/2002 ⁽²⁾ nustatytą vienodą formą;
- (60) kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad plačiai visuomenei, ypač internete, būtų teikiama tinkama ir reguliariai atnaujinama informacija apie šios direktyvos tikslais patvirtintus priimančiuosius subjektus ir apie trečiųjų šalių piliečių priėmimo į valstybių narių teritoriją šios direktyvos tikslais sąlygas ir tvarką;
- (61) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 6 straipsnį;
- (62) valstybės narės turėtų įgyvendinti šios direktyvos nuostatas nediskriminuodamos asmenų dėl lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos;
- (63) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽³⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (64) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ir Europos savanorių tarnybos tikslais sąlygas, kaip privalomas nuostatas, ir mokinių mainų, savanoriškos tarnybos, išskyrus Europos savanorių tarnybą, arba dalyvavimo *Au pair* programoje sąlygas, kaip neprivalomas nuostatas, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (65) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius bei 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės nedalyvauja priimančią šią direktyvą ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (66) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimančią šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (67) įpareigojimas dėl perkėlimo į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tik tomis nuostatomis, kurios iš esmės pakeistos, palyginti su direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB nuostatomis. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla iš tų direktyvų;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002, nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (OL L 157, 2002 6 15, p. 1).

⁽³⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (68) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių prievolėms, susijusioms su I priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos:

- a) trečiųjų šalių piliečių ir, kai taikoma, jų šeimos narių atvykimo į valstybių narių teritoriją bei gyvenimo joje ilgesnį nei 90 dienų laikotarpį mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ar savanoriškos tarnybos Europos savanorių tarnyboje ir, jei taip nusprendžia valstybės narės, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų, savanoriškos tarnybos, kuri nėra Europos savanorių tarnyba, ar *Au pair* programos tikslu sąlygos ir teisės;
- b) a punkte nurodytų tyrėjų ir, jei taikoma, jų šeimos narių bei studentų atvykimo į kitas valstybes nares nei ta, kuri, remdamasi šia direktyva, pirmoji suteikė trečiosios šalies piliečiui leidimą, bei gyvenimo jose sąlygos ir teisės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo arba buvo priimti į valstybės narės teritoriją mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ar savanoriškos tarnybos Europos savanorių tarnyboje tikslu. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti šios direktyvos nuostatas taikyti trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo mokinių mainų programos arba edukacinio projekto, savanoriškos tarnybos, kuri nėra Europos savanorių tarnyba, arba *Au pair* programos tikslu.

2. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams:

- a) kurie prašo tarptautinės apsaugos ar kuriems suteikta tarptautinė apsauga pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/95/ES ⁽¹⁾, arba kuriems suteikta laikina apsauga pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB ⁽²⁾ valstybėje narėje;
- b) kurių išsiuntimas buvo sustabdytas dėl faktinių ar teisinių priežasčių;
- c) kurie yra Sąjungos piliečių, kurie naudojami laisvo asmenų judėjimo Sąjungoje teise, šeimos nariai;
- d) kurie turi ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje pagal Tarybos direktyvą 2003/109/EB ⁽³⁾;
- e) kurie kartu su savo šeimos nariais, nepriklausomai nuo jų pilietybės, pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių arba Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimus naudojami tokiomis pačiomis teisėmis laisvai judėti, kaip ir Sąjungos piliečiai;
- f) kurie kaip darbuotojai-stažuotojai atvyksta į Sąjungą juos perkeliant bendrovės viduje pagal Direktyvą 2014/66/ES;
- g) kurie priimami kaip aukštos kvalifikacijos darbuotojai pagal Tarybos direktyvą 2009/50/EB ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

⁽²⁾ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

⁽³⁾ 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004 1 23, p. 44).

⁽⁴⁾ 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (OL L 155, 2009 6 18, p. 17).

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios terminų apibrėžtys:

- 1) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje;
- 2) Tyrėjas – trečiosios šalies pilietis, kuris turi daktaro laipsnį arba atitinkamą aukštojo mokslo kvalifikaciją, suteikiančią tam trečiosios šalies piliečiui teisę dalyvauti doktorantūros programose, kurių mokslinių tyrimų organizacija pasirenka ir kuris priimtas į valstybės narės teritoriją mokslinių tyrimų veiklai, kuriai paprastai reikia tokios kvalifikacijos, vykdyti;
- 3) Studentas – trečiosios šalies pilietis, kuris buvo priimtas į aukštojo mokslo įstaigą ir priimtas į valstybės narės teritoriją užsiimti savo pagrindine veikla – dieninėmis studijomis, po kurių suteikiama tos valstybės narės pripažįstama aukštojo mokslo kvalifikacija, įskaitant diplomus, pažymėjimus arba daktaro laipsnį, gaunamus aukštojo mokslo įstaigoje, kurios pagal nacionalinę teisę gali apimti tokioms studijoms skirtus parengiamuosius kursus arba privalomą stažuotę;
- 4) Mokinys – trečiosios šalies pilietis, kuris pagal mokinių mainų programą ar edukacinį projektą, kurią vykdo švietimo įstaiga pagal nacionalinę teisę ar administracinę praktiką, priimtas į valstybės narės teritoriją mokytis pagal pripažintą valstybinę ar regioninę vidurinio mokslo programą, atitinkančią Tarptautinio standartizuoto švietimo klasifikatoriaus 2 arba 3 lygį;
- 5) stažuotojas – trečiosios šalies pilietis, kuris turi aukštojo mokslo laipsnį arba studijuoja pagal studijų programą trečiojoje šalyje, po kurios suteikiamas aukštojo mokslo laipsnis, ir kuris priimtas į valstybės narės teritoriją stažavimosi programai, kad gautų žinių, įgytų praktikos ir patirties profesinėje aplinkoje;
- 6) savanoris – trečiosios šalies pilietis, kuris priimtas į valstybės narės teritoriją dalyvauti savanoriškos tarnybos programoje;
- 7) savanoriškos tarnybos programa – praktinio solidarumo veiksmų programa, paremta atitinkamos valstybės narės arba Sąjungos pripažįstama tokia programa, kuria siekiama visuotinės svarbos tikslų nesiekiant pelno ir kurioje veiksmai nėra atlyginami, išskyrus išlaidų kompensavimą ir (arba) kišenpinigius;
- 8) *au pair* auklė – trečiosios šalies pilietė arba pilietis, valstybės narės teritorijoje laikinai priimamas šeimos, kurioje jis arba ji mainais dirba nesunkius namų ruošos darbus ir rūpinasi vaikais, kad galėtų tobulinti savo kalbinius įgūdžius ir geriau susipažinti su atitinkama valstybe nare;
- 9) moksliniai tyrimai – sistemingas kūrybinis darbas, kuriuo siekiama padidinti žinių visumą, įskaitant žmogaus, kultūros ir visuomenės pažinimą, ir šios žinių visumos naudojimas naujovėms kurti;
- 10) mokslinių tyrimų organizacija – mokslinius tyrimus atliekanti vieša arba privati organizacija;
- 11) švietimo įstaiga – vieša arba privati vidurinio mokslo įstaiga, kuri yra pripažinta atitinkamos valstybės narės arba kurios studijos yra pripažįstamos vadovaujantis nacionaline teise ar administracine praktika remiantis skaidriais kriterijais, ir kuri dalyvauja mokinių mainų programoje arba edukaciniame projekte šioje direktyvoje nustatytais tikslais;
- 12) edukacinis projektas – edukacinių veiksmų, kuriuos parengė valstybės narės švietimo įstaiga, bendradarbiaudama su panašiomis įstaigomis trečiojoje šalyje, ir kurių tikslas – susipažinti su vienas kito kultūra ir keistis žiniomis, rinkinys;
- 13) aukštojo mokslo įstaiga – bet kurio tipo aukštojo mokslo įstaiga, kuri yra pripažinta arba laikoma tokia pagal nacionalinę teisę ir kuri, laikantis nacionalinės teisės arba praktikos, suteikia pripažintus aukštojo mokslo laipsnius ar kitas pripažintas tretinio lygio kvalifikacijas, nepriklausomai nuo to, kaip tokios įstaigos gali būti vadinamos, arba įstaiga, kuri, laikantis nacionalinės teisės arba praktikos, teikia tretinio lygio profesinį mokymą ar rengimą;
- 14) priimantysis subjektas – mokslinių tyrimų organizacija, aukštojo mokslo įstaiga, švietimo įstaiga, už savanoriškos tarnybos programą atsakinga organizacija ar stažuotojus priimantis subjektas, kuriam yra priskirtas trečiosios šalies pilietis šios direktyvos tikslais ir kuris yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje, nesvarbu, kokia būtų jo teisinė forma, laikantis nacionalinės teisės;
- 15) priimančioji šeima – šeima, kuri laikinai priima *Au pair* programoje dalyvaujančią auklę ir sudaro sąlygas dalyvauti kasdieniame šeimos gyvenime valstybės narės teritorijoje pagal tos šeimos ir *au pair* auklės sudarytą susitarimą;

- 16) darbas – vertimasis veikla, apimančia bet kurios formos darbą, arba darbą, reglamentuojamą pagal nacionalinės teisės aktus ar taikytinas kolektyvines sutartis arba nusistovėjusią praktiką, darbdavio naudai arba jam vadovaujant ar prižiūrint;
- 17) darbdavys – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kurio naudai arba jam vadovaujant ar prižiūrint vykdomas darbas;
- 18) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri, vadovaudamasi šia direktyva, pirma suteikia trečiosios šalies piliečiui leidimą;
- 19) antroji valstybė narė – bet kuri valstybė narė, kuri nėra pirmoji valstybė narė;
- 20) Sąjungos arba daugiašalės programos, kurios apima judumo priemones, – Sąjungos arba valstybių narių finansuojamos programos, kuriomis skatinamas trečiųjų šalių piliečių judumas Sąjungoje arba atitinkamose programose dalyvaujančiose valstybėse narėse;
- 21) leidimas – leidimas gyventi arba, jei numatyta nacionalinėje teisėje, ilgalaikė viza, išduoti šios direktyvos tikslais;
- 22) leidimas gyventi – leidimas, kuris išduotas naudojant formą, nustatytą Reglamente (EB) Nr. 1030/2002, ir kuris suteikia jo turėtojui teisę teisėtai būti valstybės narės teritorijoje;
- 23) ilgalaikė viza – leidimas, kurį išduoda valstybė narė, kaip numatyta Šengeno konvencijos ⁽¹⁾ 18 straipsnyje, arba kuris išduodamas vadovaujantis valstybių narių, taikančių ne visą Šengeno *acquis*, nacionaline teise;
- 24) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 punkte.

4 straipsnis

Palankesnės nuostatos

1. Šia direktyva nedaroma poveikio palankesnėms šių susitarimų nuostatomis:
 - a) dvišalių arba daugiašalių Sąjungos arba Sąjungos bei jos valstybių narių ir vienos arba kelių trečiųjų šalių sudarytų susitarimų arba
 - b) dvišalių arba daugiašalių vienos ar kelių valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių sudarytų susitarimų.
2. Šia direktyva nedaroma poveikio valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti nuostatas, kurios yra palankesnės trečiosios šalies piliečiui, kuriam taikoma ši direktyva, dėl 10 straipsnio 2 dalies a punkto ir 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 ir 35 straipsnių.

II SKYRIUS

PRIĖMIMAS

5 straipsnis

Principai

1. Priimant trečiosios šalies pilietį pagal šią direktyvą patikrinami dokumentais paremti įrodymai, kad trečiosios šalies pilietis atitinka:
 - a) 7 straipsnyje nustatytas bendrąsias sąlygas ir
 - b) 8, 11, 12, 13, 14 arba 16 straipsnyje nustatytas specialiąsias sąlygas.
2. Valstybės narės gali reikalausti, kad prašytojas pateiktų 1 dalyje nurodytus dokumentais paremtus įrodymus viena iš valstybinių atitinkamos valstybės narės kalbų arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

⁽¹⁾ Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės dėl laisvės sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).

3. Visas bendrąsias ir atitinkamas specialiąsias sąlygas atitinkantis trečiosios šalies pilietis įgyja teisę gauti leidimą.

Jeigu valstybė narė išduoda leidimus gyventi tik savo teritorijoje, o visos šioje direktyvoje nustatytos priėmimo sąlygos yra įvykdytos, atitinkama valstybė narė išduoda trečiosios šalies piliečiui reikalingą vizą.

6 straipsnis

Priėmimo apimtys

Šia direktyva nedaroma poveikio valstybės narės teisei pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį nustatyti trečiųjų šalių piliečių, nurodytų šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje, išskyrus studentus, priėmimo apimtis, jei atitinkama valstybė narė mano, kad jie yra arba bus susiję darbo santykiais. Tuo pagrindu prašymas išduoti leidimą gali būti laikomas nepriimtiniu arba būti atmestas.

7 straipsnis

Bendrosios sąlygos

1. Dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal šią direktyvą prašytojas:

- pateikia galiojantį kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir, jei reikalaujama, prašymą išduoti vizą arba galiojančią vizą arba, kai taikoma, galiojantį leidimą gyventi ar galiojančią ilgalaikę vizą; valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumentas galiotų bent jau numatomą buvimo laikotarpį;
- pateikia tėvų sutikimą arba lygiavertį dokumentą numatomam buvimui, jei trečiosios šalies pilietis pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę yra nepilnametis;
- pateikia įrodymus, kad trečiosios šalies pilietis turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, arba, jei numatyta nacionalinėje teisėje, yra patekęs prašymą dėl tokio sveikatos draudimo; draudimas turi galioti numatomą buvimo laikotarpį;
- pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad buvo sumokėtas 36 straipsnyje numatytas mokestis už prašymo tvarkymą;
- pateikia atitinkamos valstybės narės reikalaujamus įrodymus, kad planuojamo buvimo joje laikotarpiu trečiosios šalies pilietis turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą ir grįžimo kelionės išlaidoms padengti. Tai, ar turima pakankamai lėšų, vertinama nagrinėjant kiekvieną atvejį atskirai ir atsižvelgiama į lėšas, kurios, *inter alia*, gaunamos kaip subsidija, stipendija ar studijų stipendija, pagal galiojančią darbo sutartį ar įpareigojantį darbo pasiūlymą, arba mokinių mainų programą vykdančios organizacijos, stažuotojus priimančios institucijos, savanoriškos tarnybos programą vykdančios organizacijos, priimančiosios šeimos ar *au pair* auklėms tarpininkaujančios organizacijos finansinį įsipareigojimą.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų atitinkamo trečiosios šalies piliečio adresą jų teritorijoje.

Jei pagal valstybės narės nacionalinę teisę reikalaujama pateikti adresą prašymo pateikimo metu ir atitinkamas trečiosios šalies pilietis dar nežino savo būsimo adreso, valstybės narės priima laikiną adresą. Tokiu atveju trečiosios šalies pilietis pateikia savo nuolatinį adresą ne vėliau kaip leidimo pagal 17 straipsnį išdavimo metu.

3. Valstybės narės gali nurodyti orientacinę sumą, kuri, jų nuomone, atitinka „pakankamas lėšas“, kaip nurodyta 1 dalies e punkte. Tai, ar turima pakankamai lėšų, vertinama nagrinėjant kiekvieną atvejį atskirai.

4. Prašymas pateikiamas ir nagrinėjamas, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis dar negyvena valstybės narės, į kurią jis pageidauja būti priimtas, teritorijoje arba kai trečiosios šalies pilietis jau gyvena toje valstybėje narėje, turėdamas galiojantį leidimą gyventi arba ilgalaikę vizą.

Nukrypstant, valstybė narė, laikydamosi savo nacionalinės teisės, gali priimti pateiktą prašymą, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis neturi galiojančio leidimo gyventi arba ilgalaikės vizos, tačiau jos teritorijoje yra teisėtai.

5. Valstybės narės nusprendžia, ar prašymus turi pateikti trečiosios šalies pilietis, ar priimančysis subjektas, ar bet kuris iš jų.

6. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, nepriimami.

8 straipsnis

Specialiosios sąlygos tyrėjams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo mokslinių tyrimų veiklos vykdymo tikslu prašytojas pateikia priėmimo susitarimą arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, sutartį, laikantis 10 straipsnio.

2. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę gali iš mokslinių tyrimų organizacijos reikalauti rašytinio išpareigojimo, kad tuo atveju, jei tyrėjas neteisėtai pasilieka atitinkamos valstybės narės teritorijoje, ta mokslinių tyrimų organizacija turi kompensuoti su jo buvimu ir grįžimu susijusias išlaidas, kurios buvo apmokėtos iš valstybės lėšų. Mokslinių tyrimų organizacijos finansinės atsakomybės laikotarpis baigiasi vėliausiai po šešių mėnesių nuo priėmimo susitarimo galiojimo pabaigos.

Tuo atveju, jei tyrėjo teisė gyventi šalyje yra pratęsta pagal 25 straipsnį, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos mokslinių tyrimų organizacijos atsakomybė apribojama iki leidimo gyventi darbo paieškos ar verslo tikslu galiojimo pradžios.

3. Valstybė narė, nustačiusi patvirtinimo procedūrą mokslinių tyrimų organizacijoms pagal 9 straipsnį, prašytojams netaiko reikalavimo pateikti vieną ar kelis dokumentus ar įrodymus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje arba 7 straipsnio 1 dalies c, d ar e punkte, arba 7 straipsnio 2 dalyje, jei trečiųjų šalių piliečius turi priimti patvirtintos mokslinių tyrimų organizacijos.

9 straipsnis

Mokslinių tyrimų organizacijų patvirtinimas

1. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti patvirtinimo procedūrą viešoms ir (arba) privačioms mokslinių tyrimų organizacijoms, pageidaujančioms priimti tyrėją pagal šioje direktyvoje nustatytą priėmimo tvarką.

2. Mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinamos laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Mokslinių tyrimų organizacijų prašymai dėl patvirtinimo pateikiami laikantis tos tvarkos ir grindžiamos atitinkamai teisės aktais nustatytais jų uždaviniais arba bendrovės tikslais ir įrodymais, kad jos vykdo mokslinius tyrimus.

Mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinamos ne trumpesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali suteikti patvirtinimą trumpesniam laikotarpiui.

3. Valstybė narė, be kitų priemonių, gali atsisakyti pratęsti arba gali nuspręsti panaikinti mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimą, jei:

- a) mokslinių tyrimų organizacija nebesilaiko šio straipsnio 2 dalyje, 8 straipsnio 2 dalyje ar 10 straipsnio 7 dalyje nustatytų sąlygų;
- b) patvirtinimas buvo gautas apgaulės būdu arba
- c) mokslinių tyrimų organizacija priėmimo susitarimą su trečiosios šalies piliečiu pasirašė apgaulės būdu arba aplaidžiai.

Jei atmetamas prašymas dėl pratęsimo arba jei patvirtinimas panaikinamas, atitinkamai organizacijai gali būti draudžiama pakartotinai teikti prašymus patvirtinimui gauti laikotarpiu, kurio trukmė gali būti iki penkerių metų nuo sprendimo dėl atsisakymo pratęsti arba patvirtinimo panaikinimo paskelbimo dienos.

10 straipsnis

Priėmimo susitarimas

1. Mokslinių tyrimų organizacija, pageidaujanti priimti trečiosios šalies pilietį mokslinių tyrimų tikslais, pasirašo su juo priėmimo susitarimą. Valstybės narės gali nustatyti, kad sutartys, kurios apima 2 dalyje ir, kai taikoma, 3 dalyje nurodytus elementus, yra laikomos lygiavertėmis priėmimo susitarimams šios direktyvos tikslais.
2. Priėmimo susitarime nurodoma:
 - a) mokslinių tyrimų veiklos pavadinimas ar tikslas arba mokslinių tyrimų sritis;
 - b) trečiosios šalies piliečio išsipareigojimas stengtis užbaigti mokslinių tyrimų veiklą;
 - c) mokslinių tyrimų organizacijos išsipareigojimas priimti trečiosios šalies pilietį mokslinių tyrimų veiklos užbaigimo tikslu;
 - d) mokslinių tyrimų veiklos pradžios ir pabaigos datos arba numatoma trukmė;
 - e) informacija apie numatomą judėjimą vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse, jeigu apie judėjimą žinoma pateikiant prašymą pirmojoje valstybėje narėje.
3. Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad priėmimo susitarime būtų nurodyta:
 - a) informacija apie mokslinių tyrimų organizacijos ir tyrėjo teisinį santykį;
 - b) informacija apie tyrėjo darbo sąlygas.
4. Mokslinių tyrimų organizacijos gali pasirašyti priėmimo susitarimus tik jei atitinkami organizacijos padaliniai patvirtino mokslinių tyrimų veiklą, apsvartę:
 - a) mokslinių tyrimų veiklos tikslą ir numatomą trukmę, taip pat, ar yra būtinų finansinių išteklių jai atlikti;
 - b) trečiosios šalies piliečio kvalifikaciją atsižvelgiant į mokslinių tyrimų tikslus, kurią įrodo patvirtinta kvalifikaciją įrodančio dokumento kopija.
5. Priėmimo susitarimas automatiškai netenka galios, jei trečiosios šalies piliečiui neleidžiama atvykti arba kai tyrėjo ir mokslinių tyrimų organizacijos teisiniai santykiai nutraukiami.
6. Mokslinių tyrimų organizacijos nedelsdamos informuoja atitinkamos valstybės narės kompetentingą instituciją apie bet koki įvykį, kuris gali sukliudyti įgyvendinti priėmimo susitarimą.
7. Valstybės narės gali numatyti, kad per du mėnesius nuo atitinkamo priėmimo susitarimo galiojimo pabaigos mokslinių tyrimų organizacija turi pateikti tuo tikslu paskirtoms kompetentingoms institucijoms patvirtinimą, jog mokslinių tyrimų veikla buvo atlikta.
8. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti patvirtinimo panaikinimo arba atsisakymo jį pratęsti pasekmes esamiems priėmimo susitarimams, sudarytiems pagal šį straipsnį, taip pat pasekmes atitinkamų tyrėjų leidimams.

11 straipsnis

Specialiosios sąlygos studentams

1. Be 7 straipsnyje numatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo studijų tikslu prašytojas pateikia įrodymus:
 - a) kad trečiosios šalies pilietis yra aukštojo mokslo įstaigos priimtas studijuoti pagal studijų programą;
 - b) kad buvo sumokėti aukštojo mokslo įstaigos nustatyti mokesčiai, jei to reikalauja valstybė narė;
 - c) apie pakankamą kalbos, kuria bus studijuojama, mokėjimą, jei to reikalauja valstybė narė;
 - d) kad trečiosios šalies pilietis turės pakankamai lėšų studijų išlaidoms padengti, jei to reikalauja valstybė narė.
2. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie automatiškai, dėl įstojimo į aukštojo mokslo įstaigą, draudžiami sveikatos draudimu nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, laikomi atitinkančiais 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą sąlygą.

3. Valstybė narė, kuri nustatė patvirtinimo procedūrą aukštojo mokslo įstaigoms pagal 15 straipsnį, netaiko prašytojams reikalavimo pateikti vieną ar kelis dokumentus ar įrodymus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte arba 7 straipsnio 1 dalies d punkte arba 7 straipsnio 2 dalyje, jei trečiųjų šalių piliečius turi priimti patvirtintos aukštojo mokslo įstaigos.

12 straipsnis

Specialiosios sąlygos mokiniams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal mokinių mainų programą arba edukacinio projekto tikslu prašytojas pateikia įrodymus:
 - a) dėl to, kad trečiosios šalies pilietis yra ne jaunesnio kaip minimalus ir ne vyresnio kaip maksimalus atitinkamos valstybės narės nustatytas amžius arba ne žemesnėje kaip minimali ir ne aukštesnėje kaip maksimali atitinkamos valstybės narės nustatyta klasė;
 - b) dėl priėmimo į švietimo įstaigą;
 - c) apie dalyvavimą pripažintoje valstybinėje ar regioninėje švietimo programoje pagal mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, kurį švietimo įstaiga vykdo pagal nacionalinę teisę arba administracinę praktiką;
 - d) dėl to, kad švietimo įstaiga arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, trečioji šalis prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma susijusią su mokymosi išlaidomis;
 - e) dėl to, kad trečiosios šalies pilietis visą jo buvimo laikotarpį bus apgyvendintas šeimoje arba specialiaame būste, esančiame švietimo įstaigoje, arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, bet kokiame kitame būste, kurie tenkina atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas ir yra parinkti pagal mokinių mainų programos ar edukacinio projekto, kuriuose trečiosios šalies pilietis dalyvauja, taisykles.
2. Valstybės narės gali nuspręsti priimti mokinių mainų programoje arba edukaciniame projekte dalyvaujančius mokinius tik iš tų trečiųjų šalių, kurios numato tą pačią galimybę jų pačių piliečiams.

13 straipsnis

Specialiosios sąlygos stažuotojams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo stažavimosi tikslu prašytojas:
 - a) pateikia su priimančiuoju subjektu sudarytą stažuotės susitarimą, kuriame numatyta teorinė ir praktinė stažuotė. Valstybės narės gali reikalauti, kad toks stažuotės susitarimas būtų patvirtintas kompetentingos institucijos ir kad sąlygos, kuriomis grindžiamas susitarimas, atitiktų reikalavimus, nustatytus atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, kolektyvinėse sutartyse arba praktikoje. Stažuotės susitarime nurodoma:
 - i) stažuotės programos, įskaitant edukacinį tikslą arba mokymosi komponentus, aprašymas;
 - ii) stažuotės trukmė;
 - iii) stažuotės vieta ir priežiūros sąlygos;
 - iv) stažuotės valandos ir
 - v) teisiniai stažuotojo ir priimančiojo subjekto santykiai;
 - b) pateikia įrodymus, kad dvejų metų iki prašymo pateikimo datos laikotarpiu yra įgijęs aukštojo mokslo laipsnį arba studijuoja, o po tų studijų suteikiamas aukštojo mokslo laipsnis;
 - c) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis savo buvimo laikotarpiu turės pakankamai lėšų stažuotės išlaidoms padengti;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis lankė ar lankys kalbos mokymo kursus, kad įgytų stažuotei reikiamų žinių;
 - e) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad priimančysis subjektas prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą jo buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma susijusią su pragyvenimo ir apgyvendinimo išlaidomis;
 - f) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad tuo atveju, jei visą trečiosios šalies piliečio buvimo laikotarpį ji apgyvendina priimančysis subjektas, būstas atitinka atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad stažuotė būtų susijusi su ta pačia sritimi ir būtų to paties kvalifikacijos lygio kaip ir aukštojo mokslo laipsnis arba studijos, nurodyti 1 dalies b punkte.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad priimančysis subjektas patvirtintų, kad stažuote nepakeičiama darbo vieta.
4. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę gali iš priimančiojo subjekto reikalauti rašytinio išsipareigojimo, kad tuo atveju, jei stažuotojas neteisėtai pasilieka atitinkamos valstybės narės teritorijoje, tas priimančysis subjektas yra atsakingas už su jo buvimu ir grįžimu susijusių išlaidų, apmokėtų iš valstybės lėšų, kompensavimą. Priimančiojo subjekto finansinės atsakomybės laikotarpis baigiasi vėliausiai po šešių mėnesių nuo stažuotės susitarimo galiojimo pabaigos.

14 straipsnis

Specialiosios sąlygos savanoriams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal savanoriškos tarnybos programą tikslu prašytojas:
 - a) pateikia susitarimą, sudarytą su priimančiuoju subjektu arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, su kita įstaiga, kuri atitinkamoje valstybėje narėje yra atsakinga už savanoriškos tarnybos programą, kurioje trečiosios šalies pilietis dalyvauja. Susitarime nurodoma:
 - i) savanoriškos tarnybos programos aprašymas;
 - ii) savanoriškos tarnybos programos trukmė;
 - iii) savanoriškos tarnybos programos vieta ir priežiūros sąlygos;
 - iv) savanoriškos tarnybos valandos;
 - v) turimos lėšos trečiosios šalies piliečio pragyvenimo ir apgyvendinimo išlaidoms padengti ir minimali pinigų, skirtų kišenpinigiams, suma jo buvimo laikotarpiu ir
 - vi) kai taikoma, trečiosios šalies piliečio mokymas, kuris jam bus suteiktas, kad padėtų atlikti savanorišką tarnybą;
 - b) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad tuo atveju, jei visą trečiosios šalies piliečio buvimo laikotarpį jį apgyvendina priimančysis subjektas, būstas atitinka atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas;
 - c) pateikia įrodymus, kad priimančysis subjektas arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, kita įstaiga, atsakinga už savanoriškos tarnybos programą, įgijo civilinės atsakomybės draudimą;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis išklausė arba išklausys tos valstybės narės kalbos, istorijos bei politinės ir socialinės struktūros įvadą.
2. Valstybės narės, nepažeisdamos Europos savanorių tarnybos taisyklių, gali nustatyti minimalaus ir maksimalaus amžiaus ribą trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo pagal savanoriškos tarnybos programą.
3. Savanoriai, dalyvaujantys Europos savanorių tarnybos programoje, neprivalo pateikti įrodymų pagal c punktą ir, kai taikoma, pagal 1 dalies d punktą.

15 straipsnis

Aukštojo mokslo įstaigų, švietimo įstaigų, už savanoriškos tarnybos programą atsakingų organizacijų ar stažuotojus priimančių subjektų patvirtinimas

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės gali nuspręsti numatyti patvirtinimo procedūrą, skirtą aukštojo mokslo įstaigoms, švietimo įstaigoms, už savanoriškos tarnybos programą atsakingoms organizacijoms ar stažuotojus priimančioms subjektams.
2. Patvirtinimas vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos.

3. Jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti patvirtinimo procedūrą pagal 1 ir 2 dalis, ji atitinkamiems priimančiesiems subjektams pateikia aiškią ir skaidrią informaciją apie, *inter alia*, patvirtinimo sąlygas ir kriterijus, patvirtinimo galiojimo laikotarpį, reikalavimų nesilaikymo pasekmes, įskaitant galimą patvirtinimo panaikinimą arba atsisakymą jį pratęsti, taip pat apie visas taikytinas sankcijas.

16 straipsnis

Specialiosios sąlygos au pair auklėms

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo dalyvavimo *Au pair* programoje tikslu trečiosios šalies pilietis:

- a) pateikia trečiosios šalies piliečio ir priimančiosios šeimos susitarimą, kuriame apibūdinamos trečiosios šalies piliečio kaip *au pair* auklės teisės ir pareigos, įskaitant konkrečius duomenis apie gautinus kišenpinigius, tinkamą tvarką, pagal kurią *au pair* auklė galės lankyti kursus, ir didžiausią darbo valandų šeimoje skaičių;
- b) pateikia įrodymus, kad trečiosios šalies pilietis yra nuo 18 iki 30 metų amžiaus. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali leisti priimti dalyvauti *Au pair* programoje trečiosios šalies pilietį, kurio amžius viršija maksimalaus amžiaus ribą;
- c) pateikia įrodymus, kad priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą jo buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma gyvenimo išlaidų, apgyvendinimo ir nelaimingų atsitikimų rizikos atžvilgiu.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad trečiosios šalies pilietis, kuris teikia prašymą dėl priėmimo kaip *au pair* auklė, pateiktų įrodymus, kad:

- a) yra įgijęs atitinkamos valstybės narės kalbos pagrindus arba
- b) yra įgijęs vidurinį išsilavinimą, profesinę kvalifikaciją arba, kai taikoma, atitinka sąlygas, nustatytas norint užsiimti reglamentuojamąja profesija, kaip reikalaujama pagal nacionalinę teisę.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad *au pair* auklių įdarbinimą gali vykdyti tik organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, laikantis nacionalinėje teisėje apibrėžtų sąlygų.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad priimančiosios šeimos nariai turėtų pilietybę, kuri skirtųsi nuo trečiosios šalies piliečio, kuris teikia prašymą dėl priėmimo dalyvavimo *Au pair* programoje tikslu, pilietybės, ir kad neturėtų jokių šeiminių ryšių su atitinkamu trečiosios šalies piliečiu.

5. Maksimalus *au pair* auklės pareigų atlikimo valandų skaičius per savaitę negali viršyti 25 valandų. *Au pair* auklė per savaitę turi turėti bent vieną dieną, kurią nevykdytų *au pair* auklės pareigų.

6. Valstybės narės gali nustatyti minimalią pinigų, skirtų kišenpinigiams, sumą, mokėtiną *au pair* auklei.

III SKYRIUS

LEIDIMAI IR GYVENIMO ŠALYJE TRUKMĖ

17 straipsnis

Leidimai

1. Kai leidimas yra leidimo gyventi formos, valstybės narės naudoja Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 pateiktą formą ir leidime gyventi įrašo „tyrėjas“, „studentas“, „mokinyš“, „stažuotojas“, „savanoris“ arba „*au pair* auklė“.

2. Kai leidimas yra ilgalaikės vizos formos, valstybės narės vizos įklijos skiltyje „pastabos“ nurodo, kad jis yra išduotas „tyrėjui“, „studentui“, „mokiniui“, „stažuotojui“, „savanoriui“ arba „*au pair* auklei“.

3. Tyrėjų ir studentų, atvykstančių į Sąjungą pagal konkrečią Sąjungos arba daugiašalę programą, kuri apima judumo priemones, arba pagal dviejų ar daugiau pripažintų aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, atveju leidime nurodoma ta konkreti programa ar susitarimas.

4. Jei leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas tyrėjui leidimo gyventi forma, valstybės narės naudoja Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 pateiktą formą ir leidime gyventi įrašo „tyrėjo judumas“. Jei leidimas tyrėjui dėl ilgalaikio judumo išduodamas ilgalaikės vizos forma, valstybės narės vizos įklijos skiltyje „pastabos“ įrašo „tyrėjo judumas“.

18 straipsnis

Leidimo galiojimo trukmė

1. Tyrėjams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis yra ne trumpesnis nei vieni metai arba atitinka priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, jei ji yra trumpesnė. Leidimo galiojimas pratęsiamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

Tyrėjams, kuriems taikomos judumo priemonės apimančios Sąjungos arba daugiašalės programos, išduodamo leidimo galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai arba atitinka priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, jei ji yra trumpesnė. Jei 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos nėra tenkinamos visus dvejus metus arba visą priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, taikoma šios dalies pirmą pastraipą. Valstybės narės išlaiko teisę patikrinti, ar nėra 21 straipsnyje nustatytų leidimo panaikinimo pagrindų.

2. Studentams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis yra ne trumpesnis nei vieni metai arba atitinka studijų trukmę, jei ji yra trumpesnė. Leidimo galiojimas pratęsiamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

Studentams, kuriems taikomos judumo priemonės apimančios Sąjungos arba daugiašalės programos arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, išduoto leidimo galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai arba atitinka jų studijų trukmę, jei ji yra trumpesnė. Jei 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos nėra tenkinamos visus dvejus metus arba visą studijų trukmę, taikoma šios dalies pirmą pastraipą. Valstybės narės išlaiko teisę patikrinti, ar nėra 21 straipsnyje nustatytų leidimo panaikinimo pagrindų.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad bendra gyvenimo šalyje dėl studijų trukmė negali viršyti ilgiausios studijų trukmės, nustatytos nacionalinėje teisėje.

4. Mokiniais išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka mokinių mainų programos arba edukacinio projekto trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Valstybės narės gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą laikotarpiui, kuris reikalingas baigti mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, jei netaikomas 21 straipsnis.

5. *Au pair* auklėms išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka *au pair* auklės ir priimančiosios šeimos susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Valstybės narės, gavusios pagrįstą priimančiosios šeimos prašymą, gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą ilgiausiam šešių mėnesių laikotarpiui, jei netaikomas 21 straipsnis.

6. Stažuotojams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka stažuotės susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei šeši mėnesiai, arba yra ne ilgesnis nei šeši mėnesiai. Jei susitarimo trukmė yra ilgesnė nei šeši mėnesiai, leidimo galiojimo trukmė gali atitikti atitinkamą laikotarpį, laikantis nacionalinės teisės.

Valstybės narės gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą laikotarpiui, kuris reikalingas baigti stažuotę, jei netaikomas 21 straipsnis.

7. Savanoriams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka 14 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Jei susitarimo trukmė yra ilgesnė nei vieneri metai, leidimo galiojimo trukmė gali atitikti atitinkamą laikotarpį, laikantis nacionalinės teisės.

8. Jei atitinkamo trečiosios šalies piliečio kelionės dokumento galiojimo trukmė yra trumpesnė nei vieneri metai arba, 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, trumpesnė nei dveji metai, valstybės narės gali nustatyti, kad leidimo galiojimo trukmė negali viršyti kelionės dokumento galiojimo trukmės.

9. Kai valstybės narės leidžia atvykti ir gyventi šalyje pirmais metais ilgalaikės vizos pagrindu, prašymas išduoti leidimą gyventi turi būti pateiktas prieš baigiant galioti ilgalaikiai vizai. Leidimas gyventi išduodamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

19 straipsnis

Papildoma informacija

1. Valstybės narės gali pateikti papildomos informacijos spausdinta forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje. Ši informacija gali būti susijusi su gyvenimu šalyje ir, šios direktyvos 24 straipsnyje numatytais atvejais, studento ekonomine veikla; tai visų pirma gali būti išsamus valstybių narių, į kurias ketina vykti tyrėjas arba studentas, pasinaudodamas judumo galimybėmis, sąrašas arba informacija, susijusi su konkrečia judumo priemonės apimančia Sąjungos ar daugiašalė programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimu.

2. Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ilgalaikėje vizoje, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1683/95 ⁽¹⁾ priedo 12 punkte.

IV SKYRIUS

PRAŠYMŲ ATMETIMO, LEIDIMŲ PANAIKINIMO ARBA ATSIŠAKYMO JUOS PRATĘSTI PAGRINDAI

20 straipsnis

Prašymo atmetimo pagrindai

1. Valstybės narės atmeta prašymą, kai:
 - a) netenkinamos 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos arba atitinkamos specialiosios sąlygos, nustatytos 8, 11, 12, 13, 14 arba 16 straipsnyje;
 - b) pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
 - c) atitinkama valstybė narė leidžia priimti tik per patvirtintą priimančiąjį subjektą, o priimančysis subjektas nėra patvirtintas.
2. Valstybės narės gali atmesti prašymą, kai:
 - a) priimančysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, nevykdė savo teisių išpareigojimų socialinės apsaugos, apmokestinimo, darbuotojų teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei taikytina, priimančysis subjektas arba priimančioji šeima, kurie įdarbins trečiosios šalies pilietį, netenkina įdarbinimo sąlygų, kaip numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje;
 - c) priimančysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, pagal nacionalinę teisę buvo bausti už nedeklaruojamą darbą arba neteisėtą įdarbinimą;
 - d) priimančysis subjektas buvo įsteigtas arba vykdo veiklą siekiant pagrindinio tikslo – trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, atvykimo palengvinimo;
 - e) kai taikoma, pagal nacionalinius nemokumo įstatymus priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - f) valstybė narė turi įrodymų arba rimtų bei objektyvių priežasčių nustatyti, kad trečiosios šalies pilietis galėtų gyventi šalyje kitais tikslais nei tie, kuriais jis teikia prašymą dėl priėmimo.

⁽¹⁾ 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą (OL L 164, 1995 7 14, p. 1).

3. Jei trečiosios šalies pilietis teikia prašymą dėl priėmimo, kad pradėtų darbo santykius valstybėje narėje, ta valstybė narė gali patikrinti, ar į atitinkamą darbo vietą būtų galima įdarbinti tos valstybės narės pilietį arba kitą Sąjungos pilietį, arba teisėtai toje valstybėje narėje gyvenantį trečiosios šalies pilietį; tokiu atveju ji gali prašymą atmesti. Ši dalis taikoma nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principo, kaip nurodyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose, taikymui.

4. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu atmesti prašymą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

21 straipsnis

Leidimo panaikinimo arba atsisakymo pratęsti leidimą pagrindai

1. Valstybės narės panaikina arba, kai taikoma, atsisako pratęsti leidimą, kai:
 - a) trečiosios šalies pilietis nebetenkina 7 straipsnyje, išskyrus 7 straipsnio 6 dalį, nustatytų bendrųjų sąlygų arba atitinkamų specialiųjų sąlygų, nustatytų 8, 11, 12, 13, 14 ir 16 straipsniuose arba 18 straipsnyje nustatytų sąlygų;
 - b) leidimas ar pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
 - c) atitinkama valstybė narė leidžia priimti tik per patvirtintą priimančiąjį subjektą, o priimantysis subjektas nėra patvirtintas;
 - d) trečiosios šalies pilietis gyvena šalyje kitais tikslais nei tie, kuriais trečiosios šalies piliečiui išduotas leidimas gyventi šalyje.
2. Valstybės narės gali panaikinti arba, kai taikoma, atsisakyti pratęsti leidimą, kai:
 - a) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, nevykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, apmokestinimo, darbuotojų teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei taikytina, priimantysis subjektas arba priimančioji šeima, įdarbinantys trečiosios šalies pilietį, netenkina įdarbinimo sąlygų, kaip numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje;
 - c) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, pagal nacionalinę teisę buvo bausti už nedeklaruojamą darbą arba neteisėtą įdarbinimą;
 - d) priimantysis subjektas buvo įsteigtas arba vykdo veiklą siekiant pagrindinio tikslo – trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, atvykimo palengvinimo;
 - e) kai taikoma, pagal nacionalinius nemokumo įstatymus priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota, arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - f) studentai nesilaiko galimybei užsiimti ekonomine veikla pagal 24 straipsnį nustatytų laiko apribojimų arba studento atitinkamų studijų pažanga yra nepakankama pagal nacionalinę teisę ar administracinę praktiką.
3. Leidimo panaikinimo atveju, vertinant atitinkamų studijų pažangos trūkumą, kaip nurodyta 2 dalies f punkte, valstybė narė gali konsultuotis su priimančiuoju subjektu.
4. Valstybės narės gali panaikinti arba atsisakyti pratęsti leidimą viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos sumetimais.

5. Jei trečiosios šalies pilietis teikia prašymą pratęsti jo leidimą pradėti arba tęsti darbo santykius valstybėje narėje, išskyrus tyrėją, kuris tęsia darbo santykius su tuo pačiu priimančiuoju subjektu, ta valstybė narė gali patikrinti, ar į atitinkamą darbo vietą būtų galima įdarbinti tos valstybės narės pilietį arba kitą Sąjungos pilietį, arba ilgalaikio gyventojų statusą toje valstybėje narėje turintį trečiosios šalies pilietį; tokiu atveju ji gali atsisakyti pratęsti leidimą. Ši dalis taikoma nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principo, kaip nurodyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose, taikymui.

6. Jei valstybė narė ketina panaikinti arba atsisakyti pratęsti studento leidimą pagal 2 dalies a, c, d arba e punktą, studentui leidžiama pateikti prašymą būti priimtam kitos aukštojo mokslo įstaigos lygiavertei studijų programai, kad galėtų užbaigti savo studijas. Studentui leidžiama likti atitinkamos valstybės narės teritorijoje tol, kol kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl jo prašymo.

7. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu panaikinti arba atsisakyti pratęsti leidimą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

V SKYRIUS

TEISĖS

22 straipsnis

Vienodas požiūris

1. Tyrėjai turi teisę į vienodą požiūrį – tokį patį, kuris taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse.

2. Valstybės narės gali apriboti vienodo požiūrio taikymą tyrėjams, nustatytą:

- a) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies c punktą, netaikydamos jo stipendijoms ir paskoloms studijoms bei pragyvenimui, taip pat kitoms išmokoms ir paskoloms;
- b) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies e punktą, neskirdamos išmokų šeimai tyrėjams, kuriems leidimas gyventi atitinkamos valstybės narės teritorijoje buvo išduotas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui;
- c) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies f punktą, apribodamos jo taikymą – jį taikydamos tais atvejais, kai tyrėjo šeimos narių, dėl kurių jis siekia gauti išmokas, registruota arba įprastinė gyvenamoji vieta yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje;
- d) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies g punktą, apribodamos galimybę įsigyti būstą.

3. Stažuotojai, savanoriai ir *au pair* auklės, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais, ir studentai turi teisę į vienodą požiūrį – tokį patį, kuris taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse, laikantis to straipsnio 2 dalyje numatytų apribojimų.

4. Stažuotojai, savanoriai ir *au pair* auklės, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie nėra susiję darbo santykiais, ir mokiniai turi teisę į vienodą požiūrį, kiek tai susiję su galimybe naudotis prekėmis bei paslaugomis ir visuomenei tiekiamomis prekėmis ir paslaugomis, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, taip pat, kai taikoma, kiek tai susiję su diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinę kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimu pagal atitinkamą nacionalinę tvarką.

Valstybės narės gali nuspręsti jiems netaikyti vienodo požiūrio, kiek tai susiję su būsto įsigijimo procedūromis ir (arba) viešųjų įdarbinimo tarnybų teikiamomis paslaugomis, laikantis nacionalinės teisės.

23 straipsnis

Tyrėjų dėstymas

Tyrėjai gali, be mokslinių tyrimų veiklos, dėstyti, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje. Valstybės narės gali nustatyti didžiausią dėstymo veiklai skirtų valandų ar dienų skaičių.

24 straipsnis

Studentų vykdoma ekonominė veikla

1. Ne studijų laiku ir pagal atitinkamoje valstybėje narėje atitinkamai veiklai taikomas taisykles ir sąlygas studentai turi teisę vykdyti ekonominę veiklą dirbdami pagal darbo sutartį, ir jiems gali būti suteikta teisė užsiimti savarankiška ekonomine veikla kaip savarankiškai dirbantiems asmenims, laikantis 3 dalyje nustatytų apribojimų.
2. Prireikus valstybės narės suteikia studentams ir (arba) darbdaviams išankstinį leidimą pagal nacionalinę teisę.
3. Kiekviena valstybė narė nustato didžiausią valandų skaičių per savaitę arba dienų ar mėnesių skaičių per metus, kuriomis leidžiama užsiimti tokia veikla, bet ne mažiau kaip 15 valandų per savaitę arba atitinkamą dienų ar mėnesių skaičių per metus. Gali būti atsižvelgiama į darbo rinkos padėtį atitinkamoje valstybėje narėje.

25 straipsnis

Tyrėjų ir studentų buvimas darbo paieškos ar verslo tikslu

1. Mokslinius tyrimus arba studijas užbaigę tyrėjai ir studentai turi galimybę būti valstybės narės, kuri suteikė leidimą pagal 17 straipsnį, teritorijoje šio straipsnio 3 dalyje nurodyto leidimo gyventi pagrindu ne trumpiau kaip devynis mėnesius, kad ieškotųsi darbo arba steigtų verslą.
2. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti, kokią mažiausią laipsnio lygį turi būti įgiję studentai, kad jiems būtų taikomas šis straipsnis. Tas lygis neturėtų būti aukštesnis nei Europos kvalifikacijų sąrangos ⁽¹⁾ 7 lygis.
3. 1 dalyje nurodyto buvimo tikslu valstybės narės, gavusios tyrėjo ar studento prašymą, išduoda leidimą gyventi tam trečiosios šalies piliečiui pagal Reglamentą (EB) Nr. 1030/2002, jeigu tebetenkinamos šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalies a, c, d ir e punktuose, 7 straipsnio 6 dalyje ir, jei taikoma, 7 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos. Valstybės narės reikalauja, kad tyrėjai pateiktų mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimą, kad mokslinių tyrimų veikla yra baigta, o studentai pateiktų įrodymą, kad jie yra gavę aukštojo mokslo diplomą, pažymėjimą ar kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą. Kai taikoma ir jei tebetenkinamos 26 straipsnio nuostatos, tame straipsnyje numatytas leidimas gyventi yra atitinkamai pratęsiamas.
4. Valstybės narės gali atmesti prašymą pagal šį straipsnį šiais atvejais:
 - a) netenkinamos 3 dalyje ir, kai taikoma, 2 ir 5 dalyse nustatytos sąlygos;
 - b) pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti.
5. Valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjo arba studento ir, kai taikoma, tyrėjo šeimos narių prašymas pagal šį straipsnį būtų pateiktas bent prieš 30 dienų iki pagal 17 arba 26 straipsnį išduoto leidimo galiojimo pabaigos.
6. Jei įrodymas, patvirtinantis, kad yra gautas aukštojo mokslo diplomą, pažymėjimas ar kitas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, arba mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimas, kad mokslinių tyrimų veikla yra baigta, nepateikiamas iki pagal 17 straipsnį išduoto leidimo galiojimo pabaigos, o visos kitos sąlygos yra tenkinamos, valstybės narės leidžia trečiosios šalies piliečiui būti jų teritorijoje, kad jis per pagrįstą laikotarpį galėtų pateikti tokį įrodymą, laikantis nacionalinės teisės.
7. Praėjus mažiausiai trimis mėnesiais po to, kai atitinkama valstybė narė pagal šį straipsnį išduoda leidimą gyventi, ta valstybė narė gali pareikalauti trečiųjų šalių piliečių įrodyti, kad jie iš tikrųjų turi galimybę įsidarbinti arba pradėti verslą.

Valstybės narės gali reikalauti, kad darbas, kurio ieško trečiosios šalies pilietis, arba verslas, kurį jis steigia, atitiktų mokslinių tyrimų arba baigtų studijų lygį.

⁽¹⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo (OL C 111, 2008 5 6, p. 1).

8. Jei 3 arba 7 dalyje numatytos sąlygos nebetenkinamos, valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę gali panaikinti trečiosios šalies piliečio ir, kai taikoma, jo šeimos narių leidimą (-us) gyventi.

9. Antrosios valstybės narės gali taikyti šį straipsnį tyrėjams ir, kai taikoma, tyrėjo šeimos nariams arba studentams, kurie gyvena arba gyvena atitinkamoje antrojoje valstybėje narėje pagal 28, 29, 30 arba 31 straipsnį.

26 straipsnis

Tyrėjų šeimos nariai

1. Siekdamas leisti tyrėjų šeimos nariams atvykti gyventi su tyrėju pirmojoje valstybėje narėje arba, ilgalaikio judumo atveju, antrosiose valstybėse narėse, valstybės narės taiko Direktyvos 2003/86/EB nuostatas su šiame straipsnyje nustatytais nukrypti leidžiančiomis nuostatomis.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, leidimo gyventi suteikimas šeimos nariams neturi priklausyti nuo reikalavimo, pagal kurį tyrėjas turi turėti pagrįstų galimybių įgyti teisę nuolat gyventi ir būti išgyvenęs šalyje minimalų laikotarpį.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies paskutinės pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies, jose nurodytos integracijos sąlygos ir priemonės gali būti taikomos tik po to, kai atitinkamiems asmenims suteikiamas leidimas gyventi.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, valstybė narė suteikia leidimus gyventi šeimos nariams, jei įvykdomos šeimos susijungimo sąlygos, per 90 dienų po išsamaus prašymo pateikimo dienos. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija prašymą, susijusį su šeimos nariais, nagrinėja tuo pačiu metu kaip ir prašymą dėl tyrėjo priėmimo arba dėl jo ilgalaikio judumo, jei su šeimos nariais susijęs prašymas pateikiamas tuo pačiu metu. Leidimas gyventi šeimos nariams suteikiamas tik jei tyrėjui suteikiamas leidimas pagal 17 straipsnį.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 ir 3 dalių, šeimos narių leidimas gyventi paprastai nustoja galioti tyrėjo leidimo galiojimo pabaigos dieną. Tai apima, kai taikoma, tyrėjui išduotus leidimus darbo paieškos ar verslo tikslu pagal 25 straipsnį. Valstybės narės gali reikalauti, kad šeimos narių kelionės dokumentai galiotų bent numatomą buvimo laikotarpį.

6. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 14 straipsnio 2 dalies antro sakinio, pirmoji valstybė narė arba, ilgalaikio judumo atveju, antrosios valstybės narės nenustato jokio laiko apribojimo, susijusio su galimybe įsidarbinti šeimos nariams, išskyrus išimties aplinkybes, pvz., esant ypač aukštam nedarbo lygiui.

VI SKYRIUS

JUDUMAS TARP VALSTYBIŲ NARIŲ

27 straipsnis

Judumas ES viduje

1. Trečiosios šalies pilietis, kuris turi galiojantį leidimą, kurį pirmoji valstybė narė išdavė dėl studijų pagal judumo priemones apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba pagal dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, arba dėl mokslinių tyrimų, gali to leidimo ir galiojančio kelionės dokumento pagrindu atvykti ir būti vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse, kad atliktų dalį savo studijų ar mokslinių tyrimų, laikantis 28, 29 ir 31 straipsniuose nustatytų sąlygų bei atsižvelgiant į 32 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyto judumo laikotarpiu tyrėjai, be mokslinių tyrimų veiklos, gali ir dėstyti, o studentai, be savo studijų, gali ir dirbti vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse laikantis atitinkamai 23 ir 24 straipsniuose nustatytų sąlygų.

3. Kai tyrėjas persikelia į antrąją valstybę narę pagal 28 ar 29 straipsnį, šeimos nariams, turintiems pagal 26 straipsnį išduotą leidimą gyventi, leidžiama tyrėją lydėti tyrėjo judumo pagrindu, laikantis 30 straipsnyje nustatytų sąlygų.

28 straipsnis

Trumpalaikis tyrėjų judumas

1. Tyrėjai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą, turi teisę būti, kad atliktų dalį savo mokslinių tyrimų kurioje nors mokslinių tyrimų organizacijoje, vienoje arba keliuose antrosiose valstybėse narėse ne ilgiau nei 180 dienų bet kuriuo 360 dienų laikotarpiu kiekvienos iš valstybių narių atveju, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjas, mokslinių tyrimų organizacija pirmojoje valstybėje narėje arba mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje praneštų pirmosios valstybės narės ir antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie tyrėjo ketinimą atlikti dalį savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antrojoje valstybėje narėje.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas, arba
 - b) tyrėją jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.
3. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jei antroji valstybė narė nepareiškė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 7 dalį, tyrėjas gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.
4. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto, pradėti naudotis judumo galimybe galima vos tik pateikus pranešimą antrajai valstybei narei arba vėliau bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.
5. Su pranešimu perduodamas galiojantis kelionės dokumentas, nurodytas 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojantis leidimas, kurį išdavė pirmoji valstybė narė, apimantis judumo laikotarpį.
6. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:
- a) 10 straipsnyje nurodytas priėmimo pirmojoje valstybėje narėje susitarimas arba, jei to reikalauja antroji valstybė narė, priėmimo susitarimas, sudarytas su mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje;
 - b) numatoma judumo trukmė ir datos, jei tai nenurodyta priėmimo susitarime;
 - c) įrodymai, kad tyrėjas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - d) įrodymai, kad buvimo šalyje laikotarpiu tyrėjas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas prieš judumo pradžią praneštų atitinkamo tyrėjo adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus viena iš valstybinių tos valstybės narės kalbų arba bet kurią iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

7. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 30 dienų nuo išsamaus pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad tyrėjas pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) netenkinamos 5 dalyje arba, kai taikoma, 6 dalyje nurodytos sąlygos;
- b) taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnio 1 dalies b arba c punkte arba to straipsnio 2 dalyje;
- c) pasiekta ilgiausia buvimo trukmė, kaip nurodyta 1 dalyje.

8. Tyrėjams, kurie, kaip manoma, kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

9. Antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas ir pranešėją apie tai, kad jos prieštarauja judumui. Jei antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal 7 dalį ir judumo galimybe dar nepasinaudota, tyrėjui neleidžiama atlikti dalies savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antrojoje valstybėje narėje. Jeigu judumo galimybe jau pasinaudota, taikoma 32 straipsnio 4 dalis.

10. Pasibaigus prieštaravimų pareiškimo laikotarpiui antroji valstybė narė gali tyrėjui išduoti dokumentą, patvirtinantį, kad tyrėjas turi teisę būti jos teritorijoje ir naudotis šioje direktyvoje numatytais teisėmis.

29 straipsnis

Ilgalaikis tyrėjų judumas

1. Tyrėjų, turinčių galiojančią pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir, kad atliktų dalį savo mokslinių tyrimų kurioje nors mokslinių tyrimų organizacijoje vienoje arba kelyse antrosiose valstybėse narėse, ketinančių būti kiekvienoje iš jų ilgiau nei 180 dienų, atveju antroji valstybė narė:

- a) taiko 28 straipsnį ir leidžia tyrėjui būti jos teritorijoje remdamasi pirmosios valstybės narės išduotu leidimu ir to leidimo galiojimo laikotarpiu arba
- b) taiko 2–7 dalyse numatytą procedūrą.

Antroji valstybė narė gali nustatyti ilgiausią tyrėjo ilgalaikio judumo laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis nei 360 dienų.

2. Jeigu pateiktas prašymas dėl ilgalaikio judumo:

- a) antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjas, mokslinių tyrimų organizacija pirmojoje valstybėje narėje arba mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje perduotų šiuos dokumentus:
 - i) galiojančią kelionės dokumentą, nurodytą 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojančią leidimą, kurį išdavė pirmoji valstybė narė;
 - ii) įrodymus, kad tyrėjas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - iii) įrodymus, kad buvimo šalyje laikotarpiu tyrėjas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais;
 - iv) 10 straipsnyje nurodytą priėmimo pirmojoje valstybėje narėje susitarimą arba, jei to reikalauja antroji valstybė narė, priėmimo susitarimą, sudarytą su mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje;
 - v) numatomą judumo trukmę ir datas, jei tai nenurodyta kuriame nors iš prašytojo pateiktų dokumentų.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų atitinkamo tyrėjo adresą jos teritorijoje. Jei pagal antrosios valstybės narės nacionalinę teisę reikalaujama pateikti adresą prašymo pateikimo metu ir atitinkamas tyrėjas dar nežino savo būsimos adreso, ta valstybė narė priima laikiną adresą. Tokiu atveju tyrėjas pateikia savo nuolatinį adresą ne vėliau kaip leidimo dėl ilgalaikio judumo išdavimo metu.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų dokumentus viena iš valstybinių tos valstybės narės kalbų arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė;

- b) antroji valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo ir raštu informuoja prašytoją apie sprendimą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo dienos, kurią antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms buvo pateiktas išsamus prašymas;
- c) nereikalaujama, kad tyrėjas išvyktų iš valstybių narių teritorijų tam, kad pateiktų prašymą, ir jam netaikomas reikalavimas dėl vizos;

- d) tyrėjui leidžiama vykdyti dalį savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antroje valstybėje narėje, kol kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, su sąlyga, kad:
- i) nėra pasibaigę nei 28 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis, nei pirmosios valstybės narės išduoto leidimo galiojimas ir
 - ii) jei to reikalauja antroji valstybė narė, išsamus prašymas antrajai valstybei narei yra pateiktas bent prieš 30 dienų iki tyrėjo ilgalaikio judumo pradžios;
- e) prašymas dėl ilgalaikio judumo ir pranešimas dėl trumpalaikio judumo negali būti teikiami tuo pačiu metu. Jei ilgalaikio judumo būtinybė iškyla jau prasidėjus tyrėjo trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad prašymas dėl ilgalaikio judumo būtų pateiktas bent prieš 30 dienų iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos.
3. Antroji valstybė narė gali atmesti prašymą dėl ilgalaikio judumo, jei:
- a) netenkinamos 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos;
 - b) taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies a punktą;
 - c) procedūros metu nustoja galioti tyrėjo leidimas pirmojoje valstybėje narėje arba
 - d) jei taikoma, pasiekta 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta ilgiausia buvimo trukmė.
4. Tyrėjams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.
5. Jeigu antroji valstybė narė priima sprendimą patenkinti prašymą dėl ilgalaikio judumo, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, tyrėjui išduodamas leidimas pagal 17 straipsnio 4 dalį. Jeigu leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas, antroji valstybė narė informuoja apie tai pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas.
6. Antroji valstybė narė gali panaikinti leidimą dėl ilgalaikio judumo, jeigu:
- a) netenkinamos arba nebetenkinamos šio straipsnio 2 dalies a punkte arba 4 dalyje nustatytos sąlygos arba
 - b) taikomas vienas iš leidimo panaikinimo pagrindų, nurodytų 21 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies a punktą, 2 dalies f punktą bei 3, 5 ir 6 dalis.
7. Jeigu valstybė narė priima sprendimą dėl ilgalaikio judumo, atitinkamai taikomos 34 straipsnio 2–5 dalys.

30 straipsnis

Tyrėjų šeimos narių judumas

1. Tyrėjo šeimos nariai, turintys pirmosios valstybės narės išduotą galiojantį leidimą gyventi, turi teisę atvykti ir būti vienoje ar keliuose antrosiose valstybėse narėse lydėdami tyrėją.
2. Jeigu antroji valstybė narė taiko 28 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimo procedūrą, ji reikalauja perduoti šiuos dokumentus ir informaciją:
 - a) dokumentus ir informaciją, reikalaujamus pagal 28 straipsnio 5 dalį ir 6 dalies b, c ir d punktus, susijusius su tyrėjų lydinčiais šeimos nariais;
 - b) įrodymus, kad šeimos narys pirmojoje valstybėje narėje gyvena kaip tyrėjo šeimos narys pagal 26 straipsnį.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

Antroji valstybė narė gali prieštarauti šeimos nario judumui į jos teritoriją, jei netenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos. Tiems šeimos nariams atitinkamai taikomi 28 straipsnio 7 dalies b ir c punktai bei 9 dalis.

3. Jeigu antroji valstybė narė taiko 29 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą procedūrą, tyrėjas arba tyrėjo šeimos narys pateikia prašymą antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Antroji valstybė narė reikalauja, kad prašytojas pateiktų šiuos su šeimos nariais susijusius dokumentus ir informaciją:

- a) dokumentus ir informaciją, reikalaujamus pagal 29 straipsnio 2 dalies a punkto i, ii, iii ir v papunkčius, susijusius su tyrėją lydinčiais šeimos nariais;
- b) įrodymus, kad šeimos narys pirmojoje valstybėje narėje gyvena kaip tyrėjo šeimos narys pagal 26 straipsnį.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

Antroji valstybė narė gali atmesti prašymą dėl šeimos nario ilgalaikio judumo į jos teritoriją, jei netenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos. Tiems šeimos nariams atitinkamai taikomi 29 straipsnio 2 dalies b ir c punktai, 3 dalies b, c ir d punktai, 5 dalis, 6 dalies b punktas ir 7 dalis.

Šeimos narių leidimas dėl ilgalaikio judumo paprastai nustoja galioti antrosios valstybės narės išduoto tyrėjo leidimo galiojimo pabaigos dieną.

Leidimas dėl šeimos narių ilgalaikio judumo gali būti panaikintas arba atsisakyta jį pratęsti, jeigu yra panaikinamas leidimas dėl tyrėjo, kurį jie lydi, ilgalaikio judumo arba atsisakoma jį pratęsti, ir jie neturi atskiros teisės gyventi šalyje.

4. Šeimos nariams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

31 straipsnis

Studentų judumas

1. Studentai, kurie turi galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir kuriems taikoma judumo priemonės apimanti Sąjungos arba daugiašalė programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, turi teisę atvykti ir būti, kad atliktų dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse, kiekvienoje iš jų iki 360 dienų laikotarpį, laikantis 2–10 dalyse nustatytų sąlygų.

Studentas, kuriam netaikoma judumo priemonės apimanti Sąjungos arba daugiašalė programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, pateikia prašymą dėl leidimo atvykti ir būti antrojoje valstybėje narėje, kad atliktų dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje, laikantis 7 ir 11 straipsnių.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad aukštojo mokslo įstaiga pirmojoje valstybėje narėje, aukštojo mokslo įstaiga antrojoje valstybėje narėje arba studentas praneštų pirmosios valstybės narės ir antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie studento ketinimą atlikti dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje antrojoje valstybėje narėje.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas, arba
 - b) studentą jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.
3. Jeigu pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jeigu antroji valstybė narė nepareikšė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 7 dalį, studentas gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

4. Jeigu pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto ir jeigu antroji valstybė narė nepareikšė jokių prieštaravimų raštu dėl studento judumo pagal 7 ir 9 dalis, laikoma, kad judumas yra patvirtintas ir galima pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe.

5. Su pranešimu perduodamas galiojantis kelionės dokumentas, nurodytas 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojantis leidimas, kurį išdavė pirmoji valstybė narė, apimantis visą judumo laikotarpį.

6. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:

- a) įrodymai, kad studentas atlieka dalį savo studijų antrojoje valstybėje narėje pagal judumo priemonės apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, ir įrodymai, kad studentas yra priimtas į aukštojo mokslo įstaigą antrojoje valstybėje narėje;
- b) numatoma judumo trukmė ir datos, jei tai nenurodyta pagal a punktą;
- c) įrodymai, kad studentas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
- d) įrodymai, kad buvimo šalyje laikotarpiu studentas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, studijų išlaidoms ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais;
- e) įrodymai, kad buvo sumokėti aukštojo mokslo įstaigos imami mokesčiai, jei taikoma.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas prieš judumo pradžią praneštų atitinkamo studento adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

7. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 30 dienų nuo išsamaus pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad studentas pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) netenkinamos 5 arba 6 dalyje nustatytos sąlygos;
- b) taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnio 1 dalies b arba c punkte arba to straipsnio 2 dalyje;
- c) pasiekta 1 dalyje nurodyta ilgiausia buvimo trukmė.

8. Studentams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

9. Antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas ir pranešėją apie tai, kad jos prieštarauja judumui. Jeigu antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal 7 dalį, studentams neleidžiama atlikti dalies studijų aukštojo mokslo įstaigoje antrojoje valstybėje narėje.

10. Pasibaigus prieštaravimų pareiškimo laikotarpiui antroji valstybė narė gali studentui išduoti dokumentą, patvirtinantį, kad studentas turi teisę būti jos teritorijoje ir naudotis šioje direktyvoje numatytomis teisėmis.

32 straipsnis

Apsaugos priemonės ir sankcijos judumo atvejais

1. Jeigu valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, kompetentingos institucijos išduoda leidimą mokslinių tyrimų arba studijų tikslu, ir tyrėjas arba studentas kerta išorės sieną, kad atvyktų į antrąją valstybę narę judumo pagrindu, antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę reikalauti kaip judumo įrodymą pateikti galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir:

- a) 28 straipsnio 2 dalyje arba 31 straipsnio 2 dalyje numatyto pranešimo kopiją arba
- b) jeigu antroji valstybė narė leidžia naudotis judumo galimybe be pranešimo, įrodymą, kad studentas atlieka dalį savo studijų antrojoje valstybėje narėje pagal judumo priemonės apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, o tyrėjo atveju – priėmimo susitarimo, kuriame nurodyti tyrėjo judumo duomenys, kopiją arba, jeigu judumo duomenys priėmimo susitarime nenurodyti, mokslinių tyrimų organizacijos antrojoje valstybėje narėje laišką, kuriame nurodyta bent jau judumo ES viduje trukmė ir mokslinių tyrimų organizacijos antrojoje valstybėje narėje buvimo vieta.

Tyrėjo šeimos narių atveju antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę reikalauti kaip judumo įrodymą pateikti galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir 30 straipsnio 2 dalyje numatyto pranešimo kopiją arba įrodymą, kad jie lydi tyrėją.

2. Jeigu pirmosios valstybės narės kompetentingos institucijos panaikina leidimą, jos nedelsdamos apie tai informuoja antrosios valstybės narės institucijas, jei taikoma.

3. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad antrosios valstybės narės priimantysis subjektas arba tyrėjas ar studentas informuotų ją apie visus pakeitimus, kurie turi įtakos sąlygoms, kurių pagrindu buvo leidžiamas judumas.

4. Tuo atveju, kai tyrėjas arba, jei taikoma, jo šeimos nariai, arba studentas neatitinka arba nebeatitinka judumo sąlygų:

- a) antroji valstybė narė gali prašyti, kad tyrėjas ir, kai taikoma, jo šeimos nariai arba studentas nedelsdami nutrauktų visą veiklą ir išvyktų iš jos teritorijos;
- b) pirmoji valstybė narė, antrosios valstybės narės prašymu, netaikydama jokių formalumų ir nedelsdama leidžia tyrėjui ir, kai taikoma, jo šeimos nariams arba studentui atvykti pakartotinai. Tai taip pat taikoma, jei pirmosios valstybės narės išduotas leidimas baigė galioti arba buvo panaikintas judumo antroje valstybėje narėje laikotarpiu.

5. Kai tyrėjas arba jo šeimos nariai arba studentas kerta valstybės narės, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, išorės sieną, ta valstybė narė patikrina duomenis Šengeno informacinėje sistemoje. Ta valstybė narė neleidžia atvykti asmenims, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ir būti tikslu, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo.

VII SKYRIUS

TVARKA IR SKAIDRUMAS

33 straipsnis

Sankcijos priimantiesiems subjektams

Valstybės narės gali numatyti sankcijas priimantiesiems subjektams arba, 24 straipsnyje numatytais atvejais, darbdaviams, kurie neįvykdė savo prievolių pagal šią direktyvą. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

34 straipsnis

Procedūrinės garantijos ir skaidrumas

1. Kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo datos atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl prašymo išduoti leidimą arba jį pratęsti ir raštu, laikydamosi pranešimo procedūrų pagal nacionalinę teisę, apie sprendimą praneša prašytojui.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, tuo atveju, kai priėmimo tvarka yra susijusi su patvirtintu priimančiuoju subjektu, kaip nurodyta 9 ir 15 straipsniuose, sprendimas dėl išsamaus prašymo priimamas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 60 dienų.

3. Jeigu su prašymu pateikta patvirtinamoji informacija arba dokumentai yra neišsamūs, kompetentingos institucijos per pagrįstą laikotarpį praneša prašytojui, kokia papildoma informacija reikalinga, ir nustato pagrįstą terminą jai pateikti. 1 arba 2 dalyse nurodytas laikotarpis sustabdomas, kol kompetentingos institucijos gauna reikiamą papildomą informaciją. Jei per nustatytą terminą papildoma informacija ar dokumentai nepateikiami, prašymas gali būti atmestas.

4. Sprendimo, kuriuo prašymas skelbiamas nepriimtiniu ar atmetamas arba atsisakoma pratęsti leidimą, motyvai prašytojui išdėstomi raštu. Sprendimo, kuriuo panaikinamas leidimas, motyvai trečiosios šalies piliečiui išdėstomi raštu. Sprendimo, kuriuo panaikinamas leidimas, motyvai gali būti išdėstomi raštu ir priimančiajam subjektui.

5. Visus sprendimus, kuriais prašymas skelbiamas nepriimtiniu ar atmetamas, atsisakoma pratęsti leidimą arba jis panaikinamas, galima apskųsti atitinkamos valstybės narės teisme pagal nacionalinę teisę. Rašytiniame pranešime nurodomas teismas arba administracinė valdžios institucija, kuriai gali būti pateiktas apeliacinis skundas, ir apeliacinio skundo pateikimo terminas.

35 straipsnis

Skaidrumas ir galimybė susipažinti su informacija

Valstybės narės prašytojams sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie visus įrodomuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti su prašymu, ir su informacija apie atvykimo ir gyvenimo sąlygas, įskaitant trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, ir, kai taikoma, jų šeimos narių teises, pareigas ir procedūrines apsaugos priemones. Tai apima, kai taikoma, pakankamų mėnesinių lėšų dydį, įskaitant pakankamas lėšas, kurių reikia studijų išlaidoms arba stažuotės išlaidoms padengti, nedarant poveikio konkrečiam kiekvieno atvejo nagrinėjimui, ir taikytiniams mokesčiams.

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paskelbia šios direktyvos tikslais patvirtintų priimančiųjų subjektų sąrašus. Atnaujintos tokių sąrašų redakcijos skelbiamos kuo greičiau po bet kurio jų pakeitimo.

36 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali reikalauti, kad trečiųjų šalių piliečiai, įskaitant, kai taikoma, šeimos narius, arba priimančieji subjektai mokėtų mokesčius už pranešimų ir prašymų administravimą pagal šią direktyvą. Tokie mokesčiai neturi būti neproporcingi ar pernelyg dideli.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

Ryšių centrų bendradarbiavimas

1. Valstybės narės paskiria ryšių centrus, kurie veiksmingai bendradarbiauja ir yra atsakingi už informacijos, būtinos 28–32 straipsniams įgyvendinti, gavimą ir perdavimą. Valstybės narės teikia pirmenybę keitimuisi informacija elektroninėmis priemonėmis.
2. Kiekviena valstybė narė per 1 dalyje nurodytus nacionalinius ryšių centrus informuoja kitas valstybes nares:
 - a) apie 28–31 straipsniuose nurodytas judumui taikomas procedūras;
 - b) apie tai, ar ta valstybė narė leidžia priimti tik studentus ir tyrėjus per patvirtintas mokslinių tyrimų organizacijas arba aukštojo mokslo įstaigas;
 - c) apie daugiašales programas studentams ir tyrėjams, kurios apima judumo priemones, ir dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimus.

38 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės praneša Komisijai statistinius duomenis apie šios direktyvos tikslais išduotų leidimų ir pagal 28 straipsnio 2 dalį ar 31 straipsnio 2 dalį gautų pranešimų skaičių ir, kiek įmanoma, apie trečiųjų šalių piliečių, kurių leidimai pratęsti arba kurių leidimai panaikinti, skaičių. Statistiniai duomenys apie priimtus tyrėjų šeimos narius teikiami tokiu pačiu būdu. Tie statistiniai duomenys suskirstomi pagal pilietybę ir, kiek įmanoma, pagal leidimų galiojimo laikotarpį.
2. 1 dalyje nurodytų statistinių duomenų ataskaitiniai laikotarpiai – vieneri kalendoriniai metai; jie perduodami Komisijai per šešis mėnesius po ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2019.
3. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys perduodami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾.

39 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Periodiškai, o pirmą kartą 2023 m. gegužės 23 d., Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą ir prireikus pasiūlo pakeitimus.

40 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2018 m. gegužės 23 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Valstybės narės nustato nuorodos darymo tvarką ir suformuluoja minėtą teiginį.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

41 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 2004/114/EB ir 2005/71/EB panaikinamos valstybėms narėms, kurioms ši direktyva privaloma, nuo 2018 m. gegužės 24 d., nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su tų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, nustatytais šios direktyvos I priedo B dalyje.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal II priede pateiktas atitikties lenteles.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

42 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

43 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gegužės 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PRIEDAS

A dalis

Panaikintos direktyvos
(nurodyta 41 straipsnyje)

Tarybos direktyva 2004/114/EB (OL L 375, 2004 12 23, p. 12)
Tarybos direktyva 2005/71/EB (OL L 289, 2005 11 3, p. 15)

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai ir taikymo datos
(nurodyta 41 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo data
2004/114/EB	2007 1 12	
2005/71/EB	2007 10 12	

II PRIEDAS

Atitikties lentelės

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio b punktas	—
—	1 straipsnio b punktas
2 straipsnio įžanginė frazė	3 straipsnio įžanginė frazė
2 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio b punktas	3 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio c punktas	3 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio d punktas	3 straipsnio 5 dalis
—	3 straipsnio 6 dalis
2 straipsnio e punktas	3 straipsnio 11 ir 13 dalys
2 straipsnio f punktas	3 straipsnio 7 dalis
2 straipsnio g punktas	3 straipsnio 22 dalis
—	3 straipsnio 8 dalis
—	3 straipsnio 12 dalis
—	3 straipsnio 14–21 dalys
—	3 straipsnio 23 ir 24 dalys
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies a–d punktai	2 straipsnio 2 dalies a–d punktai
3 straipsnio 2 dalies e punktas	—
—	2 straipsnio 2 dalies e–g punktai
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnio 1 dalis
—	5 straipsnio 2 ir 3 dalys
—	6 straipsnis
6 straipsnio 1 dalies a–c ir e punktai	7 straipsnio 1 dalies a–d punktai
6 straipsnio 1 dalies d punktas	7 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 2 dalis	—
—	7 straipsnio 2 ir 3 dalys
7 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	11 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
7 straipsnio 1 dalies a punktas	11 straipsnio 1 dalies a punktas
7 straipsnio 1 dalies b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas ir 11 straipsnio 1 dalies d punktas
7 straipsnio 1 dalies c punktas	11 straipsnio 1 dalies c punktas
7 straipsnio 1 dalies d punktas	11 straipsnio 1 dalies b punktas

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis
—	11 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	31 straipsnis
9 straipsnio 1 ir 2 dalys	12 straipsnio 1 ir 2 dalys
10 straipsnio įžanginė frazė	13 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
10 straipsnio a punktas	13 straipsnio 1 dalies a punktas
—	13 straipsnio 1 dalies b punktas
10 straipsnio b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas ir 13 straipsnio 1 dalies c punktas
10 straipsnio c punktas	13 straipsnio 1 dalies d punktas
—	13 straipsnio 1 dalies e ir f punktai
—	13 straipsnio 2–4 dalys
11 straipsnio įžanginė frazė	14 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
11 straipsnio a punktas	14 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio b punktas	14 straipsnio 1 dalies a punktas
—	14 straipsnio 1 dalies b punktas
11 straipsnio c punktas	14 straipsnio 1 dalies c punktas
11 straipsnio d punktas	14 straipsnio 1 dalies d punktas
12 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalies f punktas
13 straipsnis	18 straipsnio 4 dalis
14 straipsnis	18 straipsnio 6 dalis
15 straipsnis	18 straipsnio 7 dalis
—	18 straipsnio 3, 5, 8 ir 9 dalys
—	16, 17 ir 19 straipsniai
16 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
—	21 straipsnio 1 dalies c ir d punktai
16 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 4 dalis
—	21 straipsnio 2 dalies a–e punktai
—	21 straipsnio 3 dalis
—	21 straipsnio 5–7 dalys
—	22 straipsnio 3 ir 4 dalys
17 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	24 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	24 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	24 straipsnio 2 dalis
17 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
—	24 straipsnis
—	27 straipsnis

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
—	30 straipsnis
—	32 ir 33 straipsniai
18 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	34 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
19 straipsnis	—
—	35 straipsnio pirma pastraipa
20 straipsnis	36 straipsnis
—	37 ir 38 straipsniai
21 straipsnis	39 straipsnis
22–25 straipsniai	—
—	40–42 straipsniai
26 straipsnis	43 straipsnis
—	I ir II priedai

Direktyva 2005/71/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnio a punktas
2 straipsnio įžanginė frazė	3 straipsnio įžanginė frazė
2 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio b punktas	3 straipsnio 9 dalis
2 straipsnio c punktas	3 straipsnio 10 dalis
2 straipsnio d punktas	3 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio e punktas	3 straipsnio 22 dalis
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies a punktas	2 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalies b punktas	—
3 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 2 dalies b punktas
3 straipsnio 2 dalies d punktas	—
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 7 dalis
5 straipsnio 5 dalis	35 straipsnio antra pastraipa
5 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 7 dalis	10 straipsnio 8 dalis

Direktyva 2005/71/EB	Ši direktyva
6 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
—	10 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalies a punktas	10 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 2 dalies b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas
6 straipsnio 2 dalies c punktas	7 straipsnio 1 dalies c punktas
6 straipsnio 2 dalies d punktas	10 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	—
6 straipsnio 4 ir 5 dalys	10 straipsnio 5 ir 6 dalys
7 straipsnio 1 dalies a punktas	7 straipsnio 1 dalies a punktas
7 straipsnio 1 dalies b punktas	8 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 1 dalies c punktas	8 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 1 dalies d punktas	7 straipsnio 6 dalis
7 straipsnio 1 dalies paskutinė pastraipa	—
7 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	18 straipsnio 1 dalis
9 straipsnis	26 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalies a, b ir d punktai
10 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 1 ir 2 dalys	23 straipsnis
12 straipsnis	22 straipsnio 1 ir 2 dalys
13 straipsnis	28 ir 29 straipsniai
14 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 2 ir 3 dalys	7 straipsnio 4 dalis
14 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 4 dalis
15 straipsnio 4 dalis	34 straipsnio 5 dalis
16 straipsnis	39 straipsnis
17–20 straipsniai	—
21 straipsnis	43 straipsnis

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/802**2016 m. gegužės 11 d.****dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 1999/32/EB ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo ta direktyva turėtų būti kodifikuota;
- (2) vienas iš Sąjungos aplinkosaugos politikos, nustatytos aplinkosaugos veiksmų programose, visų pirma Šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB ⁽⁵⁾, ir Septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1386/2013/ES ⁽⁶⁾, tikslų yra siekti tokios oro kokybės, kuri neturėtų esminio neigiamo poveikio ir nekeltų pavojaus žmonių sveikatai bei aplinkai;
- (3) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 191 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Sąjungos aplinkos politika siekiama aukšto lygio apsaugos atsižvelgiant į tai, kad skirtingų Sąjungos regionų padėtis nevienoda;
- (4) šia direktyva nustatomas didžiausias leidžiamas sieros kiekis Sąjungoje naudojamame sunkiajame mazute, gazolyje ir jūriniame kure;
- (5) degant jūriniam kurui, kuriame yra daug sieros, iš laivų išmetami teršalai, dėl kurių didėja oro tarša sieros dioksidu ir kietosiomis dalelėmis ir kurie kenkia žmonių sveikatai ir aplinkai bei kurie skatina rūgščių kritulių susidarymą. Jei nebus imamasi šioje direktyvoje numatytų priemonių, greitai laivų tarša bus didesnė, nei visų sausumoje esančių taršos šaltinių keliama tarša;

⁽¹⁾ OL C 12, 2015 1 15, p. 117.

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. balandžio 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse ir iš dalies keičianti Direktyvą 93/12/EEB (OL L 121, 1999 5 11, p. 13).

⁽⁴⁾ Žr. III priedo A dalį.

⁽⁵⁾ 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą (OL L 242, 2002 9 10, p. 1).

⁽⁶⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

- (6) rūgštėjimas ir atmosferinis sieros dioksidas kenkia jautrioms ekosistemos, mažina biologinę įvairovę ir patogumų vertę bei žalingai veikia javų auginimą ir miškų augimą. Miestuose iškrintantys rūgštūs lietūs gali labai pakenkti pastatams ir architektūros paveldui. Tarša sieros dioksidu taip pat gali turėti didelę įtaką žmonių sveikatai, ypač tiems gyventojams, kuriuos kamuoja kvėpavimo susirgimai;
- (7) rūgštėjimas yra už valstybių sienų išeinantis reiškinys, reikalaujantis priimti sprendimus tiek Sąjungos, tiek ir nacionaliniu arba vietos lygiu;
- (8) išmestas sieros dioksidas padeda atmosferoje susidaryti kietosioms dalelėms;
- (9) uostuose prisišvartavusių laivų išmetami oro teršalai kelia didžiulį susirūpinimą daugelyje uostamiesčių, siekiančių neviršyti Sąjungos oro kokybės ribinių verčių;
- (10) valstybės narės turėtų skatinti elektros tiekimą nuo kranto, kadangi elektrą dabartiniais laivams paprastai gamina pagalbiniai varikliai;
- (11) Sąjunga ir atskiros valstybės narės yra 1979 m. lapkričio 13 d. JT-EKK Tolimų oro teršalų pernašų konvencijos susitariančiosios šalys. Antrajame JT-EEK protokole dėl tarpvalstybinės taršos sieros dioksidu numatyta, kad susitariančiosios šalys turėtų sumažinti išmetamą sieros dioksido kiekį 30 % arba daugiau, kaip numatyta pirmajame protokole, ir kadangi JT-EEK protokolas pagrįstas prielaida, kad kritiniai kiekiai ir lygiai kai kuriose jautriose srityse ir toliau bus viršijami. Ir toliau bus reikalingos priemonės sieros dioksido išmetimui mažinti. Todėl susitariančiosios šalys toliau turėtų pastebimai mažinti sieros dioksido išmetimą;
- (12) natūraliai naftoje ir akmens anglyje nedideliais kiekiais esanti siera dešimtmečiais buvo laikoma vyraujančiu sieros dioksido išmetimo šaltiniu, kuris yra pagrindinė „rūgštaus lietaus“ priežastis ir viena svarbiausių oro taršos daugelyje miestų ir pramoninių rajonų priežasčių;
- (13) tyrimais buvo parodyta, kad nauda, gauta dėl sieros išmetimo mažinimo sumažinant sieros kiekį kure, dažnai bus didesnė negu šioje direktyvoje įvertintos pramonei skirtos išlaidos. Yra sukurtos technologijos sieros kiekiui skystajame kure sumažinti;
- (14) pagal SESV 193 straipsnį ši direktyva neturėtų kliudyti bet kuriai valstybei narei išlaikyti arba įvesti griežtesnes saugos priemones, kurios padėtų paskatinti ankstesnį nuostatų, susijusių su didžiausiu leidžiamu sieros kiekiu jūriniame kure, įgyvendinimą, pvz., taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus už SO_x išskyrimo kontrolės rajonų ribų. Reikalaujama, kad tokios priemonės atitiktų Sutartis ir apie jas turi būti pranešama Komisijai;
- (15) prieš įvesdama naujas griežtesnes saugos priemones valstybė narė turėtų pranešti Komisijai apie priemonių projektą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾;
- (16) SESV reikalauja, kad būtų atsižvelgiama į atokiausių Sąjungos regionų, t. y. Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų, Madeiros ir Kanarų salų ypatybes;
- (17) dėl ribinių sieros verčių sunkiajame mazute reikia numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas valstybėms narėms ir regionams, kur tai leidžia aplinkosaugos sąlygos;
- (18) dėl ribinių sieros verčių sunkiajame mazute taip pat reikia numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl jų naudojimo kurą deginančiuose įrenginiuose, kurios atitinka ribines išmetimo vertes, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/80/EB ⁽²⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES ⁽³⁾ V priede;

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (OL L 309, 2001 11 27, p. 1).

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

- (19) naftos perdirbimo gamykloms, neįtrauktoms į šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalies d punkto arba 3 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo sritį, apskaičiuotas sieros dioksido išmetimo vidurkis turėtų neviršyti Direktyvoje 2001/80/EB arba Direktyvos 2010/75/ES V priede, arba būsimuose tų direktyvų pataisymuose nustatytų ribinių kiekių. Taikydamos šią direktyvą valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, kad kurą pakeičiant kitu, 2 straipsnyje nenurodytu kuru, neturėtų padidėti rūgštinančių teršalų išmetimas;
- (20) 2008 m. Tarptautinė jūrų organizacija (toliau – TJO) priėmė rezoliuciją siekiant iš dalies pakeisti 1997 m. protokolo VI priedą, kuriuo iš dalies keičiama 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu (toliau – MARPOL konvencija), ir kuriame išdėstyta atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės. Atnaujintasis MARPOL konvencijos VI priedas įsigaliojo 2010 m. liepos 1 d.;
- (21) atnaujintajame MARPOL konvencijos VI priede, be kitų dalykų, nustatomos griežtesnės jūrinio kuro, naudojamo SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, ribinės sieros kiekio vertės (nuo 2010 m. liepos 1 d. – 1,00 %, o nuo 2015 m. sausio 1 d. – 0,10 %) ir jūrinio kuro, naudojamo jūrų plotuose, nepriklausančiuose SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, ribinės sieros kiekio vertės (nuo 2012 m. sausio 1 d. – 3,50 %, o nuo 2020 m. sausio 1 d. – iš esmės 0,50 %). Daugelis valstybių narių, remiantis jų tarptautiniais įsipareigojimais, privalo reikalauti, kad nuo 2010 m. liepos 1 d. SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose laivai naudotų kurą, kuriame yra ne daugiau kaip 1,00 % sieros. Siekiant užtikrinti atitiktį tarptautinei teisei ir deramai pasirūpinti naujų pasaulinių sieros kiekio standartų laikymusi Sąjungoje, šios direktyvos nuostatos turėtų būti suderintos su atnaujintuoju MARPOL konvencijos VI priedu. Norint užtikrinti minimalią laivų naudojamo kuro kokybę kuro arba technologijų atitikties tikslais, Sąjungoje neturėtų būti leidžiama naudoti jūrinio kuro, kuriame esantis sieros kiekis viršija bendrą 3,50 % masės standartą, išskyrus kurą, tiekiamą laivams, taikantiems teršalų išmetimo mažinimo metodus uždaroje sistemoje;
- (22) MARPOL konvencijos VI priedo daliniai pakeitimai, susiję su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, galimi laikantis TJO procedūrų. Jei į MARPOL konvencijos VI priedą įtraukiami kiti su SO_x išskyrimo kontrolės rajonų ribinių verčių taikymu susiję pakeitimai, įskaitant išimtis, Komisija turėtų apsvarstyti visus tokius pakeitimus ir, jei tikslinga, nedelsiant pagal SESV pateikti reikiamą pasiūlymą, kuriuo būtų visapusiškai suderinamos šios direktyvos nuostatos ir TJO taisyklės dėl SO_x išskyrimo kontrolės rajonų;
- (23) bet koks naujas išmetamųjų teršalų kontrolės rajonas turėtų būti nustatomas laikantis TJO procedūrų pagal MARPOL konvencijos VI priedą ir tinkamai išnagrinėjus konkretų atvejį, atsižvelgiant į aplinkosauginės ir ekonominės priežastis bei mokslinius duomenis;
- (24) pagal atnaujinto MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklę valstybės narės turėtų siekti užtikrinti galimybes gauti jūrinio kuro, atitinkančio šios direktyvos reikalavimus;
- (25) atsižvelgiant į pasaulinius aplinkosaugos politikos ir laivybos išmetamųjų teršalų aspektus, pasaulio mastu reikėtų nustatyti ypatingai aukštus teršalų išmetimo mažinimo standartus;
- (26) Sąjunga toliau gins daug veiksmingesnę SO_x išmetimams jautrių sričių apsaugą ir bunkerinio mazuto įprastų ribinių verčių mažinimą TJO;
- (27) keleiviniai laivai daugiausia plaukioja uostuose arba netoli pakrančių, todėl jų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai yra didelis. Siekiant pagerinti oro kokybę uostuose ir pakrantėse, reikalaujama, kad tie laivai naudotų jūrinį kurą, kuriame esantis sieros kiekis atitiktų didžiausią leidžiamą 1,50 % sieros kiekį iki to laiko, kol visiems laivams valstybių narių teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose bus pradėti taikyti griežtesni sieros kiekio standartai;
- (28) siekdama palengvinti perėjimą prie naujų variklių technologijų, kurios galėtų padėti toliau pastebimai mažinti jūrų sektoriaus išmetamųjų teršalų kiekį, Komisija turėtų toliau nagrinėti galimybes, kaip sudaryti sąlygas ir paskatinti laivuose įrengti dujinius variklius;
- (29) norint pasiekti šios direktyvos tikslus, būtina deramai užtikrinti įpareigojimų dėl sieros kiekio jūriniame kure laikymąsi. Direktyvos 1999/32/EB įgyvendinimo patirtis parodė, kad, norint užtikrinti deramą šios direktyvos įgyvendinimą, būtina taikyti griežtesnę stebėjimo ir reikalavimų laikymosi užtikrinimo tvarką. Tam reikia, kad valstybės narės užtikrintų pakankamai dažną ir tikslų į rinką pateikiamo arba laive naudojamo jūrinio kuro mėginių ėmimą, taip pat reguliarias laivų žurnalų ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščių patikras. Be to, reikia, kad valstybės narės nustatytų veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių sankcijų už šios direktyvos nuostatų nesilaikymą sistemą. Siekiant užtikrinti didesnę informacijos skaidrumą, dera numatyti, kad būtų viešai skelbiamas vietos jūrinio kuro tiekėjų registras;

- (30) siekiant laikytis sumažintų ribinių sieros kiekio jūriniame kure verčių, ypač SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, gali gerokai padidėti tokio kuro kaina (bent jau trumpuoju laikotarpiu) ir gali būti padarytas neigiamas poveikis trumpojo nuotolio jūrų laivybos konkurencingumui, palyginti su kitomis transporto rūšimis, taip pat šalių, kurios ribojasi su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, pramonės šakų konkurencingumui. Norint sumažinti atitinkamų pramonės šakų atitikties užtikrinimo išlaidas, būtina priimti tinkamus sprendimus, pvz., leisti taikyti alternatyvius ir ekonomiškiausius atitikties užtikrinimo metodus negu kuro normos atitikties užtikrinimo metodas, ir pririnkus teikti paramą. Komisija, be kita ko, remdamasi valstybių narių ataskaitomis, turėtų atidžiai stebėti tai, kokią poveikį daro naujų kuro kokybės standartų laikymasis laivybos sektoriuje, visų pirma, ar nepereinama nuo jūrų transporto prie sausumos transporto naudojimo, ir, jei tikslinga, turėtų pasiūlyti atitinkamų priemonių, kaip kovoti su tokia tendencija;
- (31) svarbu sumažinti perėjimą nuo jūrų transporto prie sausumos transporto, atsižvelgiant į tai, kad padaugėjus keliais gabenamų prekių daugeliu atveju būtų trukdoma siekti Sąjungos tikslų dėl klimato kaitos ir būtų didinamos spūstys;
- (32) dėl naujų reikalavimų mažinti išmetamą sieros dioksido teršalų kiekį įgyvendinimo išlaidų galėtų būti pereinama nuo jūrų transporto prie sausumos transporto ir galėtų būti daromas neigiamas poveikis pramonės šakų konkurencingumui. Komisija, visapusiškai naudodamasi priemonėmis, pvz., programa „Marco Polo“ ir transeuropinio transporto tinklu, turėtų teikti tikslinę paramą, kad kuo labiau sumažintų transporto rūšies keitimo riziką. Valstybės narės gali nuspręsti, kad šios direktyvos poveikį patiriantiems veiklos vykdytojams būtina suteikti paramą laikantis valstybės pagalbai taikomų taisyklių;
- (33) pagal esamas valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires ir nedarant poveikio būsimiems jų pakeitimams valstybės narės gali suteikti valstybės pagalbą veiklos vykdytojams, patiriantiems šios direktyvos poveikį, įskaitant pagalbą esamiems laivams modifikuoti, jei laikoma, kad tokios pagalbos priemonės suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 107 ir 108 straipsnius, ypač atsižvelgiant į taikytinas valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires. Šiomis aplinkybėmis Komisija gali atsižvelgti į tai, kad taikant tam tikrus teršalų išmetimo mažinimo metodus viršijami šios direktyvos reikalavimai ir mažinamas ne vien tik sieros dioksido, bet ir kitų išmetamų teršalų kiekis;
- (34) turėtų būti palengvintos galimybės taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus. Tais metodais galima užtikrinti, kad teršalų išmetimas būtų sumažintas bent tiek pat ar net labiau, nei naudojant mažai sieros turintį kurą, tačiau tie metodai neturi turėti didelio neigiamo poveikio aplinkai, pvz., jūrų ekosistemoms, ir turi būti kuriami laikantis deramos patvirtinimo ir kontrolės tvarkos. Sąjungoje turėtų būti pripažinti jau žinomi alternatyvūs metodai, pvz., laivuose įrengiamų išmetamųjų dujų valymo sistemų arba kuro ir suskystintų gamtinių dujų mišinio arba biodegalų naudojimas. Svarbu skatinti naujų teršalų išmetimo mažinimo metodų bandymus ir kūrimą, siekiant, be kita ko, išvengti perėjimo nuo jūrų transporto prie sausumos transporto;
- (35) teršalų išmetimo mažinimo metodais galima labai sumažinti išmetamų teršalų kiekį. Taigi Komisija turėtų skatinti tokių technologijų testavimą ir plėtrą ir, be kita ko, apsvarstyti, ar nustatyti kartu su pramone finansuojamą bendrą programą, pagrįstą panašių programų, kaip antai „Švarus dangus“ programa, principais;
- (36) Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais, turėtų toliau plėtoti priemones, nurodytas 2011 m. rugsėjo 16 d. Komisijos tarnybų darbiname dokumente „Jūrų transporto išmetamų teršalų mažinimas ir tvaraus vandens transporto priemonių rinkinys“;
- (37) tais atvejais, kai nutrūksta žalios naftos, naftos produktų ar kitų angliavandenilių tiekimas, Komisija gali leisti taikyti aukštesnes ribas atskiros valstybės narės teritorijoje;
- (38) valstybės narės turėtų sukurti atitinkamus mechanizmus, kad būtų galima stebėti, ar laikomasi šios direktyvos nuostatų. Ataskaitos apie sieros kiekį skystajame kure turėtų būti pateikiamos Komisijai;
- (39) norint užtikrinti suderintą ataskaitų teikimą, šioje direktyvoje turėtų būti pateikti išsamūs nurodymai dėl ataskaitos turinio ir formos;

- (40) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šios direktyvos I ir II prieduose nustatytų lygiaverčių išmetamųjų teršalų ribinių verčių ir teršalų išmetimo mažinimo metodų taikymo kriterijų dalinio keitimo siekiant juos pritaikyti prie mokslo ir technologijų pažangos tokiu būdu, kad būtų užtikrinta visiška atitiktis atitinkamoms TJO priemonėms, ir dėl šios direktyvos 2 straipsnio a–e ir p punktų, 13 straipsnio 2 dalies b punkto i papunkčio ir 3 dalies dalinio keitimo, siekiant pritaikyti tas nuostatas prie mokslo ir technologijų pažangos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (41) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (42) Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 ⁽²⁾, turėtų padėti Komisijai patvirtinti teršalų išmetimo mažinimo metodus, nepatenkančius į Tarybos direktyvos 96/98/EB ⁽³⁾ taikymo sritį;
- (43) norint įgyvendinti šią direktyvą, svarbu nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Valstybės narės kaip tas sankcijas turėtų nustatyti baudas, apskaičiuojamas tokiu būdu, kad būtų užtikrinama, jog už pažeidimus atsakingiems skiriamos baudos dydis atitiktų bent iš jų pažeidimo gautą ekonominę naudą ir kad tos baudos būtų palaipsniui didinamos už pakartotinius pažeidimus. Valstybės narės turėtų pranešti Komisijai apie nuostatas dėl sankcijų;
- (44) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų III priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ;

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šios direktyvos tikslas — sumažinti sieros dioksido išmetimą, atsirandantį deginant tam tikrų rūšių skystąjį kūrą, ir tuo būdu sumažinti tokių išmetimų sukeltą žalingą poveikį žmonėms ir aplinkai.
2. Išmetamo sieros dioksido, susidarancio deginant tam tikras iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšis, kiekis sumažinamas nustatant sieros kiekio tokia kure ribas, kaip sąlygą jį naudoti valstybių narių teritorijoje, teritorinėse jūrose ir išskirtinėse ekonominėse zonose arba taršos kontrolės zonose.

Tačiau šioje direktyvoje nustatytos sieros kiekio tam tikrose iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšyse ribinės vertės netaikomos:

- a) kuro rūšims, kurios skirtos tyrimams ir bandymams;
- b) kuro rūšims, kurios skirtos perdirbti prieš galutinį sudeginimą;
- c) kuro rūšims, kurios turi būti perdirbamos naftos perdirbimo įmonėse;
- d) kuro rūšims, kurios naudojamos ir pateikiamos į rinką atokiausiuose Sąjungos regionuose, jei atitinkamos valstybės narės užtikrina, kad tuose regionuose:
 - i) laikomasi oro kokybės standartų;
 - ii) nenaudojamos sunkiojo mazuto rūšys, kuriose sieros kiekis viršija 3 % masės;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiantis saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

⁽³⁾ 1996 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 96/98/EB dėl laivų įrenginių (OL L 46, 1997 2 17, p. 25).

- e) kuro rūšims, kurias naudoja karo laivai ir kiti karinės tarnybos laivai. Tačiau kiekviena valstybė narė, imdamasi atitinkamų priemonių, neribojančių tokių laivų veiksmų ar operatyvinių gebėjimų, stengiasi užtikrinti, kad laivai būtų naudojami pagal šios direktyvos nuostatas, kiek tai pagrįsta ir praktiška;
- f) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina laivo saugumui užtikrinti ar žmonių gyvybei jūroje išgelbėti;
- g) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina dėl jam ar jo įrangai padarytos žalos, jeigu įvykus žalai buvo imtasi visų pagrįstų priemonių, siekiant išvengti papildomos teršalų emisijos arba ją sumažinti, ir jei buvo imtasi priemonių kuo skubiau atitaisyti žalą. Ši nuostata netaikoma, jei laivo savininkas arba kapitonas veikė ketindami padaryti žalą arba elgėsi neatsargiai;
- h) nedarant poveikio 5 straipsniui, kuro rūšims, kurios naudojamos laivuose, kuriuose taikomi 8 ir 10 straipsniuose nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

a) *sunkusis mazutas* – tai:

- i) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams nuo 2710 19 51 iki 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 ar 2710 20 39, arba
- ii) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus gazolį, kaip apibrėžta b punkte, ir jūrinį kurą, kaip apibrėžta c, d ir e punktuose, kuris dėl nustatytų distiliavimo ribų patenka į kurui skirtą sunkiojo mazuto kategoriją ir kurio mažiau nei 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ASTM D86 metodu. Jeigu distiliavimo negalima priskirti prie distiliavimo ASTM D86 metodu, naftos produktas taip pat priskiriamas sunkiojo mazuto kategorijai;

b) *gazolis* – tai:

- i) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ar 2710 20 19, arba
- ii) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, kurio mažiau negu 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ir kurio ne mažiau kaip 85 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 350 °C temperatūroje ASTM D86 metodu.

Dyzeliniai degalai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkte, į šią apibrėžtį neįtraukiami. Kuras, naudojamas ne keliais judančiuose mechanizmuose ir žemės ūkio traktoriuose, taip pat neįtraukiamas į šią apibrėžtį;

- c) *jūrinis kuras* – bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, kurį planuojama naudoti laivuose ar kuris naudojamas laivuose, įskaitant ir tas kuro rūšis, kurios apibrėžtos ISO 8217 standarte. Ši sąvoka apima bet kokią iš naftos gautą skystąjį kurą, naudojamą vidaus vandens kelių laivuose arba pramoginiuose laivuose, kaip apibrėžta atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/68/EB ⁽²⁾ 2 straipsnyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/25/EB ⁽³⁾ 1 straipsnio 3 dalyje, kai tokie laivai yra jūroje;
- d) *jūrinis dyzelinas* – bet koks jūrinis kuras, atitinkantis ISO 8217 standarto I lentelėje nustatytas DMB kategorijos specifikacijas, išskyrus sieros kiekio parametą;
- e) *jūrinis gazolis* – bet koks jūrinis kuras, atitinkantis ISO 8217 standarto I lentelėje nustatytas DMX, DMA ir DMZ kategorijų specifikacijas, išskyrus sieros kiekio parametą;

⁽¹⁾ 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, 1998 12 28, p. 58).

⁽²⁾ 1997 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/68/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su priemonėmis, mažinančiomis vidaus degimo variklių, įrengiamų ne kelių mobiliosiose mašinose, dujinių ir kietųjų dalelių teršalų kiekį, suderinimo (OL L 59, 1998 2 27, p. 1).

⁽³⁾ 1994 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/25/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su pramoginiais laivais, suderinimo (OL L 164, 1994 6 30, p. 15).

- f) *MARPOL konvencija* – 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu;
- g) *MARPOL konvencijos VI priedas* – priedas, kuris vadinamas „Atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės“, 1997 m. Protokolu pridėtas prie MARPOL konvencijos;
- h) *SO_x išskyrimo kontrolės rajonas* – jūriniai rajonai, kuriuos tokiais paskelbė Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) pagal MARPOL konvencijos VI priedą;
- i) *keleiviniai laivai* – laivai, gabenantys daugiau nei 12 keleivių, kai keleiviu laikomas kiekvienas asmuo, išskyrus:
 - i) laivo kapitoną ir įgulos narius arba bet kurį kitą asmenį, įdarbintą ar pasamdytą bet kokioms pareigoms laive ar laivo vykdomame versle, ir
 - ii) vaikus iki vienerių metų;
- j) *reguliariosios paslaugos* – serija keleivinių laivų maršrutų, kuriais užtikrinamas susisiektis tarp dviejų ar daugiau uostų, arba serija plaukiojimų iš to paties ir į tą patį uostą be tarpinių sustojimų:
 - i) pagal paskelbtą tvarkaraštį, arba
 - ii) tokiais reguliariais ir dažniais maršrutais, kad jie sudaro aiškų grafiką;
- k) *karinis laivas* – valstybės ginkluotosioms pajėgoms priklausantis laivas, turintis išorinius skiriamuosius ženklus, būdingus tokios rūšies vienos valstybės laivams, vadovaujamas valstybės Vyriausybės deramai įgalioto karininko, kurio pavardė paskelbta atitinkamos tarnybos sąraše ar lygiaverčiame dokumente, ir valdomas įgulos, kuri pavaldi reguliariosioms karinėms pajėgoms;
- l) *prisišvartavę laivai* – laivai, kurie stovi saugiai pritvirtinti ar nuleidę inkarą viename iš Sąjungos uostų jų pakrovimo, iškrovimo arba aptarnavimo metu, įskaitant laiką, kai krovos darbai nevyksta;
- m) *pateikimas į rinką* – jūrinio kuro, skirto deginti laive, tiekimas ar pateikimas tretiesiems asmenims už tam tikrą mokestį arba nemokamai bet kurioje valstybių narių jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje. Tai netaikoma jūrinio kuro, kuris skirtas eksportuoti laivo krovinių rezervuaruose, tiekimui arba pateikimui;
- n) *atokiausi regionai* – Prancūzijos užjūrio departamentai, Azorų, Madeiros ir Kanarų salos, kaip nustatyta SESV 349 straipsnyje;
- o) *teršalų išmetimo mažinimo metodas* – laive sumontuojamas įrenginys, medžiaga, prietaisas ar aparatas, arba kitokia technologija, alternatyvus kuras arba atitikties užtikrinimo metodas, kurie yra naudojami (taikomi) kaip alternatyva šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus atitinkančiam mažai sieros turinčiam jūriniam kurui ir kuriuos įmanoma patikrinti, kiekybiškai įvertinti ir įgyvendinti;
- p) *ASTM metodas* – Amerikos tyrimų ir medžiagų organizacijos 1976 m. leidime nurodyti naftos produktų ir tepalinių produktų apibrėžimai ir techninės charakteristikos;
- q) *kurą deginantis įrenginys* – bet koks techninis aparatas, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų galima naudoti taip gautą šilumą.

3 straipsnis

Didžiausias sieros kiekis sunkiajame mazute

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas sunkusis mazutas, kuriame sieros kiekis viršija 1,00 % masės.
2. Iki 2015 m. gruodžio 31 d., kompetentingoms valdžios institucijoms tinkamai stebint teršalų išmetimą, 1 dalis netaikoma sunkiajam mazutui, naudojamam:
 - a) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2001/80/EB taikymo sritį ir kuriems yra taikomi tos direktyvos 4 straipsnio 1 arba 2 dalis arba 4 straipsnio 3 dalies a punktas, ir kurie atitinka toje direktyvoje tokiems įrenginiams nustatytas ribines išmetamo sieros dioksido kiekio vertes;
 - b) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2001/80/EB taikymo sritį ir kuriems yra taikomi tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalies b punktas ir 4 straipsnio 6 dalis, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija 1 700 mg/Nm³, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;

- c) a arba b punktuose nenurodytuose kurą deginančiuose įrenginiuose, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- d) deginti naftos perdirbimo gamyklose, jeigu išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija, skaičiuojama pagal visus naftos perdirbimo gamykloje esančius įrenginius, išskyrus a ir b punktuose nurodytus įrenginius, dujų turbinas ir dujinius variklius, neatsižvelgiant į naudojamą kuro rūšį ar jų mišinį neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio.
3. Nuo 2016 m. sausio 1 d., kompetentingoms valdžios institucijoms tinkamai stebint teršalų išmetimą, 1 dalis netaikoma sunkiajam mazutui, naudojamam:
- a) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2010/75/ES III skyriaus taikymo sritį ir kurie atitinka tos direktyvos V priede nustatytas ribines išmetamo sieros dioksido kiekio vertes arba, jeigu tos ribinės išmetamo kiekio vertės pagal tą direktyvą netaikomos, iš kurių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- b) a punkte nenurodytuose kurą deginančiuose įrenginiuose, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- c) deginti naftos perdirbimo gamyklose, jeigu išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija, skaičiuojama pagal visus naftos perdirbimo gamykloje esančius įrenginius, išskyrus a punkte nurodytus įrenginius, dujų turbinas ir dujinius variklius, neatsižvelgiant į naudojamą kuro rūšį ar jų mišinį neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio.

Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jokie kurą deginantys įrenginiai, naudojantys sunkųjį mazutą, kuriame sieros yra daugiau nei nurodyta 1 dalyje, nebūtų eksploatuojami be kompetentingos valdžios institucijos išduoto leidimo, kuriame nurodomos ribinės išmetamo teršalų kiekio vertės.

4 straipsnis

Didžiausias sieros kiekis gazolyje

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas gazolis, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

5 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis viršija 3,50 % masės, išskyrus kurą, kuris tiekiamas laivams, taikantiems nurodytus teršalų išmetimo mažinimo metodus, laikantis 8 straipsnio nuostatų, uždaroje sistemoje.

6 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure, naudojamame valstybių narių teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose, įskaitant SO_x išskyrimo kontrolės rajonus, ir keleiviniuose laivuose, kurie, teikdami reguliarias paslaugas, plaukioja į Sąjungos uostus arba iš jų

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jų teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis pagal masę viršija:

- a) nuo 2014 m. birželio 18 d. – 3,50 %;
- b) nuo 2020 m. sausio 1 d. – 0,50 %.

Nedarant poveikio šio straipsnio 2 ir 5 dalims bei 7 straipsniui, ši dalis taikoma visiems laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės vėliava, įskaitant laivus, kurių kelionė prasidėjo už Sąjungos ribų.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jų teritorinių jūrų, išskirtinių ekonominių zonų ir taršos kontrolės rajonų, priklausančių SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, plotuose nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis pagal masę viršija:

a) iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 1,00 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. – 0,10 %.

Ši dalis taikoma visiems laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės vėliava, įskaitant laivus, kurių kelionė prasidėjo už Sąjungos ribų.

Komisija tinkamai atsižvelgia į visus būsimus MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimų, taikomų SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, pakeitimus ir, jei tikslinga, nedelsdama pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl atitinkamų šios direktyvos pakeitimų.

3. 2 dalies taikymo data visiems naujiems jūros plotams, taip pat ir uostams, paskelbtiems IMO SO_x išskyrimo kontrolės rajonais pagal MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 3 dalies b punktą, yra 12 mėnesių po paskelbimo įsigaliojimo dienos.

4. Valstybės narės atsako už 2 dalies reikalavimų įgyvendinimo užtikrinimą, bent:

— su jų vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu; ir

— jei valstybės narės ribojasi su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, – su bet kurios valstybės vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

Pagal tarptautinę jūrų teisę valstybės narės taip pat gali imtis papildomų įgyvendinimo užtikrinimo veiksmų kitų laivų atžvilgiu.

5. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad keleiviniuose laivuose, kurie jų teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose, nepriklausančiuose SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, teikdami reguliarias paslaugas plaukioja į Sąjungos uostus arba iš jų, nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis viršija 1,50 % masės, iki 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės yra atsakingos už tai, kad šį reikalavimą vykdytų bent su jų vėliava plaukiojantys laivai arba su bet kurių valstybių vėliavomis plaukiojantys laivai, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

6. Valstybės narės reikalauja teisingai pildyti laivų žurnalus, juose nurodant kuro keitimo operacijas.

7. Valstybės narės siekia užtikrinti galimybes gauti jūrinio kuro, atitinkančio šios direktyvos reikalavimus, ir informuoja Komisiją apie galimybes gauti tokio jūrinio kuro savo uostuose ir terminaluose.

8. Jeigu valstybė narė nustato, kad laivas nesilaiko reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro standartų, kurie atitinka šią direktyvą, valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai suteikiama teisė reikalauti, kad laivas:

a) pateiktų dokumentus, liudijančius tai, kokių veiksmų imtasi siekiant užtikrinti atitiktį; ir

b) pateiktų įrodymų, kad jis bandė įsigyti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, remdamasis savo kelionės planu, ir, jeigu nebuvo galimybės gauti jūrinio kuro ten, kur planuota, kad jis bandė rasti alternatyvių tokio jūrinio kuro šaltinių ir kad, nepaisant visų pastangų gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, nebuvo galimybių jo įsigyti.

Negalima reikalauti, kad laivas nukryptų nuo savo numatytos kelionės maršruto arba pernelyg ilgai ją atidėtų, kad būtų užtikrinta atitiktis.

Jeigu laivas pateikia informaciją, nurodytą pirmoje pastraipoje, atitinkama valstybė narė atsižvelgia į visas svarbias aplinkybes ir pateiktus įrodymus, siekdama nustatyti, kokių tinkamų veiksmų imtis, įskaitant kontrolės priemonių nesiėmimą.

Laivas informuoja savo vėliavos valstybę ir kompetentingą atitinkamo paskirties uosto valdžios instituciją, jeigu jis negali įsigyti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro.

Uosto valstybė informuoja Komisiją, jeigu laivas pateikė įrodymų, kad nebuvo galimybių gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro.

9. Valstybės narės pagal MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklę:

- a) tvarko viešai skelbiamą vietos jūrinio kuro tiekėjų registrą;
- b) užtikrina, kad jūrinio kuro tiekėjas bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje nurodytų sieros kiekį visų savo teritorijoje parduodamų rūšių kure, pateikdamas užantspauduotą mėginį, pasirašytą gaunančiojo laivo atstovo;
- c) imasi veiksmų prieš jūrinio kuro tiekėjus nustačiusios, kad jie tiekia kurą, kuris neatitinka specifikacijų, nurodytų bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje;
- d) užtikrina, kad būtų imtasi taisomųjų veiksmų, kad nustatytas reikalavimų neatitinkantis jūrinis kuras būtų pritaikytas prie reikalavimų.

10. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebūtų pateikiamas jūrinis dyzelinas, kuriame sieros kiekis viršija 1,50 % masės.

7 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure, naudojamame Sąjungos uostuose prisišvartavusiuose laivuose

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad Sąjungos uostuose prisišvartavę laivai, paliekant jų įgulai pakankamai laiko užbaigti privalomą kuro keitimo operaciją vos jiems atvykus į švartavimosi vietą ir prieš pat jiems išvykstant, nenaudotų jūrinio kuro, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

Valstybės narės reikalauja, kad bet kokios kuro keitimo operacijos laikas būtų įrašomas į laivų žurnalus.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) kai pagal paskelbtą tvarkaraštį laivai turi būti prisišvartavę trumpiau nei dvi valandas;
- b) laivams, kurie išjungia visus variklius ir naudojami elektros tiekimu nuo kranto, kol jie yra prisišvartavę uostuose.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebūtų pateikiamas jūrinis gazolis, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

8 straipsnis

Teršalų išmetimo mažinimo metodai

1. Valstybės narės leidžia savo uostuose, teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose su bet kurios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams kaip alternatyvą 6 ir 7 straipsnių reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro naudojimui taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 4 dalis.

2. 1 dalyje nurodytus teršalų išmetimo mažinimo metodus taikančiuose laivuose sieros dioksido išmetimas turi būti nuolat mažinamas ne mažiau, nei jis būtų sumažintas naudojant jūrinį kurą, atitinkantį 6 ir 7 straipsnių reikalavimus. Lygiavertės išmetamo teršalų kiekio vertės nustatomos pagal I priedą.

3. Valstybės narės skatina prisišvartavusių laivų naudojamą elektros tiekimą nuo kranto sistemomis kaip alternatyvų išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo sprendimą.

4. 1 dalyje nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai atitinka kriterijus, nustatytus II priede nurodytuose teisės aktuose.

5. Jei tai pagrįsta atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, susijusią su alternatyviais teršalų išmetimo mažinimo metodais, ir užtikrinant visišką suderinamumą su atitinkamomis TJO priimtomis priemonėmis ir standartais, Komisija:

- a) įgaliojama pagal 16 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I ir II priedai;
- b) priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs teršalų išmetimo stebėjimo reikalavimai, jei tinkama. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Teršalų išmetimo mažinimo metodų, skirtų taikyti su valstybių narių vėliavomis plaukiojančiuose laivuose, patvirtinimas

1. Teršalų išmetimo mažinimo metodai, kuriems taikoma Direktyva 96/98/EB, tvirtinami pagal tą direktyvą.
2. Teršalų išmetimo mažinimo metodai, kuriems netaikoma šio straipsnio 1 dalis, tvirtinami Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į:
 - a) TJO parengtas gaires;
 - b) visų bandymų, atliktų pagal 10 straipsnį, rezultatus;
 - c) poveikį aplinkai, įskaitant pasiekiamą teršalų išmetimo mažinimą, ir poveikį uždarytų įvairaus tipo uostų ir upių žiočių ekosistemoms; ir
 - d) stebėsenos ir tikrinimo galimybes.

10 straipsnis

Naujų teršalų išmetimo mažinimo metodų bandymai

Valstybės narės, bendradarbiaudamos tarpusavyje, prireikus patvirtina teršalų išmetimo iš laivų mažinimo metodų bandymus laivuose, plaukiojančiuose su jų vėliava arba jų jurisdikcijoje esančiuose jūrų plotuose. Atliekant tuos bandymus neprivaloma naudoti 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, jeigu laikomasi visų šių sąlygų:

- a) Komisijai ir atitinkamoms uostų valstybėms apie tai pranešama raštu likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams iki bandymų pradžios;
- b) leidimų atlikti bandymus trukmė neviršija 18 mėnesių;
- c) visuose dalyvaujančiuose laivuose sumontuojama nuo klastojimo apsaugota įranga, skirta nuolat stebėti išmetamųjų dujų išmetimą, ir ši įranga naudojama per visą bandymų laikotarpį;
- d) iš visų bandymuose dalyvaujančių laivų išmetamas teršalų kiekis sumažinamas ne mažiau, nei jis būtų sumažintas laikantis šioje direktyvoje nurodytų ribinių sieros kiekio kure verčių;
- e) įdiegiamos tinkamos atliekų tvarkymo sistemos, skirtos visoms atliekoms, bandymų laikotarpiu susidarančioms dėl teršalų išmetimo mažinimo metodų taikymo;
- f) bandymų laikotarpiu įvertinamas poveikis jūrų aplinkai, pirmiausia uždarytų įvairaus tipo uostų ir upių žiočių ekosistemoms; ir
- g) per šešis mėnesius nuo bandymų pabaigos visi rezultatai pateikiami Komisijai ir paskelbiami viešai.

11 straipsnis

Finansinės priemonės

Valstybės narės gali priimti veiklos vykdytojams, patiriantiems šios direktyvos poveikį, palankias finansines priemones, kai tokios finansinės priemonės atitinka taikytinas valstybės pagalbos taisykles, kurios turi būti priimtose šioje srityje.

12 straipsnis

Kuro tiekimo pasikeitimai

Jeigu dėl staigaus žalios naftos, naftos produktų ar kitų angliavandenilių tiekimo pasikeitimo valstybei narei tampa sudėtinga taikyti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas didžiausio sieros kiekio ribas, ta valstybė narė apie tai praneša Komisijai. Komisija ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui gali leisti tos valstybės narės teritorijoje taikyti aukštesnes ribas. Komisija praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie savo sprendimą. Bet kuri valstybė narė gali perduoti tą sprendimą Tarybai per vieną mėnesį. Taryba, sprendama kvalifikuota balsų dauguma, gali per du mėnesius priimti kitokį sprendimą.

13 straipsnis

Mėginių ėmimas ir tyrimas

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų mėginių ėmimo būdu patikrinti, ar jūriniame kure esantis sieros kiekis atitinka 3–7 straipsnius. Mėginiai pradedami imti tą dieną, kai įsigalioja atitinkama didžiausio leidžiamo sieros kiekio kure ribinė vertė. Mėginiai imami periodiškai, pakankamai dažnai ir tokiais pakankamais kiekiais, kad būtų tipiniai tikrinamam kurui, o jūrinio kuro mėginiai turi būti tipiniai kurui, naudojamam laivuose, plaukiojančiuose atitinkamuose jūrų plotuose ir esančiuose uostuose. Mėginiai tiriami nevilkinant.

2. Taikomos šios jūrinio kuro mėginių ėmimo, tyrimo ir patikros priemonės:

a) laivų žurnalų ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščių tikrinimas; ir

b) jei tikslinga, šie mėginių ėmimo ir tyrimo būdai:

- i) jūrinio kuro, skirto deginti laive, mėginių ėmimas tiekiant kurą į laivą, laikantis mazuto mėginių ėmimo gairių, skirtų nustatyti, ar laikomasi atnaujintojo MARPOL konvencijos VI priedo, priimto 2009 m. liepos 17 d. TJO Jūrų aplinkos apsaugos komiteto (MEPC) rezoliucija 182(59), ir sieros kiekio tame kure tyrimas; arba
- ii) jūrinio kuro, skirto deginti laive ir laikomo rezervuaruose, kai tai pagrįsta techniniu ir ekonominiu požiūriu, ir laive turimuose užantspauduotuose bunkerinio kuro mėginiuose, mėginių ėmimas ir sieros kiekio tame kure tyrimas.

3. Pagrindinis sieros kiekio nustatymo metodas yra ISO 8754 (2003 m.) standarte arba EN ISO 14596: 2007 m. standarte nustatytas metodas.

Norint nustatyti, ar į laivą atvežtas ir jame naudoti skirtas jūrinis kuras atitinka ribines sieros kiekio vertes, privalomas pagal 4–7 straipsnius, taikoma MARPOL konvencijos VI priedo VI priedėlyje nustatyta kuro patikros procedūra.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl:

a) mėginių ėmimo dažnumo;

b) mėginių ėmimo metodų;

c) tikrinamo kuro tipinio mėginio apibrėžties.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Remdamasi mėginių ėmimo, tyrimo ir patikrų, atliktų pagal 13 straipsnį, rezultatais, valstybės narės kasmet ne vėliau kaip birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl sieros kiekio standartų, nustatytų šioje direktyvoje praėjusiems metams, laikymosi.

Remdamasi pagal šios dalies pirmą pastraipą pateiktomis ataskaitomis ir valstybių narių pagal 6 straipsnio 8 dalies penktą pastraipą pateiktais pranešimais apie tai, kad nėra galimybių gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, Komisija per dvylika mėnesių nuo šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos parengia ir paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Komisija įvertina poreikį toliau stiprinti atitinkamas šios direktyvos nuostatas ir šiuo tikslu pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

2. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prie kurios, jei tikslinga, prideda pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Komisijos ataskaitoje nagrinėjamos oro taršos mažinimo galimybės, *inter alia*, atsižvelgiant į: metines ataskaitas, teikiamas pagal 1 ir 3 dalis, stebimą oro kokybę ir rūgštėjimą, kuro kainas, galimą ekonominį poveikį ir stebimą perėjimą prie kitų rūšių transporto, taip pat pažangą mažinant laivų išmetamą teršalų kiekį.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl informacijos, kuri turi būti pateikiama 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje, ir ataskaitos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Pritaikymas prie mokslo ir technikos pažangos

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 16 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl 2 straipsnio nuo a–e ir p punktų, 13 straipsnio 2 dalies b punkto i papunkčio ir 13 straipsnio 3 dalies pritaikymo prie mokslo ir technikos pažangos. Toks pritaikymas tiesiogiai nekeičia šios direktyvos taikymo srities arba šioje direktyvoje nustatytų sieros kiekio kure ribų.

16 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 8 straipsnio 5 dalyje ir 15 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. gruodžio 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnio 5 dalyje ir 15 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 8 straipsnio 5 dalį ir 15 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trim mėnesiais.

17 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

18 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, taikomas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus.

Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir gali apimti baudas, apskaičiuojamas tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, jog už pažeidimus atsakingiems skiriamos baudos dydis atitiktų bent iš pirmoje pastraipoje nurodytų nacionalinių nuostatų pažeidimo gautą ekonominę naudą ir kad tos baudos būtų palaipsniui didinamos už pakartotinius pažeidimus.

19 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 1999/32/EB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais III priedo A dalyje, panaikinama nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų III priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gegužės 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PRIEDAS

LYGIAVERTĖS IŠMETAMO TERŠALŲ KIEKIO VERTĖS, LEIDŽIAMOS TAIKANT TERŠALŲ IŠMETIMO MAŽINIMO METODUS, KAIP NURODYTA 8 STRAIPSNIO 2 DALYJE

Ribinės sieros kiekio jūriniame kure vertės, nurodytos šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose ir MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 1 ir 4 dalyse, ir atitinkamos išmetamo teršalų kiekio vertės, nurodytos 8 straipsnio 2 dalyje:

Sieros kiekis jūriniame kure (masės dalis %)	Išmetamo SO ₂ kiekio (ppm) ir CO ₂ kiekio (tūrio dalis %) santykis
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Pastaba:

- ribinių išmetamo teršalų kiekio verčių santykis naudojamas tik tada, kai naudojamas iš naftos pagamintas distiliacinis arba likutinis mazutas;
- pagrindais atvejais, kai CO₂ koncentracija mažinama panaudojant išmetamųjų dujų valymo (angl. EGC) įrenginį, CO₂ koncentraciją galima matuoti išmetamųjų dujų valymo įrenginio įvade, su sąlyga, kad aiškiai parodomas tokios metodikos teisingumas.

II PRIEDAS

TERŠALŲ IŠMETIMO MAŽINIMO METODŲ TAIKYMO KRITERIJAI, KAIP NURODYTA 8 STRAIPSNIO 4 DALYJE

8 straipsnyje nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai turi atitikti bent tuos kriterijus, kurie nustatyti šiuose teisės aktuose (jeigu taikytina):

Teršalų išmetimo mažinimo metodas	Taikymo kriterijai
Jūrinio kuro ir išgarintų dujų mišinys	Komisijos sprendimas 2010/769/ES ⁽¹⁾ .
Išmetamųjų dujų valymo sistemos	Rezoliucija MEPC.184(59), priimta 2009 m. liepos 17 d. „Plovimo vanduo, panaudotas išmetamųjų dujų valymo sistemose, kuriose naudojami chemikalai, priedai, preparatai ir atitinkami vietoje gaminami chemikalai“, nurodyti Rezoliucijos MEPC.184(59) 10.1.6.1 punkte, negali būti išleidžiamas į jūrą, įskaitant uždarus įvairaus tipo uostus ir upių žiotis, nebent laivo operatorius įrodytų, kad tokio plovimo vandens išleidimas neturi didelio neigiamo poveikio ir nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir aplinkai. Jei naudojamas chemikalas yra kaustinė soda, tuomet pakanka, kad plovimo vanduo atitiktų Rezoliucijoje MEPC.184(59) nustatytus kriterijus, o jo pH vertė neviršytų 8,0.
Biodegalai	CEN ir ISO standartus atitinkančių biodegalų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/28/EB ⁽²⁾ , naudojimas. Biodegalų ir jūrinio kuro mišiniai turi atitikti sieros kiekio standartus, nustatytus šios direktyvos 5 straipsnyje, 6 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse ir 7 straipsnyje.

⁽¹⁾ 2010 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimas 2010/769/ES dėl technologinių metodų, kurie suskystintų gamtinių dujų dujovėžiuose naudojami kaip mažai sieros turinčio jūrinio kuro, atitinkančio Tarybos direktyvos 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/33/EB dėl sieros kiekio jūriniame kure, 4b straipsnio reikalavimus, naudojimo alternatyva, naudojimo kriterijų nustatymo (OL L 328, 2010 12 14, p. 15).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).

III PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas
(nurodyti 19 straipsnyje)

Tarybos direktyva 1999/32/EB

(OL L 121, 1999 5 11, p. 13)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003

(OL L 284, 2003 10 31, p. 1)

Tik I priedo 19 punktas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/33/EB

(OL L 191, 2005 7 22, p. 59)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009

(OL L 87, 2009 3 31, p. 109)

Tik priedo 3.4 punktas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/30/EB

(OL L 140, 2009 6 5, p. 88)

Tik 2 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/33/ES

(OL L 327, 2012 11 27, p. 1)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai
(nurodyti 19 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
1999/32/EB	2000 m. liepos 1 d.
2005/33/EB	2006 m. rugpjūčio 11 d.
2009/30/EB	2010 m. gruodžio 31 d.
2012/33/ES	2014 m. birželio 18 d.

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b ir c punktai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b ir c punktai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto įžanginiai žodžiai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto pirma įtrauka	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto i papunktis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto antra įtrauka	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto ii papunktis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e-h punktai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e–h punktai
2 straipsnio įžanginiai žodžiai	2 straipsnio įžanginiai žodžiai
2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio a punktas
2 straipsnio 1 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio a punkto i papunktis
2 straipsnio 1 punkto antra įtrauka	2 straipsnio a punkto ii papunktis
2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio b punktas
2 straipsnio 2 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio b punkto i papunktis
2 straipsnio 2 punkto antra įtrauka	2 straipsnio b punkto ii papunktis
2 straipsnio 2 punkto baigiamieji žodžiai	2 straipsnio b punkto baigiamieji žodžiai
2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio c punktas
2 straipsnio 3a punktas	2 straipsnio d punktas
2 straipsnio 3b punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnio 3c punktas	2 straipsnio f punktas
2 straipsnio 3d punktas	2 straipsnio g punktas
2 straipsnio 3e punktas	2 straipsnio h punktas
2 straipsnio 3f punktas	2 straipsnio i punktas
2 straipsnio 3g punktas	2 straipsnio j punktas
2 straipsnio 3h punktas	2 straipsnio k punktas
2 straipsnio 3i punktas	2 straipsnio l punktas
2 straipsnio 3k punktas	2 straipsnio m punktas
2 straipsnio 3l punktas	2 straipsnio n punktas
2 straipsnio 3m punktas	2 straipsnio o punktas
2 straipsnio 4 punktas	2 straipsnio p punktas
2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio q punktas
3 straipsnis	3 straipsnis
3a straipsnis	5 straipsnis

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
4 straipsnis	4 straipsnis
4a straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 2 dalis
4a straipsnio 1a dalis	6 straipsnio 1 dalis
4a straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis
4a straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis
4a straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 5 dalis
4a straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 6 dalis
4a straipsnio 5a dalis	6 straipsnio 7 dalis
4a straipsnio 5b dalis	6 straipsnio 8 dalis
4a straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 9 dalis
4a straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 10 dalis
4b straipsnis	7 straipsnis
4c straipsnio 1 ir 2 dalys	8 straipsnio 1 ir 2 dalys
4c straipsnio 2a dalis	8 straipsnio 3 dalis
4c straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 4 dalis
4c straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 5 dalis
4d straipsnis	9 straipsnis
4e straipsnis	10 straipsnis
4f straipsnis	11 straipsnis
5 straipsnis	12 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1a dalis	13 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 1b dalis	13 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnio 1a dalis	14 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 3 dalis	—
7 straipsnio 4 dalis	15 straipsnis
9 straipsnis	17 straipsnis
9a straipsnis	16 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio pirma pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio antra pastraipa
—	19 straipsnis
12 straipsnis	20 straipsnis

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
13 straipsnis	21 straipsnis
I ir II priedai	I ir II priedai
—	III priedas
—	IV priedas

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/803

2015 m. gegužės 7 d.

dėl Protokolo, kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas, pasirašymo Sąjungos ir jos valstybių narių vardu ir laikino jo taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Kroatijos stojimo aktą, ypač į jo 6 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2012 m. rugsėjo 14 d. Taryba įgaliojo Komisiją Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Kroatijos Respublikos vardu pradėti derybas dėl Protokolo, kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas ⁽¹⁾ (toliau – Protokolas), sudarymo;
- (2) 2014 m. balandžio 24 d. šios derybos sėkmingai baigtos;
- (3) Protokolas turėtų būti pasirašytas Sąjungos bei jos valstybių narių vardu su sąlyga, kad jis bus sudarytas vėliau;
- (4) Protokolą reikėtų laikinai taikyti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgaliojama Sąjungos bei jos valstybių narių vardu pasirašyti Protokolą, kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas, su sąlyga, kad minėtas Protokolas bus sudarytas.

Protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

⁽¹⁾ Susitarimo tekstas paskelbtas OL L 334, 2012 12 6, p. 3.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos ir jos valstybių narių vardu pasirašyti Protokolą.

3 straipsnis

Kaip nustatyta Protokolo 3 straipsnio 2 dalyje, Protokolas laikinai taikomas nuo tada, kai Šalys jį pasirašo ⁽¹⁾, iki tol, kol jis įsigalios.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. gegužės 7 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. RINKĖVIČS

⁽¹⁾ Datą, nuo kurios Protokolas bus laikinai taikomas, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

PROTOKOLAS,

kuriuo, atsižvelgiant į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, iš dalies keičiamas Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimas

BELGIJOS KARALYSTĖ,

BULGARIJOS RESPUBLIKA,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

KROATIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJA,

MALTOS RESPUBLIKA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

RUMUNIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

kurios yra Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo šalys ir Europos Sąjungos valstybės narės (toliau – valstybės narės), bei

EUROPOS SĄJUNGA

ir

JORDANIJOS HAŠIMITŲ KARALYSTĖ,

ATSIŽVELGDAMOS į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą 2013 m. liepos 1 d.,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Kroatijos Respublika yra 2010 m. gruodžio 15 d. pasirašyto Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių aviacijos susitarimo ⁽¹⁾ (toliau – Susitarimas) Šalis.

2 straipsnis

Susitarimo tekstas kroatų kalba ⁽²⁾ yra autentiškas tomis pačiomis sąlygomis kaip ir tekstai kitomis kalbomis.

3 straipsnis

1. Šalys šį Protokolą patvirtina savo nustatyta tvarka. Jis įsigalioja Susitarimo įsigaliojimo dieną. Tačiau, jei šį Protokolą Šalys patvirtintų po Susitarimo įsigaliojimo dienos, pagal Susitarimo 29 straipsnio 1 dalį jis įsigalioja praėjus mėnesiui nuo paskutinės diplomatinės notos, kuria Šalys, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, viena kitai patvirtina, kad baigtos visos šiam Protokolui įsigaliojti būtinos procedūros, datos.

2. Šis Protokolas yra neatskiriama Susitarimo dalis ir yra laikinai taikomas nuo tos dienos, kurią jį pasirašo Šalys.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 3 d. dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovenų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir arabų kalbomis; visi tekstai yra vienodai autentiški.

⁽¹⁾ Susitarimo tekstas paskelbtas OL L 334, 2012 12 6, p. 3.

⁽²⁾ Specialusis leidimas kroatų kalba, 7 skyrius, 24 tomas, p. 280.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Ghall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna
 عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejską uniję
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 عن الاتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordáńskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES, Euratomas) 2016/804

2016 m. gegužės 17 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynąjų pinigų poreikiui patenkinti

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 322 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Audito Rūmų nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 ⁽³⁾ išdėstytas nauja redakcija Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 ⁽⁴⁾. Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 turi įsigalioti Tarybos sprendimo 2014/335/ES, Euratomas ⁽⁵⁾ įsigaliojimo dieną. Tas sprendimas dar neįsigaliojo;
- (2) siekiant suteikti pakankamai laiko Komisijai (Eurostatui) atitinkamoms bendrosioms nacionalinėms pajamoms (BNP) įvertinti ir suteikti Bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) komitetui pakankamai laiko nuomonei dėl BNP duomenų parengti, atitinkamų finansinių metų BNP pakeitimai turėtų būti galimi iki ketvirtųjų metų, einančių po tų finansinių metų, lapkričio 30 d. Todėl taip pat reikėtų pagrindžiančiųjų dokumentų, susijusių su pridėtinės vertės mokesčiu (PVM) ir BNP nuosavais ištekliais, saugojimo laikotarpį nuo ketvirtųjų metų, einančių po dokumentuose nurodytų finansinių metų, rugsėjo 30 d. iki lapkričio 30 d.;
- (3) šiame reglamente turėtų būti atsižvelgiama į esamą praktiką, pagal kurią Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 9 straipsnyje nurodytos Komisijos sąskaitos, skirtos nuosaviems ištekliais („Komisijos nuosavų išteklių sąskaitos“), tvarkomos valstybių narių išduose arba jų nacionaliniuose centriniuose bankuose. Išdo sąvoka taip pat turėtų apimti kitus panašias funkcijas vykdančius viešuosius subjektus;

⁽¹⁾ 2015 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento nuomonė.

⁽²⁾ OL C 5, 2016 1 8, p. 1.

⁽³⁾ 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinantis Sprendimą 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, 2000 5 31, p. 1).

⁽⁴⁾ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 dėl tradicinių, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių teikimo metodų ir tvarkos ir dėl priemonių, skirtų grynąjų pinigų poreikiui patenkinti (OL L 168, 2014 6 7, p. 39).

⁽⁵⁾ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimas 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos (OL L 168, 2014 6 7, p. 105).

- (4) Komisijos nuosavų išteklių sąskaitos turėtų būti nemokamos ir joms neturėtų būti taikomos palūkanos. Taikant mokesčius ar neigiamas palūkanas sumažėtų Sąjungos biudžetas ir dėl to valstybės narės būtų sudarytos nevienodos sąlygos. Todėl jei Komisijos nuosavų išteklių sąskaitai taikytinos neigiamos palūkanos, atitinkamos valstybės narės turėtų įskaityti į sąskaitą sumą, lygią neigiamų palūkanų sumai. Atsižvelgiant į tai, kad kai kurios valstybės narės neturi galimybės išvengti pareigos įskaityti tokias neigiamų palūkanų sumas į Komisijos nuosavų išteklių sąskaitas finansinio poveikio, yra tikslinga, kad Komisija, patenkindama savo grynųjų pinigų išteklių poreikius, siektų sumažinti tą poveikį, pirmiausia naudodama į atitinkamas sąskaitas įskaitytas sumas;
- (5) sumos nuo Komisijos nuosavų išteklių sąskaitų turėtų būti nurašomos tik Komisijos nurodymu. Tai neturėtų daryti poveikio neigiamų palūkanų taikymui;
- (6) kad Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 10 straipsnio tekstas būtų aiškesnis ir suprantamesnis, jį reikėtų padalyti į kelis straipsnius;
- (7) Komisija turėtų visada turėti pakankamai grynųjų pinigų išteklių, kad galėtų laikytis reikalavimų dėl išmokų, susijusių su biudžeto vykdymu, kurių daugiausia mokama per pirmuosius metų mėnesius. Komisija jau turi galimybę paprašyti, kad valstybės narės paankstintų ne daugiau kaip dviejų papildomų dvylikųjų dalių mokėjimą specialioms Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) išlaidų apmokėjimo poreikiams pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ patenkinti. Siekiant dar labiau sumažinti mokėjimų vėlavimo dėl laikino grynųjų pinigų išteklių trūkumo riziką, Komisija turėtų turėti galimybę paprašyti, kad valstybės narės paankstintų vienos dvylikosios dalies ne daugiau kaip papildomos pusės sumos mokėjimą specialioms Europos struktūrinių ir investicijų fondų išlaidų apmokėjimo poreikiams patenkinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013 ⁽²⁾, jei tai pateisinama grynųjų pinigų poreikiu. Tačiau siekiant išvengti pernelyg didelio spaudimo nacionaliniams išdams, bendra suma, kuri gali būti paankstinta tą patį mėnesį, neturėtų viršyti dviejų papildomų dvylikųjų dalių. Be to, dėl specialiųjų reikalavimų dėl išmokų, taikytinų EŽŪGF, tai neturi būti taikoma pakenkiant EŽŪGF;
- (8) vadovaudamasi Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1150/2000, Komisija turi apskaičiuoti PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių patikslinimus ir apie tai informuoti valstybes nares, kad jos galėtų tas patikslinimų sumas laiku – pirmąją gruodžio mėnesio darbo dieną – įrašyti į Komisijos nuosavų išteklių sąskaitą. Patikslinimų sumos, kurios turėjo būti sumokėtos pirmąją 2014 m. gruodžio mėnesio darbo dieną, buvo precedento neturinčio dydžio. Siekiant išvengti nepagrįstai didelių valstybių narių biudžetų suvaržymų pačioje metų pabaigoje, Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1377/2014 ⁽³⁾ buvo iš dalies pakeistas Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, sudarant valstybėms narėms sąlygas tam tikromis išskirtinėmis aplinkybėmis atidėti tų patikslintų sumų įskaitymą į Komisijos nuosavų išteklių sąskaitą;
- (9) taip iš dalies pakeistas Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 nebebus taikomas, kai įsigalios Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014. Tačiau tai neturėtų daryti poveikio tų patikslinimų įskaitymo atidėjimų galiojimui, kurių oficialiai reikalaujama pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1377/2014, kai pastarasis reglamentas tebegaliojo;
- (10) supaprastinimo tikslais ir siekiant apriboti valstybių narių ir Komisijos patiriamus fiskalinius suvaržymus, ypač metų pabaigoje, reikėtų supaprastinti PVM ir BNP nuosavų išteklių tikslinimo procedūrą. Turėtų būti ilgesnis laiko tarpas tarp oficialaus pranešimo valstybėms narėms apie reikalingus patikslinimus ir dienos, kurią jie turi būti įrašyti į Komisijos nuosavų išteklių sąskaitą. Toks pranešimas ir įrašymas turėtų būti atlikti tais pačiais metais; tie metai taip pat svarbūs fiksuojant poveikį valdžios sektoriaus sąskaitoms ir įgyvendinant Stabilumo ir augimo paktą. Bendra patikslinimo suma turėtų būti nedelsiant perskirstyta valstybėms narėms atsižvelgiant į jų atitinkamas BNP pagrįstų nuosavų išteklių dalis. Taip būtų išvengta poreikio taikyti Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1377/2014 nustatytą leidžiančią nukrypti nuostatą;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemos ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

⁽³⁾ 2014 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1377/2014, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinantį Sprendimą 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 367, 2014 12 23, p. 14).

- (11) kad būtų pasiekti Sąjungos tikslai, delspinigių apskaičiavimo procedūra visų pirma turėtų būti užtikrinama, kad būtų laiku teikiama visa nuosavų išteklių suma;
- (12) siekiant didesnio teisinio tikrumo ir aiškumo, PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių atžvilgiu turėtų būti apibrėžti atvejai, kai už pavėluotą mokėjimą turėtų būti mokami delspinigiai. Atsižvelgiant į tų nuosavų išteklių, kurie turi tikrinimo ciklą, kuriame numatytos korekcijos ir patikslinimai atitinkamai per ketverių metų laikotarpį, ypatumus dėl bet kokių PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių pakeitimų, atsiradusių dėl tokių korekcijų ar patikslinimų neturėtų būti atgaline data perskaičiuojami delspinigiai. Todėl delspinigiai, susiję su tais ištekliais, turėtų būti skaičiuojami ir mokami tik už vėlavimus sumokėti mėnesinių dvyliktųjų dalių sumas ir sumas, gautas atlikus praėjusių finansinių metų patikslinimų metinį perskaičiavimą. Be to, siekiant išlaikyti tinkamą paskatą imtis taisomųjų veiksmų, delspinigiai turėtų būti mokami ir tais atvejais, kai vėluojama sumokėti sumas, gautas atlikus konkrečias PVM ataskaitų korekcijas Komisijos nurodytą dieną pagal priemones, kurių ji ėmėsi pagal Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Be to, jei per Komisijos aiškiai nustatytą terminą valstybė narė nepateikia BNP duomenų korekcijų, kurios reikalingos sprendžiant atvejus, apie kuriuos pranešė Komisija arba valstybė narė, delspinigiai taip pat turėtų būti taikomi bet kokiam nuosavų išteklių padidėjimui, atsiradusiam dėl patikslinimo, kuris buvo atliktas sprendžiant atvejį, apie kurį pranešta. Tie delspinigiai turėtų būti taikomi nuo to momento, kai patikslinimo suma turėjo būti sumokėta, t. y. nuo metų, einančių po metų, per kuriuos baigėsi aiškiai nustatytas terminas, birželio mėn. pirmosios darbo dienos, iki to momento, kai patikslinta suma įrašoma į sąskaitą. Laikantis esamų taisyklių ir praktikos bet kokio vėlavimo mokėti, susijusio su įprastiniais nuosavais ištekliais, atveju turėtų būti skaičiuojami delspinigiai;
- (13) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 12 straipsnyje nustatytą delspinigių normos sistemą sudaro fiksuotas bazinės delspinigių normos padidinimas 2 procentiniais punktais ir laipsniškas padidinimas 0,25 procentinio punkto už kiekvieną vėlavimo mėnesį; padidinta norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį. Ta delspinigių normos sistema padeda užtikrinti, kad būtų laiku teikiama visa nuosavų išteklių suma, ir todėl jos pagrindiniai elementai turėtų būti palikti;
- (14) nepaisant to, dėl dabartinių taisyklių, kuriomis numatomas nuolatinis normos didinimas, išimtiniais atvejais, susijusiais su vėlavimu daug metų, buvo mokamos labai didelės delspinigių normos. Siekiant užtikrinti sistemos proporcingumą, kartu išlaikant atgrasomąjį poveikį, sukauptas tos bazinės normos padidėjimas turėtų nevirsti metinio maksimalaus 16 procentinių punktų dydžio;
- (15) kita vertus, esamas fiksuotas bazinės delspinigių normos padidinimas 2 procentiniais punktais, visų pirma už trumpus vėlavimo laikotarpius, gali neskatinti laiku pateikti nuosavų išteklių tais atvejais, kai pinigų rinkoje refinansavimo išlaidos yra didesnės už mokėtinus delspinigius. Todėl siekiant, kad sistema veiktų dar sklandžiau, fiksuotas bazinės normos padidinimas turėtų būti nustatytas iki 2,5 procentinio punkto, o taikoma gauta delspinigių norma neturėtų būti mažesnė už tą procentinį dydį net jei taikoma bazinė norma yra neigiama. Tai visų pirma turėtų užkirsti kelią vėlavimui pateikti PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių, kurie dabar sudaro daugiau kaip 80 % Sąjungos biudžeto pajamų, mėnesines dvyliktąsias dalis;
- (16) siekiant skatinti veiksmingą Sąjungos finansinių interesų apsaugą ir atsižvelgti į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁾ naujas nuostatas, turėtų būti galima valstybės nares atleisti nuo pareigos į Sąjungos biudžetą pateikti tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurios tampa neatgautinomis dėl atidėto įskaitymo į sąskaitas arba atidėto pranešimo apie skolas muitinei, kad nebūtų pakenkta nusikalstamų veikų tyrimams, turintiems poveikį Sąjungos finansiniams interesams. Komisija turėtų kuo mažiau delsdama pranešti valstybėms narėms ir prireikus atnaujinti kriterijus, kuriais bus vadovaujama vertinant su šia galimybe susijusius atvejus;
- (17) siekiant sumažinti administracinę naštą valstybėms narėms ir Komisijai, reikėtų padidinti ribą, kurią pasiekusios valstybės narės turi pranešti apie tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurios buvo pripažintos arba laikomos neatgautinomis;
- (18) reikėtų patikslinti, kad Komisija Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 14 straipsnio 3 dalimi jai suteikta galimybė naudoti didesnę sumą, nei turi išteklių, kad užtikrintų Sąjungos išipareigojimų vykdymą, vieninteliu

⁽¹⁾ 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989 6 7, p. 9).

⁽²⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

atveju, kai Tarybos reglamentuose ir sprendimuose nustatyta tvarka negrąžinama pagal sutartį gauta arba garantuota paskola, gali taip pat pasinaudoti ir reglamentų bei sprendimų, kuriuos po Lisabonos sutarties gali priimti ne tik Taryba, bet ir Europos Parlamentas ir Taryba pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, atveju;

- (19) išskyrus išimtinis atvejus, Komisija turėtų pranešti valstybėms narėms arba jų nacionaliniams centriniam bankams apie savo grynujų pinigų pervedimo operacijų pavedimus, turinčius įtakos sąskaitoms, atidarytoms nuosavų išteklių tikslais, ne vėliau kaip likus vienai dienai iki tų pavedimų įvykdymo;
- (20) todėl Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (21) siekiant nuoseklumo, šis reglamentas turėtų įsigaliooti tą pačią dieną kaip ir Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 18 straipsnio pakeitimas, išdėstytas šiame reglamente, turėtų būti taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., kad būtų užtikrintas tolesnis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1377/2014 nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas iki šio reglamento įsigaliojimo dienos. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 12 straipsnio pakeitimas, išdėstytas šiame reglamente, turėtų būti taikomas tais atvejais, kai nuosavų išteklių mokėjimo diena yra vėlesnė nei šio reglamento įsigaliojimo diena. Tačiau, siekiant proporcingumo, valstybės narės taip pat turėtų galėti pasinaudoti bendro delspinigių normos padidavimo apribojimu ir delspinigių už PVM pagrįstus nuosavus išteklius mokėjimo apribojimu tik Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, 12 straipsnyje nurodytais vėlavimo atvejais, susijusiais su nuosavais ištekliais, kurie turėjo būti sumokėti iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, jei apie tuos nuosavus išteklius sužinoma po tos dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 3 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 3 straipsnyje nurodytų statistinių procedūrų ir bazių pagrindžiančius dokumentus valstybės narės saugo iki ketvirtųjų metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, lapkričio 30 d. PVM pagrįstų nuosavų išteklių bazės pagrindžiantieji dokumentai saugomi tokį patį laikotarpį.“

- 2) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nuosavų išteklių sąskaitas tvarko kiekvienos valstybės narės išdas arba panašias funkcijas vykdančios valstybės subjektas (toliau – išdas) arba kiekvienos valstybės narės nacionalinis centrinis bankas. Tos sąskaitos suskirstomos pagal išteklių rūšis.“;

- b) 3 dalies trečia pastraipa iš dalies keičiama taip:

- i) pirmoje įtraukoje nuoroda į 10 straipsnio 3 dalį pakeičiama nuoroda į 10a straipsnio 1 dalį;

- ii) antra įtrauka pakeičiama taip:

„— 10b straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto apskaičiavimo rezultatas įrašomas kiekvienais metais, išskyrus 10b straipsnio 2 dalies b punkte nurodytus konkrečius patikslinimus, kurie sąskaitoms įrašomi pirmą mėnesio, einančio po atitinkamos valstybės narės ir Komisijos susitarimo, darbo dieną.“

- 3) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

- i) pirmą ir antrą pastraipą pakeičiamos taip:

„1. 10, 10a ir 10b straipsniuose nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius įskaito į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą išde arba nacionaliniame centriniame banke. Jei taikomos neigiamos palūkanos, kaip nurodyta trečioje pastraipoje, nurašyti sumas nuo tos sąskaitos galima tik Komisijos nurodymu.“

Ta sąskaita tvarkoma nacionaline valiuta, yra nemokama ir jai netaikomos palūkanos.“;

ii) pridedama ši pastraipa:

„Jei tai sąskaitai taikomos neigiamos palūkanos, atitinkama valstybė narė įskaito į sąskaitą sumą, atitinkančią tokių taikomų neigiamų palūkanų sumą, ne vėliau kaip pirmą antro mėnesio, einančio po tokių neigiamų palūkanų taikymo, darbo dieną.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės arba jų nacionaliniai centriniai bankai elektroninėmis priemonėmis Komisijai perduoda:

- a) darbo dieną, kurią nuosavi ištekliai įskaitomi į Komisijos sąskaitą, sąskaitos išrašą arba įskaitymo pranešimą, kuriame nurodomas nuosavų išteklių sumokėjimas;
- b) nedarant poveikio a punktui, ne vėliau kaip antrą darbo dieną po to, kai nuosavi ištekliai įskaitomi į sąskaitą, sąskaitos išrašą, kuriame nurodomas nuosavų išteklių sumokėjimas.“

4) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Tradicinių nuosavų išteklių pateikimas

1. Pagal Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2 straipsnio 3 dalį ir 10 straipsnio 3 dalį išskaičius surinkimo išlaidas, tradiciniai nuosavi ištekliai, nurodyti to sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punkte, mokami ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po devynioliktos antro mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių suma, dienos.

Tačiau Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos, pagal 6 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą parodomos atskirose sąskaitose, turi būti mokamos ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po devynioliktos antro mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo atgautos Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos, dienos.

2. Prireikus Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, remdamosi to mėnesio penkioliktą dieną turima informacija, lėšų, išskyrus PVM pagrįstus nuosavus išteklius ir BNP pagrįstus nuosavus išteklius, mokėjimą paankstintų vienu mėnesiu.

Kiekviena paankstinta suma tikslinama kitą mėnesį, kai mokama 1 dalyje minėta suma. Atliekant šį patikslinimą, paankstintai sumai lygi suma įrašoma su minuso ženklu.

10a straipsnis

PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių pateikimas

1. PVM pagrįsti nuosavi ištekliai ir BNP pagrįsti ištekliai, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos ir Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo poveikį tiems ištekliams, mokami pirmą kiekvieno mėnesio darbo dieną kaip viena dvyliktoji atitinkamų bendrų biudžeto sumų dalis, perskaičiuota į nacionalines valiutas pagal paskutinės kalendorinių metų, einančių prieš biudžetinius metus, dienos valiutų kursus, paskelbtus *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

2. Specialiems EŽŪGF išlaidų apmokėjimo poreikiams patenkinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 (*) ir atsižvelgdama į Sąjungos išdo padėtį, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės iki dviejų mėnesių paankstintų per pirmą finansinių metų ketvirtį biudžete numatytų PVM pagrįstų nuosavų išteklių ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių sumų vienos dvyliktosios arba jos dalinės sumos mokėjimą, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos ir Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo poveikį tiems ištekliams.

Laikydamosi trečios pastraipos, specialiems Europos struktūrinių ir investicijų fondų išlaidų apmokėjimo poreikiams patenkinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 (**) ir atsižvelgdama į Sąjungos išdo padėtį, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės paankstintų per pirmuosius šešis finansinių metų mėnesius

biudžete numatytų PVM pagrįstų nuosavų išteklių ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių sumų vienos dvyliktosios dalies ne daugiau kaip papildomos pusės sumos mokėjimą, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos ir Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo poveikį tiems ištekliams.

Bendra suma, kurią Komisija gali paprašyti valstybių narių paankstinti tą patį mėnesį pagal pirmą ir antrą pastraipą, bet kuriuo atveju neviršija sumos, atitinkančios dvi papildomas dvylikąsias dalis.

Pasibaigus pirmiesiems šešiams mėnesiams prašomas mėnesio mokėjimas negali būti didesnis už vieną dvylikąją PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių dalį ir turi neviršyti tuo tikslu į biudžetą įrašytų sumų.

Komisija valstybėms narėms apie tai praneša iš anksto, ne vėliau kaip likus dviem savaitėms iki mokėjimo, prašomo pagal pirmą ir antrą pastraipą.

Komisija pakankamai iš anksto ir ne vėliau kaip likus šešioms savaitėms iki mokėjimo, prašomo pagal antrą pastraipą, informuoja valstybes nares apie savo ketinimą prašyti tokio mokėjimo.

Tiems išankstiniais mokėjimams taikoma 4 dalis, dėl kiekvienų metų sausio mėn. mokėtinos sumos, ir 5 dalis, taikytina, jeigu iki finansinių metų pradžios biudžetas nebuvo galutinai patvirtintas.

3. Bet kokiam vienodo PVM pagrįstų nuosavų išteklių tarifo, BNP pagrįstų nuosavų išteklių tarifo, Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 4 ir 5 straipsniuose nurodytos Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos ir jos finansavimo bei Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo finansavimo pakeitimui padaryti būtina galutinai priimti taisomąjį biudžetą ir dėl jo dar kartą tikslinamos dvyliktosios dalys, kurios sumokėtos nuo finansinių metų pradžios.

Tie pakartotiniai patikslinimai vykdomi atliekant pirmą mokėjimą po galutinio taisomojo biudžeto priėmimo, jeigu jis priimamas iki mėnesio šešioliktos dienos. Kitais atvejais patikslinimai vykdomi atliekant antrą mokėjimą po galutinio taisomojo biudžeto priėmimo. Nukrypstant nuo Finansinio reglamento 11 straipsnio, šie pakartotiniai patikslinimai įrašomi į atitinkamo taisomojo biudžeto finansinių metų sąskaitas.

4. Kiekvienų finansinių metų sausio mėn. dvyliktosios dalys skaičiuojamos pagal biudžeto projekte, nurodytame Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 314 straipsnio 2 dalyje, numatytas sumas, perskaičiuotas į nacionalines valiutas pagal valiutų kursus pirmą nustatymo dieną po kalendorinių metų, einančių prieš biudžetinius metus, gruodžio 15 d.; patikslinimas daromas kito mėnesio mokėjimo atžvilgiu.

5. Jeigu ne vėliau kaip likus dviem savaitėms iki kitų finansinių metų sausio mėn. mokėjimo biudžetas nėra galutinai priimtas, pirmą kiekvieno mėnesio darbo dieną, įskaitant sausio mėn., valstybės narės sumoka vieną dvylikąją dalį PVM pagrįstų nuosavų išteklių ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių sumos, atsižvelgiant į Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos ir Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo poveikį tiems ištekliams, įrašytos į paskutinį galutinai priimtą biudžetą; patikslinimas daromas pirmą mokėjimo dieną po galutinio biudžeto priėmimo, jeigu jis priimamas iki mėnesio šešioliktos dienos. Kitais atvejais patikslinimas daromas antrą mokėjimo dieną po galutinio biudžeto priėmimo.

6. Jei pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 2 straipsnio 2 dalį keičiami BNP duomenys, dėl to neatliekama Danijai, Nyderlandams, Austrijai ir Švedijai suteikto bendrojo sumažinimo finansavimo peržiūra.

10b straipsnis

Praėjusių finansinių metų PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių patikslinimai

1. Remiantis metine PVM pagrįstų nuosavų išteklių bazės ataskaita, numatyta Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 7 straipsnio 1 dalyje, iš kiekvienos valstybės narės sąskaitos tais metais, kurie eina po ataskaitos perdavimo metų, nuskaitoma suma, apskaičiuota pagal toje ataskaitoje pateiktą informaciją, taikant tiems finansiniams metams, su kuriais susijusi ataskaita, patvirtintą vienodą tarifą ir į ją įskaitoma 12 už tuos finansinius metus sumokėtų įmokų. Tačiau kiekvienos valstybės narės PVM pagrįstų nuosavų išteklių bazė, kuriai taikomas tas

tarifas, negali būti didesnė už Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą jos BNP procentinę dalį, kaip nurodyta to sprendimo 2 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje.

2. Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus PVM pagrįstų nuosavų išteklių bazės patikslinimus kiekviena atitinkama valstybė narė, jeigu jos PVM išteklių bazė, kurioje tokie patikslinimai gali būti daromi, yra ne didesnė už Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies b punkte ir 10 straipsnio 2 dalyje nustatytas procentines dalis, gali daryti tokius pagal šio straipsnio 1 dalį nustatyto likučio patikslinimus:

- a) jeigu patikslinimai pagal Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą atliekami ne vėliau kaip liepos 31 d., bendras patikslinimas daromas kitais metais;
- b) konkretus patikslinimas gali būti atliktas bet kuriuo metu, jeigu atitinkama valstybė narė ir Komisija yra taip susitarusios pagal Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą;
- c) jeigu dėl Komisijos taikomų bazės patikslinimo priemonių, numatytų Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, reikia konkrečiai patikslinti šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus mokėjimus į sąskaitą, patikslinimas pagal tas priemones daromas Komisijos nustatytą dieną.

Pagal šio straipsnio 4 dalį pasikeitus BNP, taip pat patikslinamas bet kurios valstybės narės likutis, jei jos PVM pagrįstų nuosavų išteklių bazė, kurioje gali būti daromi patikslinimai, nurodyti šios dalies pirmoje pastraipoje, yra ne didesnė už Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies b punkte ir 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą procentinę dalį.

3. Atsižvelgiant į pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 2 straipsnio 2 dalį valstybių narių pateiktus praėjusių metų suvestinių BNP rinkos kainomis ir jų sudedamųjų dalių duomenis, iš kiekvienos valstybės narės sąskaitos metais, einančiais po metų, kuriais buvo pateikti duomenys, nurašoma suma, apskaičiuota jos BNP pritaikius tarifą, patvirtintą metams, einantiems prieš metus, kuriais pateikti duomenys, ir į ją įskaitomos tais metais sumokėtos sumos.

4. Laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 5 straipsnio, esant kokiems nors to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nurodytiems praėjusių finansinių metų BNP pasikeitimams, kiekviena atitinkama valstybė narė patikslina šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuotą likutį. Po ketvirtųjų metų, einančių po atitinkamų finansinių metų, lapkričio 30 d. į jokių BNP pasikeitimų daugiau neatsižvelgiama, išskyrus atvejus, apie kuriuos per šį laikotarpį praneša Komisija arba valstybė narė.

5. Komisija kiekvienai valstybei narei apskaičiuoja skirtumą tarp atlikus 1–4 dalyse nurodytus patikslinimus, išskyrus konkrečius patikslinimus pagal 2 dalies b ir c punktus, susidariusių sumų ir sandaugos, gautos bendras patikslinimų sumas padauginus iš procentinės dalies, kurią tos valstybės narės BNP sudaro palyginti su visų valstybių narių BNP, įtrauktomis į metų, einančių po metų, kuriais buvo pateikti patikslinimams reikalingi duomenys, sausio 15 d. galiojantį biudžetą (toliau – grynoji suma).

Atliekant šį skaičiavimą sumos nacionaline valiuta perskaičiuojamos eurai pagal paskutinės kalendorinių metų, einančių prieš metus, kuriais įskaityta į sąskaitą, dienos valiutos kursą, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

Komisija apie taip apskaičiuotas sumas valstybės nares informuoja iki metų, einančių po metų, kuriais buvo pateikti patikslinimams reikalingi duomenys, vasario 1 d. Kiekviena valstybė narė į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą grynąją sumą įrašo pirmą tų pačių metų birželio mėn. darbo dieną.

6. Šio straipsnio 1–5 dalyse nurodytos operacijos priskiriamos finansinių metų, kuriais jos turi būti įskaitytos į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą, pajamų operacijoms.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

(**) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).“

5) 11 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija apskaičiuoja patikslinimą per metus, einančius po atitinkamų finansinių metų.

Apskaičiuojama vadovaujantis toliau nurodytais duomenimis, susijusiais su atitinkamais finansiniais metais:

- a) suvestinės BNP rinkos kainomis ir jų sudedamosios dalys, kurias valstybės narės pateikė pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1287/2003 2 straipsnio 2 dalį;
- b) veiklos išlaidų biudžeto vykdymo rezultatai, atitinkantys tą priemonę ar politiką.

Patikslinimas lygus sandaugai bendros atitinkamų išlaidų sumos, išskyrus išlaidas, kurias padengia dalyvaujančios trečiosios šalys, ir procentinės dalies, kurią visų valstybių narių BNP atžvilgiu sudaro valstybės narės, turinčios teisę į patikslinimą, BNP. Dalyvaujančios valstybės narės patikslinimą finansuoja dalimis, kurios nustatomos padalijus jų atitinkamas BNP iš visų dalyvaujančių valstybių narių BNP. Siekiant apskaičiuoti patikslinimą, sumos nacionaline valiuta perskaičiuojamos eurai pagal paskutinės kalendorinių metų, einančių prieš atitinkamus biudžetinius metus, dienos valiutos kursą, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

Kiekvienų atitinkamų metų patikslinimas atliekamas tik vieną kartą ir yra galutinis BNP dydžio paskesnio pakeitimo atveju.“

6) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Delspinigiai už pavėluotą sumų teikimą

1. Bet kokio vėlavimo įmokėti į 9 straipsnio 1 dalyje minėtą sąskaitą atveju atitinkama valstybė narė turi mokėti delspinigius.
2. PVM ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių atveju delspinigiai mokėtini tik vėluojant sumokėti sumas:
 - a) nurodytas 10a straipsnyje;
 - b) gautas atlikus 10b straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą skaičiavimą, to paties straipsnio ir dalies trečioje pastraipoje nurodytu metu;
 - c) gautas atlikus konkrečius PVM pagrįstų nuosavų išteklių patikslinimus pagal šio reglamento 10b straipsnio 2 dalies c punktą, Komisijos nurodytą dieną pagal priemones, kurių ji ėmėsi pagal Reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;
 - d) susidariusias dėl to, kad valstybė narė nepateikė BNP duomenų korekcijų, kurios reikalingos sprendžiant atvejus, apie kuriuos Komisija arba valstybė narė, kaip nurodyta 10b straipsnio 4 dalyje, pranešė per Komisijos aiškiai nustatytą terminą. Su po tokių korekcijų atliktais patikslinimais susiję delspinigiai skaičiuojami nuo metų, einančių po metų, per kuriuos baigėsi Komisijos aiškiai nustatytas terminas, birželio mėnesio pirmosios darbo dienos.
3. Atsisakoma siekti atgauti delspinigių sumas, nesiekiančias 500 EUR.
4. Jei valstybės narės priklauso ekonominei ir pinigų sąjungai, delspinigių norma yra lygi normai, paskelbtai *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje, kurią Europos Centrinis Bankas taikė savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms paskutinės mokėjimo dienos mėnesio pirmąją dieną, arba 0 procentų (priklausomai nuo to, kuri yra didesnė), padidintai 2,5 procentiniais punktais.

Ta norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną vėlavimo mėnesį.

Bendras padidėjimas pagal pirmą ir antrą pastraipą neviršija 16 procentinių punktų. Padidinta norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.

5. Jeigu valstybės narės nepriklauso ekonominei ir pinigų sąjungai, delspinigių norma yra lygi atitinkamo mėnesio pirmąją dieną centrinių bankų pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomai normai, arba 0 procentų (priklausomai nuo to, kuri yra didesnė), padidintai 2,5 procentiniais punktais. Valstybėms narėms, kurioms centrinio banko norma neprieinama, delspinigių norma yra lygi valstybės narės pinigų rinkoje atitinkamo mėnesio pirmąją dieną taikomai labiausiai analogiškai normai, arba 0 procentų (priklausomai nuo to, kuri yra didesnė), padidintai 2,5 procentiniais punktais.

Ta norma padidinama 0,25 procentinio punkto už kiekvieną vėlavimo mėnesį.

Bendras padidinimas pagal pirmą ir antrą pastraipą neviršija 16 procentinių punktų. Padidinta norma taikoma visą vėlavimo laikotarpį.

6. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų delspinigių mokėjimui 9 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*."

7) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje įterpiama ši pastraipa:

„Valstybės narės gali būti atleidžiamos nuo pareigos perduoti Komisijos dispozicijon sumas, atitinkančias pagal 2 straipsnį Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurios tampa neatgautinomis, jei įrašymas į sąskaitas arba pranešimas apie skolą muitinei atidedamas, kad nebūtų pakenkta Sąjungos finansiniams interesams poveikį turinčiam baudžiamųjų veikų tyrimui.“;

b) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Per tris mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto administracinio sprendimo arba laikydamosi toje dalyje nurodytų terminų valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą, nurodydamos informaciją apie tokius atvejus, kai buvo taikoma 2 dalis, jei nustatytos Sąjungai priklausančių tradicinių nuosavų išteklių sumos viršija 100 000 EUR.“

8) 14 straipsnio 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Vieninteliu atveju, kai Tarybos arba Europos Parlamento ir Tarybos priimtuose reglamentuose ir sprendimuose nustatyta tvarka negrąžinama pagal sutartį gauta arba garantuota paskola, kai Komisija negali laiku pritaikyti kitų šioms paskoloms taikomuose finansiniuose susitarimuose numatytų priemonių, kurių reikia, kad būtų įvykdytos Sąjungos teisinės prievolės skolintojams, siekiant grąžinti Sąjungos skolas, laikinai gali būti taikomos 2 ir 4 dalys, neatsižvelgiant į 2 dalies sąlygas.

4. Laikantis antros pastraipos, viso turimų išteklių ir grynujų pinigų išteklių poreikių skirtumas padalijamas tarp valstybių narių kiek įmanoma pagal proporcingai apskaičiuotą biudžeto pajamas iš kiekvienos iš jų.

Komisija, tenkindama savo grynujų pinigų išteklių poreikius, siekia sumažinti pareigos valstybėms narėms įskaityti neigiamų palūkanų sumas pagal 9 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą poveikį, pirmiausiai naudodama į atitinkamas sąskaitas įskaitytas sumas.“

9) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Mokėjimo pavedimų vykdymas

1. Valstybės narės arba jų nacionalinis centrinis bankas Komisijos mokėjimo pavedimus įvykdo gavusios Komisijos nurodymus ir ne ilgiau kaip per tris darbo dienas nuo gavimo. Su grynu pinigų pervedimo operacijomis susijusius pavedimus valstybės narės arba jų nacionalinis centrinis bankas įvykdo per Komisijos nustatytą laikotarpį; Komisija, išskyrus išimtiniais atvejais, praneša jiems ne vėliau kaip likus vienai dienai iki pavedimų įvykdymo.

2. Valstybės narės arba jų nacionalinis centrinis bankas elektroninėmis priemonėmis ir ne vėliau kaip antrąją darbo dieną po kiekvieno sandorio atlikimo siunčia Komisijai sąskaitos išrašą, kuriame nurodomos susijusios pervedimo operacijos.“

10) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Panaikinimas

1. Laikantis 2 dalies, Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.
2. Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 10 straipsnio 7a dalis panaikinama nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
3. Nuorodos į panaikintą reglamentą aiškinamos kaip nuorodos į šį reglamentą ir skaitomos atsižvelgiant į II priede pateiktą atitikties lentelę.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 609/2014 įsigaliojimo dieną.

Laikantis trečios ir ketvirtos pastraipų, jis taikomas nuo tos pačios dienos.

1 straipsnio 6 punktą taikomas apskaičiuojant delspinigius už pavėluotą nuosavų išteklių mokėjimą, kai jų mokėjimo diena yra po šio reglamento įsigaliojimo dienos. Tačiau bendro delspinigių normos padidinimo apribojimas iki 16 procentinių punktų, taip pat delspinigių už PVM pagrįstus nuosavus išteklius tik vėluojant sumokėti sumas, gautas atlikus konkrečius jų patikslinimus, Komisijos nurodytą dieną pagal priemones, kurių ji ėmėsi, mokėjimo apribojimas taikomas ir apskaičiuojant delspinigius už pavėluotą nuosavų išteklių mokėjimą, kai jų mokėjimo diena buvo iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, kai Komisija arba atitinkama valstybė narė apie tuos nuosavus išteklius sužinojo tik po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

1 straipsnio 10 punktą taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M.H.P. VAN DAM

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2016/805

2016 m. gegužės 20 d.

kuriuo dėl *Streptomyces* K61 (buv. *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O padermės, FEN 560 (kitais – vaistinės ožragės arba vaistinės ožragės sėklų miltelių), metildekanoato (CAS 110-42-9), metiloktanoato (CAS 111-11-5) ir terpenoidų mišinio QRD 460 įrašų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantį Tarybos direktyvą 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) *Streptomyces* K61 (buv. *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O padermės, FEN 560 (kitais – vaistinės ožragės arba vaistinės ožragės sėklų miltelių) ir terpenoidų mišinio QRD 460 konkreti DLK nebuvo nustatyta. Šios medžiagos nebuvo įtrauktos į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą, todėl taikoma numatytoji 0,01 mg/kg vertė, nustatyta to reglamento 18 straipsnio 1 dalies b punkte; metildekanoatas (CAS 110-42-9) ir metiloktanoatas (CAS 111-11-5) priklauso riebalų rūgščių C7-C20 grupei, kuri yra įtraukta į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą;
- (2) dėl FEN 560 (kitais – vaistinės ožragės arba vaistinės ožragės sėklų miltelių) Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) padarė išvadą ⁽²⁾, kad tą medžiagą tikslinga įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą;
- (3) dėl terpenoidų mišinio QRD 460 Tarnyba padarė išvadą ⁽³⁾, kad tikslinga įtraukti tą medžiagą į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą;
- (4) dėl *Streptomyces* K61 (buv. *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾ keliamos rizikos per maistą vartotojams Tarnyba negalėjo padaryti išvados, nes trūko tam tikros informacijos, ir rizikos valdytojai turi papildomai apsvarstyti šį atvejį. Toks papildomas svarstymas aptartas peržiūros ataskaitoje ⁽⁵⁾, kurioje padaryta išvada, kad šių medžiagų metabolitų keliamą riziką žmonėms yra nedidelė. Todėl tą medžiagą tikslinga įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą;
- (5) dėl *Candida oleophila* O padermės ⁽⁶⁾ keliamos rizikos per maistą vartotojams Tarnyba negalėjo padaryti išvados, nes trūko tam tikros informacijos, ir rizikos valdytojai turi papildomai apsvarstyti šį atvejį. Toks papildomas svarstymas aptartas peržiūros ataskaitoje ⁽⁷⁾, kurioje padaryta išvada, kad šių medžiagų metabolitų keliamą riziką žmonėms yra nedidelė. Todėl tą medžiagą tikslinga įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priedą;

⁽¹⁾ OL L 70, 2005 3 16, p. 1.

⁽²⁾ Europos maisto saugos tarnyba; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder* (FEN 560). EFSA Journal 2010;8(3):1448, 50 p.

⁽³⁾ EFSA (Europos maisto saugos tarnyba), 2014 m. *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460*. EFSA Journal 2014;12(10):3816. 41 p.

⁽⁴⁾ Europos maisto saugos tarnyba; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Streptomyces K61 (formerly Streptomyces griseoviridis)*. EFSA Journal 2013;11(1):3061. 40 p.

⁽⁵⁾ Veiklosios medžiagos *Streptomyces* K61 (buv. *Streptomyces griseoviridis*) peržiūros ataskaita, patvirtinta Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto 2008 m. liepos 11 d. posėdyje siekiant įtraukti *Streptomyces* K61 (buvusi *Streptomyces griseoviridis*) į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. SANCO/1865/08 – rev. 5, 2014 m. liepos 11 d.

⁽⁶⁾ Europos maisto saugos tarnyba; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Candida oleophila strain O*. EFSA Journal 2012;10(11):2944, 27 pp.

⁽⁷⁾ Veiklosios medžiagos *Candida oleophila* O padermės peržiūros ataskaita, priimta 2013 m. kovo 15 d. Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto posėdyje, siekiant patvirtinti *Candida oleophila* O padermę kaip veikliąją medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009. SANCO/10395/2013 – rev. 1, 2014 m. kovo 15 d.

- (6) metildekanoatas (CAS 110-42-9) buvo įtrauktas į Tarybos direktyvos 91/414/EEB ⁽¹⁾ I priedą Komisijos direktyva 2008/127/EB ⁽²⁾ ir laikomas patvirtintu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 ⁽³⁾. Atitinkamų šios medžiagos priemonių nėra nustatyta. Be to, natūralus metildekanoato poveikis yra daug didesnis už šios medžiagos poveikį, pasireiškiantį, jei ji naudojama kaip augalų apsaugos produktas. Todėl tikslinga palikti šią medžiagą Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priede, tačiau atskirai nuo riebalų rūgščių C7-C20 grupės, tokiu būdu siekiant užtikrinti skaidrumą;
- (7) metiloktanoatas (CAS 111-11-5) buvo įtrauktas į Direktyvos 91/414/EEB I priedą Direktyva 2008/127/EB ir laikomas patvirtintu pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009. Atitinkamų šios medžiagos priemonių nėra nustatyta. Be to, natūralus metiloktanoato poveikis yra daug didesnis už šios medžiagos poveikį, pasireiškiantį ją naudojant kaip augalų apsaugos produktą. Todėl tikslinga palikti šią medžiagą Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priede, tačiau atskirai nuo riebalų rūgščių C7-C20 grupės, tokiu būdu siekiant užtikrinti skaidrumą;
- (8) todėl Reglamentas (EB) Nr. 396/2005 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (9) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 396/2005 IV priede abėcėlės tvarka įterpiami šie įrašai: „*Streptomyces* K61 (buv. *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O padermė, FEN 560 (kitais – vaistinė ožragė arba vaistinės ožragės sėklų milteliai), metildekanoatas (CAS 110-42-9), metiloktanoatas (CAS 111-11-5) ir terpenoidų mišinys QRD 460“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 20 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Komisijos direktyva 2008/127/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvos 91/414/EEB nuostatas dėl keleto veikliųjų medžiagų įtraukimo (OL L 344, 2008 12 20, p. 89).

⁽³⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/806**2016 m. gegužės 20 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 20 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	AR	166,2
	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/807

2016 m. kovo 15 d.

dėl pozicijos, kuri turi būti priimta Europos Sąjungos vardu Tarptautinės jūrų organizacijos Sąlygų lengvinimo komiteto 40-ame posėdyje, Jūrų aplinkos apsaugos komiteto 69-ame posėdyje ir Jūrų saugumo komiteto 96-ame posėdyje dėl Sąlygų lengvinimo konvencijos, MARPOL konvencijos IV priedo, SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 13 ir 18 taisyklių, Apsaugos nuo gaisro sistemų kodekso ir 2011 m. Sustiprintų apžiūrų programos kodekso pakeitimų priėmimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjungos veiksmais jūrų transporto sektoriuje turėtų būti siekiama padidinti jūrų saugumą, apsaugoti jūrų aplinką ir sudaryti palankesnes sąlygas tarptautinei jūrų laivybai;
- (2) Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) Sąlygų lengvinimo komitetas (FAL komitetas) savo 39-ame posėdyje pritarė 1965 m. Konvencijos dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų lengvinimo (toliau – FAL konvencija) pakeitimams. Tie pakeitimai turėtų būti priimti 2016 m. balandžio mėn. vyksiančiame 40-ame FAL komiteto posėdyje;
- (3) TJO Jūrų aplinkos apsaugos komitetas (MEPC) 68-ame posėdyje pritarė tam, kad gauta pakankamai pranešimų, kaip numatyta Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos IV priedo (toliau – MARPOL konvencijos IV priedas) 13 taisyklėje, kad dalis Baltijos jūros būtų priskirta specialiai zonai. Todėl galėtų būti nustatytos praktinės to MARPOL konvencijos IV priedo 11.3 taisyklėje numatyto priskyrimo specialiai zonai įsigaliojimo datos. MEPC 68-ame posėdyje padaryta išvada, kad tam, kad įsigaliotų tos dalies priskyrimas specialiai zonai, būtų reikalingi MARPOL konvencijos IV priedo 1 ir 11 taisyklių pakeitimai ir tuo tikslu reikėtų siūlyti iš dalies pakeisti MARPOL konvencijos IV priedą. Tie pakeitimai turėtų būti priimti 2016 m. balandžio mėn. vyksiančiame MEPC 69-ame posėdyje;
- (4) TJO Jūrų saugumo komitetas (MSC) 95-ame posėdyje pritarė Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (toliau – SOLAS konvencija) II-2 skyriaus 13 ir 18 taisyklių, Tarptautinio apsaugos nuo gaisro sistemų kodekso (toliau – FSS kodeksas) ir 2011 m. Sustiprintų apžiūrų programos kodekso (toliau – 2011 m. SAP kodeksas) pakeitimams. Tie pakeitimai turėtų būti priimti 2016 m. mėn. vyksiančiame MSC 96-ame posėdyje;
- (5) atliekant bendrą FAL konvencijos peržiūrą, modernizuojamos jos nuostatos, atsižvelgiant į pokyčius informacijos ir duomenų perdavimo elektroninėmis priemonėmis srityje ir vieno langelio principą. Atliekant peržiūrą, pirmiausia nustatomos Sąjungai aktualios priemonės dėl vizų numerių įtraukimo į keleivių, bet ne į igulų, sąrašus ir dėl valdžios institucijų teisės nustatyti, kad būtų privaloma formas teikti elektroniniu būdu. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/65/ES⁽¹⁾ 5 ir 7 straipsniuose nustatyta, kad pranešimo formalumai į valstybių narių uostus atvykstantiems ir iš jų išvykstantiems laivams nuo 2015 m. birželio 1 d. priimami tik elektroniniu būdu, naudojantis vieno langelio sistema, ir kad valstybės narės iki tos datos priima popierines FAL

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/65/ES dėl pranešimo formalumų, taikomų į valstybių narių uostus įplaukiantiems ir (arba) iš jų išplaukiantiems laivams, kuria panaikinama Direktyva 2002/6/EB (OL L 283, 2010 10 29, p. 1).

formas, skirtas pranešimo formalumams įvykdyti. Direktyvoje 2010/65/ES taip pat nustatyta, kad nuo 2015 m. birželio 1 d. pagal Sąjungos teisės aktą reikalaujama informacija turi būti teikiama elektronine forma. Reikalavimas atitinkamais atvejais į įgulos ir keleivių sąrašus įtraukti vizos numerį nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006 ⁽¹⁾ VI priedo 3.1.2 punkte;

- (6) FAL konvencijos VIII straipsnyje reikalaujama, kad FAL konvencijos susitariančiosios šalys, kurioms atrodo neįmanoma laikytis bet kurio FAL konvencijos standarto ar kurioms atrodo būtina dėl specialių priežasčių priimti kitokius dokumentams taikomus reikalavimus arba procedūras, apie tokius skirtumus praneštų Generaliniam sekretoriui. Kai kuriais Direktyvoje 2010/65/ES ir Reglamente (EB) Nr. 562/2006 išdėstytais reikalavimais nustatytos griežtesnės prievolės nei FAL konvencijoje numatytos atitinkamos taisyklės ir todėl pagal tos konvencijos VIII straipsnį tai yra skirtumas, apie kurį reikia pranešti;
- (7) MARPOL konvencijos IV priedo pakeitimais siekiama nustatyti teisinę sistemą, pagal kurią būtų įgyvendinamas MEPC 68-ame posėdyje pasiektas susitarimas, jog gauta pakankamai pranešimų apie uosto priėmimo įrenginių buvimą, kad galėtų įsigaliooti nuostatos dėl Baltijos jūros specialios zonos, ir kad laikantis tų pranešimų atitinkamai būtų galima nustatyti praktines datas, kada dalis Baltijos jūros bus priskirta specialiai zonai. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/59/EB ⁽²⁾ 4 straipsnyje reglamentuojamas uosto priėmimo įrenginių buvimas klausimas, kuris taip pat reglamentuojamas TJO rezoliucijos MEPC.200(62) 12a taisyklėje, kad būtų mažinamas laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių išmetimas, ypač nelegalus išmetimas, į jūrą iš laivų, kurie naudojami Sąjungos uostais;
- (8) SOLAS II-2 skyriaus 13 taisyklės pakeitimais bus nustatyti reikalavimai, taikomi evakavimo maršrutų vertinimui ankstyvu projektavimo proceso etapu atliekant evakavimo analizę, kurie turės galioti naujiems ro-ro keleiviniams laivams ir kitiems daugiau negu 36 keleivius vežantiems keleiviniams laivams. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/45/EB ⁽³⁾ taikoma vidaus maršrutais plaukiojantiems keleiviniams laivams ir greitaeigiams keleiviniams laivams. Tos direktyvos 6 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nustatyta, kad nauji A klasės keleiviniai laivai turi visiškai atitikti iš dalies pakeistos 1974 m. SOLAS konvencijos reikalavimus. Be to, Direktyvoje 2009/45/EB išdėstytos išsamios taisyklės, taikomos evakavimo iš ro-ro keleivinių B, C ir D klasės laivų maršrutams, kaip nustatyta I priedo II skyriaus B dalies 6–1 punkte;
- (9) SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 18 taisyklės, susijusios su sraigtasparnių tūpimo aikštelėmis naujuose ro-ro keleiviniuose laivuose, pakeitimais bus nustatytas reikalavimas, kad 2012 m. gegužės 31 d. TJO aplinkraščio MSC.1/Circ.1431 nuostatos – Sraigtasparnių infrastruktūros gaisro gesinimo putomis priemonių tvirtinimo gairės – taptų privalomos. Pagal Direktyvos 2009/45/EB I priedo II-2 skyriaus B dalies 18 taisyklę laivai, kuriuose įrengtos sraigtasparnių platformos, turi atitikti SOLAS taisyklės, peržiūrėtos 2003 m. sausio 1 d., reikalavimus, kurie dabar turėtų būti keičiami;
- (10) peržiūrėtame FSS kodekso 8 skyriuje bus nustatyta, kad ypatingas dėmesys turi būti skiriamas sistemos gamintojo pateikiamai vandens kokybės specifikacijai siekiant išvengti vidaus korozijos ir vidinio purkštuvų užsikimšimo. Direktyvos 2009/45/EB 6 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nustatyta, kad nauji A klasės keleiviniai laivai turi visiškai atitikti iš dalies pakeistos 1974 m. SOLAS konvencijos reikalavimus; konvencija apima FSS kodeksą, kuriam pagal SOLAS konvenciją TJO rezoliucija MSC.99(73) suteikiamas privalomas pobūdis. Be to, Direktyvoje 2009/45/EB išdėstytos išsamios gaisro gesinimo taisyklės, taikomos B, C ir D klasės laivuose, kaip nustatyta I priedo II-2 skyriaus A dalies 4.5 ir 4.8 punktuose;
- (11) naujajame FSS kodekso 17 skyriuje bus dar išsamiau išdėstytos gaisro gesinimo putomis priemonių specifikacijos sraigtasparnių infrastruktūroms apsaugoti, kaip reikalaujama SOLAS konvencijos II-2 skyriuje. Direktyvos 2009/45/EB 6 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nustatyta, kad nauji A klasės keleiviniai laivai turi visiškai atitikti iš dalies pakeistos 1974 m. SOLAS konvencijos reikalavimus; konvencija apima FSS kodeksą, kuriam pagal SOLAS konvenciją TJO rezoliucija MSC.99(73) suteikiamas privalomas pobūdis. Be to, Direktyvoje 2009/45/EB nustatytos išsamios taisyklės dėl specialiųjų reikalavimų sraigtasparnių infrastruktūroms B, C ir D klasės laivuose, kaip nustatyta I priedo II skyriaus B dalies 18 punkte;
- (12) tiek, kiek SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 13 taisyklės, SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 18 taisyklės pakeitimais, peržiūrėtu FSS kodekso 8 skyriumi ir nauju šio kodekso 17 skyriumi gali būti padarytas poveikis Direktyvos 2009/45/EB nuostatomis, susijusioms su vidaus maršrutais plaukiojančiais keleiviniais laivais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, šie pakeitimai priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai;

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams (OL L 332, 2000 12 28, p. 81).

⁽³⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/45/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų (OL L 163, 2009 6 25, p. 1).

- (13) 2011 m. SAP kodekso pakeitimais siekiama suderinti su pripažintomis organizacijomis susijusių terminų vartojimą. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 530/2012 ⁽¹⁾ 5 ir 6 straipsnius TJO būklės įvertinimo sistemą privaloma taikyti senesniems nei 15 metų viengubo korpuso naftos tanklaiviams. Sustiprintoje inspektavimo per balkerių ir naftos tanklaivių apžiūras programoje arba Sustiprintų apžiūrų programoje nurodoma, kaip atlikti tokį intensyvesnį įvertinimą. Siekiant būklės įvertinimo sistemos tikslų naudojama sustiprintų apžiūrų programa, todėl bet kokie pagal Sustiprintų apžiūrų programą vykdomų inspektavimų pakeitimai bus automatiškai taikomi pagal Reglamentą (ES) Nr. 530/2012;
- (14) Sąjunga nėra nei TJO narė, nei atitinkamų konvencijų ar kodeksų susitariančioji šalis. Todėl būtina, kad Taryba įgaliotų valstybes nares pareikšti Sąjungos poziciją ir savo sutikimą būti saistomoms tų pakeitimų tiek, kiek jie priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu TJO Sąlygų lengvinimo komiteto 40-ame posėdyje, yra pritarti, kad būtų priimti FAL konvencijos pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumente FAL 40/3.

2 straipsnis

Pozicija, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu TJO Jūrų aplinkos apsaugos komiteto 69-ame posėdyje, yra pritarti, kad būtų priimti MARPOL konvencijos IV priedo 1 ir 11 taisyklių pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento MEPC 69/3/3 priede.

3 straipsnis

Pozicija, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu TJO Jūrų saugumo komiteto 96-ame posėdyje, yra pritarti tam, kad būtų priimti:

- SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 13 taisyklės pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento MSC 95/22/add.2 14 priede;
- SOLAS konvencijos II-2 skyriaus 18 taisyklės pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento SSE 2/20 2 priede;
- FSS kodekso 8 skyriaus pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento 95/22/add.2 18 priedo 1 punkte;
- FSS kodekso 17 skyriaus pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento 95/22/add.2 18 priedo 2 punkte;
- 2011 m. SAP kodekso pakeitimai, kaip nustatyta TJO dokumento 95/22/add.2 15 priede.

4 straipsnis

1. 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytą poziciją, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu, pareiškia valstybės narės, kurios yra TJO narės, bendrai veikdamos Sąjungos interesų labui.

2. Neesminiams 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytų pozicijų pakeitimams galima pritarti be papildomo Tarybos sprendimo.

⁽¹⁾ 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 530/2012 dėl dvigubo korpuso arba lygiaverčių dizaino reikalavimų greitesnio įvedimo viengubo korpuso naftos tanklaiviams (OL L 172, 2012 6 30, p. 3).

5 straipsnis

Valstybės narės įgaliojamos pareikšti savo sutikimą Sąjungos interesų labui būti saistomoms 1, 2 ir 3 straipsniuose nurodytų pakeitimų tiek, kiek jie priklauso išimotinei Sąjungos kompetencijai.

6 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2016 m. kovo 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

POLITINIO IR SAUGUMO KOMITETO SPRENDIMAS (BUSP) 2016/808**2016 m. gegužės 18 d.****dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (Atalanta), ES operacijos vado skyrimo (ATALANTA/2/2016)**

POLITINIS IR SAUGUMO KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 38 straipsnį,

atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 10 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo ⁽¹⁾, ypač į jų 6 straipsnį,

kadangi:

- (1) pagal Bendrųjų veiksmų 2008/851/BUSP 6 straipsnio 1 dalį Taryba įgaliojo Politinį ir saugumo komitetą (PSK) priimti sprendimus dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo, ES operacijos vado (toliau – ES operacijos vadas) skyrimo;
- (2) 2014 m. liepos 3 d. PSK priėmė Sprendimą 2014/433/BUSP ⁽²⁾, kuriuo generolas majoras Martin SMITH paskirtas ES operacijos vadu;
- (3) Jungtinė Karalystė pasiūlė, kad ES operacijos vado pareigose generolą majorą Martin SMITH pakeistų brigados generolas Robert A. MAGOWAN;
- (4) ES karinis komitetas pritaria tam pasiūlymui;
- (5) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 5 straipsnį Danija nedalyvauja rengiant ir įgyvendinant su gynyba susijusius Sąjungos sprendimus bei veiksmus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nuo 2016 m. birželio 3 d. brigados generolas Robert A. MAGOWAN skiriamas Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (Atalanta), ES operacijos vadu.

2 straipsnis

Sprendimas 2014/433/BUSP panaikinamas.

⁽¹⁾ O L L 301, 2008 11 12, p. 33.⁽²⁾ 2014 m. liepos 3 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimas ATALANTA/3/2014 dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (Atalanta), ES operacijos vado skyrimo (2014/433/BUSP) (O L L 198, 2014 7 5, p. 5).

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis taikomas nuo 2016 m. birželio 3 d.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 18 d.

Politinio ir saugumo komiteto vardu

Pirmininkas

W. STEVENS

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/809

2016 m. gegužės 20 d.

dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pranešimo apie pageidavimą dalyvauti taikant tam tikrus Sąjungos teisės aktus dėl policijos bendradarbiavimo, priimtus iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir neįtrauktus į Šengeno *acquis*

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Protokolą Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, ypač į jo 10 straipsnio 5 dalį, kartu su Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 4 straipsniu ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 331 straipsnio 1 dalimi,

kadangi:

- (1) pagal Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 4 dalį Jungtinei Karalystei leidžiama ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 3 dalyje nurodyto penkerių metų pereinamojo laikotarpio pabaigos pranešti Tarybai, kad dėl policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srities Sąjungos teisės aktų, kurie buvo priimti iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, ji nepritaria Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 1 dalyje nurodytiems Komisijos ir Teisingumo Teismo įgaliojimams;
- (2) Jungtinė Karalystė pasinaudojo ta galimybe ir Tarybos pirmininkui adresuotu 2013 m. liepos 24 d. raštu pranešė, kad ji nepritaria minėtiems Komisijos ir Teisingumo Teismo įgaliojimams, todėl nuo 2014 m. gruodžio 1 d. Jungtinei Karalystei nebetaikomi atitinkami policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srities teisės aktai;
- (3) pagal Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 5 dalį Jungtinei Karalystei leidžiama pranešti Tarybai apie savo pageidavimą dalyvauti taikant teisės aktus, kurie jai nebetaikomi;
- (4) Komisijos sprendimu 2014/858/ES ⁽¹⁾ patvirtintas Jungtinės Karalystės dalyvavimas taikant tam tikrus teisės aktus;
- (5) Tarybos sprendimu 2014/836/ES ⁽²⁾ patvirtinta, kad Tarybos sprendimas 2008/615/TVR ⁽³⁾, Tarybos sprendimas 2008/616/TVR ⁽⁴⁾ ir Tarybos pamatinis sprendimas 2009/905/TVR ⁽⁵⁾ (toliau – Priumo sprendimai) nuo 2014 m. gruodžio 1 d. Jungtinei Karalystei nebetaikomi ir Jungtinė Karalystė neteko galimybės teisėsaugos tikslais naudotis Eurodac duomenų baze tol, kol ji nepradės dalyvauti taikant Priumo sprendimus. Tarybos sprendime 2014/836/ES Jungtinė Karalystė taip pat paraginta atlikti išsamią poveikio ir galimybių analizę, kad įvertintų dalyvavimo taikant Priumo sprendimus privalumus ir praktinę naudą. Jungtinė Karalystė atliko poveikio ir galimybių analizę ir jos parlamentas nubalsavo už dalyvavimą taikant Priumo sprendimus;
- (6) Tarybos sprendimu 2014/857/ES ⁽⁶⁾ buvo patvirtintas Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pranešimas apie pageidavimą dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas, pateikiamas Sąjungos policijos bendradarbiavimo ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srities aktuose;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimas 2014/858/ES dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pranešimo apie savo pageidavimą dalyvauti taikant policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srities Sąjungos teisės aktus, priimtus iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir neįtrauktus į Šengeno *acquis* (OL L 345, 2014 12 1, p. 6).

⁽²⁾ 2014 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimas 2014/836/ES, kuriuo nustatomos tam tikros tolesnės ir pereinamojo laikotarpio priemonės, kurios būtų taikomos, jei Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nebetaikytų tam tikrų policijos bendradarbiavimo ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose Sąjungos aktų, priimtų prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai (OL L 343, 2014 11 28, p. 11).

⁽³⁾ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybinio nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008 8 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybinio nusikalstamumu srityje, įgyvendinimo (OL L 210, 2008 8 6, p. 12).

⁽⁵⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/905/TVR dėl kriminalistinių laboratorinių tyrimų paslaugų teikėjų akreditacijos (OL L 322, 2009 12 9, p. 14).

⁽⁶⁾ 2014 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimas 2014/857/ES dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės pranešimo apie pageidavimą dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas, pateikiamas Sąjungos policijos bendradarbiavimo ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srities aktuose, kuriuo iš dalies keičiami sprendimai 2000/365/EB ir 2004/926/EB (OL L 345, 2014 12 1, p. 1).

- (7) Tarybos pirmininkui adresuotu 2016 m. sausio 22 d. raštu Jungtinė Karalystė dar kartą pasinaudojo Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 5 dalimi ir pranešė pageidaujanti dalyvauti taikant Sprendimą 2008/615/TVR, Sprendimą 2008/616/TVR ir Pamatinį sprendimą 2009/905/TVR;
- (8) teisės aktų, neįtrauktų į Šengeno *acquis*, atveju Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 5 dalyje daroma nuoroda į Protokolą Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės. Protokolo Nr. 21 4 straipsnyje daroma nuoroda į SESV 331 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą. Pastarojoje nuostatoje numatyta, kad Komisija patvirtina pageidaujančios dalyvauti valstybės narės dalyvavimą ir prireikrus įvertina, ar įvykdytos dalyvavimo sąlygos;
- (9) remiantis Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 5 dalies ketvirtu sakiniu, Sąjungos institucijos ir Jungtinė Karalystė siekia atkurti kuo platesnį Jungtinės Karalystės dalyvavimą įgyvendinant Sąjungos *acquis* laisvės, saugumo ir teisingumo srityje, nedarant didelės įtakos įvairių jos dalių praktiniam veikimui ir išlaikant jų nuoseklumą;
- (10) dėl teisės aktų, kuriuos taikant Jungtinė Karalystė išreiškė pageidavimą dalyvauti, sąlygos, išdėstytos Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 5 dalies ketvirtame sakinyje, yra įvykdytos;
- (11) todėl turėtų būti patvirtinta, kad Jungtinė Karalystė dalyvauja taikant 7 konstatuojamojoje dalyje išvardytus teisės aktus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Patvirtinama, kad Jungtinė Karalystė dalyvauja taikant šiuos Tarybos sprendimus:

Sprendimą 2008/615/TVR,

Sprendimą 2008/616/TVR,

Pamatinį sprendimą 2009/905/TVR.

2 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis įsigalioja 2016 m. gegužės 21 d.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 20 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

EUROPOS CENTRINIO BANKO SPRENDIMAS (ES) 2016/810**2016 m. balandžio 28 d.****dėl antros tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų serijos (ECB/2016/10)**

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 127 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką, 12 straipsnio 1 dalį, 18 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką ir 34 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką,

kadangi:

- (1) Sprendime ECB/2014/34 ⁽¹⁾ numatyta, kad tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (TITRO) serijos bus vykdomos dvejų metų laikotarpiu nuo 2014 m. iki 2016 m.;
- (2) 2016 m. kovo 10 d. Valdančioji taryba, vykdydama jai suteiktus kainų stabilumo įgaliojimus, nusprendė imtis keturių naujų tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (TITRO-II) serijų, kad dar palengvintų kredito sąlygas privačiame sektoriuje ir stimuliuotų kredito teikimą. TITRO-II siekiama sustiprinti pinigų politikos perdavimą toliau skatinant bankų skolinimą ne finansų privačiam sektoriui, t. y. namų ūkiams ir ne finansų bendrovėms, valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro. Ši priemonė neskirta remti bankų skolinimą namų ūkiams būstui įsigyti. Todėl tinkamas skolinimas ne finansų privačiam sektoriui šios priemonės kontekste neapima paskolų namų ūkiams būstui įsigyti. Kartu su kitomis nestandartinėmis priemonėmis TITRO-II siekiama prisidėti prie to, kad infliacijos normos vidutiniu laikotarpiu grįžtų į mažesnę kaip 2 %, bet jam artimą lygį;
- (3) kaip ir pirmoje TITRO serijoje, siekiant sudaryti sąlygas dalyvauti įstaigoms, kurios dėl organizacinių priežasčių skolinasi iš Eurosistemos naudojamos grupės struktūrą, grupės dalyvavimas TITRO-II bus galimas tais atvejais, kai egzistuos grupės institucinis pagrindas. Grupė dalyvauja per jai atstovaujantį konkrečios grupės narį ir kai laikomasi numatytų sąlygų. Be to, siekiant išspręsti klausimus, susijusius su likvidumo pasiskirstymu grupės viduje, tais atvejais, kai grupės yra įsteigtos jų narių glaudžių ryšių pagrindu, visi grupės nariai turės oficialiai raštu patvirtinti savo dalyvavimą grupėje. TITRO grupė, kuri pagal Sprendimą ECB/2014/34 buvo pripažinta TITRO tikslais, gali dalyvauti TITRO-II kaip TITRO-II grupė laikantis tam tikrų procedūrų dėl pranešimo ir pripažinimo;
- (4) bendra suma, kurią galima pasiskolinti visų TITRO-II metu, bus nustatoma remiantis dalyvio bendra likusių tinkamų paskolų ne finansų privačiam sektoriui suma 2016 m. sausio 31 d., atėmus bet kokią sumą, kurią TITRO-II dalyvis buvo pasiskolinęs pagal pirmas dvi TITRO, vykdytas 2014 m. rugsėjo mėn. ir gruodžio mėn. pagal Sprendimą ECB/2014/34, ir vis dar negrąžintas TITRO-II atsiskaitymo dieną;
- (5) kiekvienai TITRO-II taikytina palūkanų norma nustatoma atsižvelgiant į dalyvio skolinimo istoriją nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2018 m. sausio 31 d. laikantis šiame sprendime nustatytų principų;
- (6) praėjus 24 mėnesiams po kiekvienos TITRO-II, dalyviai, laikydamiesi nustatytų procedūrų, galės kas ketvirtį pasirinktinai paskirtas sumas grąžinti;
- (7) įstaigoms, pageidaujančioms dalyvauti TITRO-II, bus taikomi tam tikri atskaitomybės reikalavimai. Pateikti duomenys bus naudojami: a) nustatant skolinimosi sumą, b) apskaičiuojant taikytiną nustatytą ribą, c) vertinant dalyvių veiklą atsižvelgiant į jų nustatytas ribas ir d) kitiems analitiniais tikslais, kaip reikalaujama vykstant

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 29 d. Sprendimas ECB/2014/34 dėl priemonių, susijusių su tikslinėmis ilgesnės trukmės refinansavimo operacijomis (OL L 258, 2014 8 29, p. 11).

Eurosistemos uždavinius. Toliau numatyta, kad valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniai centriniai bankai (toliau – NCB), gavę pateiktus duomenis, galės jais keistis Eurosistemoje tiek, kiek tai reikalinga tinkamai įgyvendinant TITRO-II struktūrą ir analizuojant jos veiksmingumą bei kitais Eurosistemos analitiniais tikslais. Siekiant tinkamai patvirtinti pateiktus duomenis, Eurosistemoje gali būti keičiamasi gautais duomenimis;

- (8) tam, kad kredito įstaigos turėtų pakankamai laiko atlikti operacinį pasirengimą pirmajai TITRO-II, šis sprendimas turėtų įsigalioji nedelsiant,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame sprendime taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- 1) nustatytas grynasis skolinimas – tinkamo grynojo skolinimo suma, kurią dalyvis turi viršyti laikotarpiu nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2018 m. sausio 31 d. tam, kad dalyvio TITRO-II pasiskolintoms sumoms galėtų būti taikoma palūkanų norma, kuri yra mažesnė negu pradinė taikoma norma ir kuri apskaičiuojama pagal atitinkamai 4 straipsnyje ir I priede išdėstytus principus ir išsamias nuostatas;
- 2) nustatytas likutis – 2016 m. sausio 31 d. tinkamų negrąžintų dalyvio paskolų ir dalyvio nustatyto grynojo skolinimo suma, kuri apskaičiuojama pagal atitinkamai 4 straipsnyje ir I priede išdėstytus principus ir išsamias nuostatas;
- 3) pasiūlymo sumos riba – didžiausia suma, kurią dalyvis gali pasiskolinti bet kurioje TITRO-II, kuri apskaičiuojama pagal atitinkamai 4 straipsnyje ir I priede išdėstytus principus ir išsamias nuostatas;
- 4) skolinimosi suma – bendra suma, kurią dalyvis gali pasiskolinti visose TITRO-II, kuri apskaičiuojama pagal atitinkamai 4 straipsnyje ir I priede išdėstytus principus ir išsamias nuostatas;
- 5) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Centrinio Banko gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ 2 straipsnio 14 punkte;
- 6) tinkamos paskolos – paskolos ne finansų bendrovėms ir namų ūkiams (įskaitant namų ūkiams paslaugas teikiančias ne pelno institucijas), reziduojantiems valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 ⁽²⁾ 1 straipsnio 4 punkte, išskyrus paskolas namų ūkiams būstui įsigyti, kaip išsamiau apibrėžta II priede;
- 7) tinkamas grynasis skolinimas – bendras skolinimas tinkamų paskolų forma, atėmus tinkamų paskolų likučių grąžinimus konkrečiu laikotarpiu, kaip išsamiau apibūdinta II priede;
- 8) pirmas ataskaitinis laikotarpis – laikotarpis nuo 2015 m. vasario 1 d. iki 2016 m. sausio 31 d.;
- 9) pinigų finansų įstaiga (PFI) – pinigų finansų įstaiga, kaip apibrėžta Europos Centrinio Banko reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽³⁾ 1 straipsnio a punkte;
- 10) PFI kodas – unikalus PFI identifikavimo kodas PFI sąraše, kurį pagal Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) 4 straipsnį statistikos tikslais tvarko ir skelbia Europos Centrinis Bankas (ECB);

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 19 d. Europos Centrinio Banko gairės (ES) 2015/510 dėl Eurosistemos pinigų politikos sistemos įgyvendinimo (ECB/2014/60) (OL L 91, 2015 4 2, p. 3).

⁽²⁾ 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos Centrinio Banko renkamos statistinės informacijos (OL L 318, 1998 11 27, p. 8).

⁽³⁾ 2013 m. rugsėjo 24 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1071/2013 dėl pinigų finansų įstaigų sektoriaus balanso (ECB/2013/33) (OL L 297, 2013 11 7, p. 1).

- 11) tinkamų paskolų likučiai – negrąžintos tinkamos paskolos balanse, išskyrus vertybiniais popieriais pakeistas arba kitaip perduotas tinkamas paskolas, kurių pripažinimas balanse nebuvo panaikintas, kaip išsamiau apibūdinta II priede;
- 12) dalyvis – pagal Gaires (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) Eurosistemos pinigų politikos atviros rinkos operacijoms tinkama kita sandorio šalis, kuri pateikia pasiūlymus TITRO-II konkurso procedūrų metu individualiai ar kaip pagrindinė grupės įstaiga, ir kuris turi visas teises ir pareigas, susijusias su jo dalyvavimu TITRO-II konkursų procedūrose;
- 13) atitinkamas NCB – konkretaus dalyvio atžvilgiu, valstybės narės, kurioje įsteigtas dalyvis, NCB;
- 14) antras ataskaitinis laikotarpis – laikotarpis nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2018 m. sausio 31 d.

2 straipsnis

Antra tikslinių ilgėsnių trukmės refinansavimo operacijų serija

1. Eurosistema vykdo keturias TITRO-II pagal ECB interneto svetainėje paskelbtą TITRO-II informacinį kalendorių.
2. Kiekvienos TITRO-II terminas yra ketveri metai po atitinkamos atsiskaitymo dienos, sueinantis tą dieną, kuri sutampa su Eurosistemos pagrindinės refinansavimo operacijos atsiskaitymo diena pagal ECB interneto svetainėje paskelbtą TITRO-II informacinį kalendorių.
3. TITRO-II yra:
 - a) likvidumo didinimo grįžtamieji sandoriai;
 - b) juos decentralizuotai įgyvendina NCB;
 - c) jie įgyvendinami skelbiant standartinius konkursus ir
 - d) jie įgyvendinami fiksuotųjų palūkanų konkurso procedūrų būdu.
4. Jeigu kitaip nenumatyta šiame sprendime, TITRO-II taikomos standartinės sąlygos, kuriomis NCB yra pasirengę atlikti kredito operacijas. Šios sąlygos apima atviros rinkos operacijų įgyvendinimo procedūras, kriterijus, pagal kuriuos nustatomas kitų sandorio šalių ir įkauto tinkamumas Eurosistemos kredito operacijoms, ir sankcijos, kurios taikomos kitoms sandorių šalims nesilaikant išipareigojimų. Visos šios sąlygos nustatytos bendrojoje ir laikinojoje teisinėje sistemoje, taikomoje refinansavimo operacijoms, ir kurios yra įgyvendintos NCB sutarčių ir (arba) reguliavimo nacionalinėse sistemose.
5. Esant bet kokiam šio sprendimo ir Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) ar bet kurio kito ECB teisės akto, įtvirtinančio ilgėsnių trukmės refinansavimo operacijoms taikytiną teisinę sistemą, ir (arba) ją nacionaliniu lygiu įgyvendinančių priemonių neatitikimui, vadovaujama šiuo sprendimu.

3 straipsnis

Dalyvavimas

1. Įstaigos gali dalyvauti TITRO-II individualiai, jeigu jos yra tinkamos kitos sandorių šalys Eurosistemos pinigų politikos atviros rinkos operacijoms.
2. Įstaigos gali dalyvauti TITRO-II grupėje, sudarydamos TITRO-II grupę. Į aplinkybę, kad dalyvauja grupė, atsižvelgiama apskaičiuojant taikytiną skolinimosi sumą ir nustatytas ribas, kaip numatyta šio sprendimo 4 straipsnyje, ir bendras atskaitomybės pareigas, kaip numatyta šio sprendimo 7 straipsnyje. Grupės dalyvavimui taikomi šie apribojimai:
 - a) įstaiga negali būti daugiau nei vienos TITRO-II grupės narys;

- b) įstaiga, dalyvaujanti TITRO-II grupėje, negali dalyvauti individualiai;
- c) įstaiga, paskirta pagrindine įstaiga, yra vienintelis TITRO-II grupės narys, galintis dalyvauti TITRO-II konkurso procedūrose, ir
- d) laikantis šio straipsnio 6 ir 7 dalies, TITRO-II grupės sudėtis ir pagrindinė įstaiga išlieka nepakitę visų TITRO-II metu.

3. Tam, kad būtų galima dalyvauti TITRO-II kaip TITRO-II grupei, turi būti išpildytos toliau nurodytos sąlygos:

- a) nuo paskutinės mėnesio, einančio prieš šios dalies d punkte nurodytos paraiškos pateikimą, dienos kiekvienas atitinkamos grupės narys:
 - i) turi būti glaudžiai susijęs su kitu grupės nariu, glaudžius ryšius traktuojant, kaip apibrėžta Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 138 straipsnyje, o jame esančias nuorodas į kitą sandorio šalį, garantą, emitentą ar skolininką laikant nuorodomis į grupės narį, arba
 - ii) turi laikyti privalomąsias atsargas Eurosistemoje pagal Europos Centrinio Banko reglamentą (EB) Nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽¹⁾ netiesiogiai per kitą grupės narį arba kitas grupės narys jį turi naudoti kaip netiesiogiai laikantį privalomąsias atsargas Eurosistemoje.
- b) Grupė paskiria vieną grupės narį pagrindine grupės įstaiga. Pagrindinė įstaiga turi būti tinkama kita sandorio šalis Eurosistemos pinigų politikos atviros rinkos operacijoms.
- c) Kiekvienas TITRO-II grupės narys yra kredito įstaiga, įsteigta valstybėje narėje, kurios valiuta yra euro ir kuri atitinka Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 55 straipsnio a, b ir c dalyse nustatytus kriterijus.
- d) Atsižvelgiant į e punktą, pagrindinė įstaiga dėl grupės dalyvavimo kreipiasi į savo NCB pagal ECB interneto svetainėje skelbiamą TITRO-II informacinį kalendorių. Paraiškoje nurodoma:
 - i) pagrindinės įstaigos pavadinimas;
 - ii) visų įstaigų, kurios bus įtrauktos į TITRO-II grupę, PFĮ kodų ir pavadinimų sąrašas;
 - iii) grupės paraiškos pagrindimas, įskaitant glaudžių ryšių ir (arba) netiesioginių atsargų laikymo santykių tarp grupės narių sąrašą, nurodant kiekvieno nario PFĮ kodą;
 - iv) grupės narių, kurie atitinka a punkto ii papunktyje nurodytas sąlygas, atveju: pagrindinės įstaigos rašytinis patvirtinimas, liudijantis, kad kiekvienas jos TITRO-II grupės narys oficialiai nusprendė būti šios TITRO-II grupės nariu ir nedalyvauti TITRO-II kaip individuali kita sandorio šalis arba kaip kitos TITRO-II grupės narys, kartu pateikiant tinkamus įrodymus, kad atitinkamą pagrindinės įstaigos rašytinį patvirtinimą pasirašė tinkamai įgalioti asmenys. Pagrindinė įstaiga gali pateikti reikalingą patvirtinimą jos TITRO-II grupės narių atžvilgiu, kad yra sutartys, kaip antai sutartis dėl netiesioginio privalomųjų atsargų laikymo pagal Reglamento (EB) Nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) 10 straipsnio 2 dalį, kai šiose sutartyse aiškiai nustatyta, kad atitinkami grupės nariai dalyvauja išimtinai Eurosistemos atviros rinkos operacijose per pagrindinę įstaigą. Atitinkamas NCB, bendradarbiaudamas su atitinkamų grupės narių NCB, gali nuspręsti patikrinti tokio rašytinio patvirtinimo galiojimą ir
 - v) grupės nario, kuriam taikomas a punkto i papunktis, atveju: 1) atitinkamo grupės nario rašytinis patvirtinimas, kad jis oficialiai nusprendė būti šios TITRO-II grupės nariu ir nedalyvauti TITRO-II kaip individuali kita sandorio šalis arba kaip kitos TITRO-II grupės narys, ir 2) tinkami įrodymai, kuriuos patvirtino atitinkamo grupės nario NCB, kad šį oficialų sprendimą priėmė aukščiausias nario organizacinės struktūros sprendimų priėmimo lygmuo, pvz., direktorių valdyba arba pagal taikytiną teisę lygiavertis sprendimų priėmimo organas.

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 12 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (EB) Nr. 1745/2003 dėl privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo (ECB/2003/9) (OL L 250, 2003 10 2, p. 10).

- e) TITRO tikslais pagal Sprendimą ECB/2014/34 pripažinta TITRO grupė gali dalyvauti TITRO-II kaip TITRO-II grupė, jei jos pagrindinė įstaiga atitinkamam NCB tuo klausimu pateikia rašytinį patvirtinimą pagal ECB interneto svetainėje paskelbtą TITRO-II informacinį kalendorių. Patvirtinime nurodoma:
- i) TITRO grupės narių, kurie oficialiai nusprendė būti šios TITRO-II grupės nariais ir nedalyvauti TITRO-II kaip individualios kitos sandorio šalys arba kaip kitos TITRO-II grupės nariai, sąrašas. Grupės narių, kurie atitinka a punkto ii papunktyje nurodytas sąlygas, atveju: pagrindinė įstaiga gali pateikti reikalingą patvirtinimą, kad yra d punkto iv papunktyje nurodytos sutartys, kuriose aiškiai nustatyta, kad atitinkami grupės nariai dalyvauja išimtinai Eurosistemos atviros rinkos operacijose per pagrindinę įstaigą. Atitinkamas NCB, bendradarbiaudamas su atitinkamų grupės narių NCB, gali nuspręsti patikrinti tokio sąrašo galiojimą ir
 - ii) tinkami įrodymai, kurių gali paprašyti pagrindinės įstaigos NCB, kad jį pasirašė tinkamai įgalioti asmenys.
- f) Pagrindinė įstaiga gauna jos NCB patvirtinimą apie TITRO-II grupės pripažinimą. Prieš patvirtindamas, atitinkamas NCB gali prašyti, kad pagrindinė įstaiga pateiktų bet kokią papildomą informaciją, reikalingą vertinant galimą TITRO-II grupės sudėtį. Vertindamas grupės paraišką, atitinkamas NCB taip pat privalo atsižvelgti į grupės narių NCB vertinimus, kurie gali būti reikalingi, kaip antai dokumentų, pateiktų pagal d arba e punktą, patikrinimus.

Šiame sprendime kredito įstaigos, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, įskaitant tos pačios kredito įstaigos filialus, taip pat gali būti laikomos tinkamais pareiškėjais dėl TITRO-II grupės pripažinimo ir joms *mutatis mutandis* taikomos šiame straipsnyje įtvirtintos sąlygos. Tai palengvina TITRO-II grupių sudarymą tarp tokių įstaigų, kai jos priklauso tam pačiam juridiniam asmeniui. Tam, kad patvirtintų tokio pobūdžio TITRO-II grupės sudarymą arba sudėties pokyčius, atitinkamai taikomas 3 dalies d punkto iv papunktis ir 6 dalies b punkto ii papunkčio 4 dalis.

4. Jeigu viena ar daugiau įstaigų, įtrauktų į paraišką dėl TITRO-II grupės pripažinimo, neatitinka 3 dalyje įtvirtintų sąlygų, atitinkamas NCB gali iš dalies atmesti paraišką dėl siūlomos grupės. Tokiu atveju įstaigos, teikiančios paraišką, gali nuspręsti veikti kaip TITRO-II grupė, kurios sudėtis apsiriboja tais grupės nariais, kurie išpildo reikalingas sąlygas, arba atsiimti paraišką dėl TITRO-II grupės pripažinimo.

5. Išimtiniais atvejais, esant objektyvioms priežastims, Valdančioji taryba gali nuspręsti nukrypti nuo 2 ir 3 dalyse įtvirtintų sąlygų.

6. Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, pagal 3 dalį pripažintos grupės sudėtis gali keistis dėl šių aplinkybių:

- a) TITRO-II grupės narys pašalinamas, jei jis nebeatitinka 3 dalies a arba c punkte nustatytų reikalavimų. Atitinkamo grupės nario NCB praneša pagrindinei įstaigai apie tai, kad grupės narys nebeatitinka šių reikalavimų.

Tokiais atvejais susijusi pagrindinė įstaiga praneša atitinkamam NCB apie savo grupės nario statuso pasikeitimą.

- b) Jei TITRO-II grupės atžvilgiu atsiranda papildomi glaudūs ryšiai arba netiesioginis privalomųjų atsargų laikymas po paskutinės mėnesio, einančio prieš 3 dalies d punkte nurodytos paraiškos pateikimą, dienos, TITRO-II grupės sudėtis gali keistis, siekiant įtraukti naują narį, jeigu:

- i) pagrindinė įstaiga kreipiasi į savo NCB dėl pasikeitusios TITRO-II grupės sudėties pripažinimo;

- ii) i punkte nurodyta paraiška apima:

- 1) pagrindinės įstaigos pavadinimą;

- 2) visų įstaigų, kurias ketinama įtraukti į naują TITRO-II grupės sudėtį, PFĮ kodų ir pavadinimų sąrašą;

- 3) paraiškos pagrindimą, įskaitant glaudžių ryšių ir (arba) netiesioginių atsargų laikymo santykių tarp grupės narių pokyčius, nurodant kiekvieno nario PFĮ kodą;
- 4) grupės narių, kuriems taikomas 3 dalies a punkto ii papunktis, atveju: pagrindinės įstaigos rašytinį patvirtinimą, liudijantį, kad kiekvienas jos TITRO-II grupės narys oficialiai nusprendė būti šios TITRO-II grupės nariu ir nedalyvauti TITRO-II kaip individuali kita sandorio šalis arba kaip kitos TITRO-II grupės narys. Pagrindinė įstaiga gali pateikti reikalingą patvirtinimą TITRO-II grupės narių atžvilgiu, kad yra sutartys, kaip antai sutartis dėl netiesioginio privalomųjų atsargų laikymo pagal Reglamento (EB) Nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) 10 straipsnio 2 dalį, kai šiose sutartyse aiškiai nustatyta, kad atitinkami grupės nariai dalyvauja išimtinai Eurosistemos atviros rinkos operacijose per pagrindinę įstaigą. Atitinkamas NCB, bendradarbiaudamas su atitinkamų grupės narių NCB, gali patikrinti tokio rašytinio patvirtinimo galiojimą, ir
- 5) grupės narių, kuriems taikomas 3 dalies a punkto i papunktis, atveju: kiekvieno papildomo nario rašytinį patvirtinimą, kad jis oficialiai nusprendė būti šios TITRO-II grupės nariu ir nedalyvauti TITRO-II kaip individuali kita sandorio šalis arba kaip kitos TITRO-II grupės narys, ir ankstesnės bei naujos sudėties TITRO-II grupės kiekvieno nario rašytinį patvirtinimą, kad jis oficialiai nusprendė pritarti naujai TITRO-II grupės sudėčiai, kartu pateikiant tinkamus įrodymus, patvirtintus atitinkamo grupės nario NCB, kaip išdėstyta 3 straipsnio d dalies v punkte, ir
- iii) pagrindinė įstaiga yra gavusi savo NCB patvirtinimą apie tai, kad pasikeitusi TITRO-II grupė yra pripažinta. Prieš patvirtindamas, atitinkamas NCB gali prašyti, kad pagrindinė įstaiga pateiktų bet kokią papildomą informaciją, reikalingą vertinant naują TITRO-II grupės sudėtį. Vertindamas grupės paraišką, atitinkamas NCB taip pat privalo atsižvelgti į bet kokius reikalingus grupės narių NCB vertinimus, kaip antai dokumentų, pateiktų pagal ii punktą, patikrinimus.
- c) Jei TITRO-II grupės atveju įvyksta su TITRO-II grupės nariais susijęs jungimasis, išigijimas ar skaidymas po paskutinės mėnesio, einančio prieš 3 dalies d punkte nurodytos paraiškos pateikimą, dienos, ir šita operacija nenulemia tinkamų paskolų rinkinio pokyčių, TITRO-II grupės sudėtis gali pasikeisti, kad prireikus atspindėtų jungimąsi, išigijimą ar skaidymą, jei b punkte nurodytos sąlygos išpildytos.
7. Kai Valdančioji taryba pagal 5 dalį pripažino TITRO-II grupės sudėties pasikeitimus arba pagal 6 dalį padaryti TITRO-II grupių sudėties pokyčiai, taikomos šios nuostatos, jeigu Valdančioji taryba nenusprendžia kitaip:
- a) įvykus 5 dalyje arba 6 dalies b punkte nurodytiems pokyčiams, pagrindinė įstaiga pirmą kartą kartu su naujos sudėties TITRO-II grupe gali dalyvauti TITRO-II praėjus šešioms savaitėms po to, kai pagrindinė įstaiga pateikia sėkmingą paraišką savo NCB dėl grupės naujos sudėties pripažinimo, ir
- b) įstaiga, kuri nustoja būti TITRO-II grupės nariu, nedalyvauja jokiose kitose TITRO-II nei individualiai, nei kaip kitos TITRO-II grupės narė, išskyrus atvejus, kai pateikia naują paraišką pagal 1, 3 arba 6 dalį.
8. Jeigu pagrindinė įstaiga tampa netinkama kita sandorio šalimi Eurosistemos pinigų politikos atviros rinkos operacijoms, jos TITRO-II grupė praranda pripažinimą ir ši pagrindinė įstaiga privalo grąžinti visas TITRO-II metu pasiskolintas sumas.

4 straipsnis

Skolinimosi suma, pasiūlymo sumos riba ir nustatytos ribos

1. Skolinimosi suma, taikytina individualiam dalyviui, apskaičiuojama remiantis paskolų duomenimis apie individualaus dalyvio tinkamų paskolų likučius. Skolinimosi suma, taikytina dalyviui, kuris yra TITRO-II grupės pagrindinė įstaiga, apskaičiuojama remiantis agreguotais paskolų duomenimis apie visų TITRO-II grupės narių tinkamų paskolų likučius.

2. Kiekvieno dalyvio skolinimosi suma yra iš 30 % jo visos 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučių sumos atėmus bet kokią sumą, kurią tas TITRO-II dalyvis pirmiau pasiskolino pirmų dviejų pagal Sprendimą ECB/2014/34 2014 m. rugsėjo mėn. ir gruodžio mėn. vykdytų TITRO metu ir kurios dar negrąžino TITRO-II atsiskaitymo dieną, atsižvelgiant į bet koki teisiškai įpareigojantį pranešimą dėl išankstinio grąžinimo, kurį dalyvis pateikia vadovaudamasis Sprendimo ECB/2014/34 6 straipsniu, arba į bet koki teisiškai įpareigojantį pranešimą dėl privalomo išankstinio grąžinimo, kurį pateikė atitinkamas NCB, vadovaudamasis Sprendimo ECB/2014/34 7 straipsniu. Susiję techniniai skaičiavimai pateikiami I priede.

3. Jei TITRO tikslais pagal Sprendimą ECB/2014/34 pripažintos TITRO grupės narys nenori būti atitinkamos TITRO-II grupės nariu, siekiant apskaičiuoti TITRO-II skolinimosi sumą tai kredito įstaigai kaip individualiam dalyviui, laikoma, kad ta įstaiga 2014 m. rugsėjo mėn. ir gruodžio mėn. vykdytų TITRO metu pasiskolino sumą, lygią tų dviejų operacijų metu TITRO grupės pagrindinei įstaigai pasiskolintai sumai, kuri vis dar negrąžinta TITRO-II atsiskaitymo dieną, padauginus nario tinkamų paskolų dalį iš TITRO grupės 2014 m. balandžio 30 d. tinkamų paskolų. Pastaroji suma bus atimama iš sumos, kurią atitinkama TITRO-II grupė pasiskolino 2014 m. rugsėjo mėn. ir gruodžio mėn. vykdytų TITRO metu, kad būtų apskaičiuota pagrindinės įstaigos TITRO-II skolinimosi suma.

4. Kiekvieno dalyvio pasiūlymo sumos riba yra lygi iš jo skolinimosi sumos atėmus sumas, pasiskolintas per ankstesnes TITRO-II. Laikoma, kad ši suma parodo kiekvieno dalyvio pasiūlymo didžiausios sumos ribą kiekvienam dalyviui, ir taikomos Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 36 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl pasiūlymų, viršijančių pasiūlymo didžiausios sumos ribą. Susiję techniniai skaičiavimai pateikiami I priede.

5. Dalyvio nustatytas grynasis skolinimas nustatomas remiantis tinkamu grynuoju skolinimu pirmą ataskaitinį laikotarpį, kaip nurodyta toliau:

- a) dalyvių, kurie pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu nurodė teigiamą arba nulį tinkamą grynąjį skolinimą, nustatytas grynasis skolinimas yra nulinis;
- b) dalyvių, kurie pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu nurodė neigiamą tinkamą grynąjį skolinimą, nustatytas grynasis skolinimas yra lygus tinkamam grynajam skolinimui pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu.

Susiję techniniai skaičiavimai pateikiami I priede. Dalyvių, kuriems leidimai verstis bankų veikla suteikti po 2015 m. sausio 31 d., nustatytas grynasis skolinimas yra lygus nuliui, jei Valdandžio taryba, esant objektyviai pagrįstoms aplinkybėms, nenusprendžia kitaip.

6. Dalyvio nustatytas likutis nustatomas kaip 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučių ir nustatyto grynojo skolinimo suma. Susiję techniniai skaičiavimai pateikiami I priede.

5 straipsnis

Palūkanos

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, palūkanų norma, taikytina per kiekvieną TITRO-II pasiskolintai sumai, yra pagrindinių refinansavimo operacijų norma, taikoma atitinkamos TITRO-II konkurso rezultatų paskirstymo metu.

2. Palūkanų norma, taikytina sumoms, kurias pasiskolino dalyviai, kurių tinkamas grynasis skolinimas antruoju ataskaitiniu laikotarpiu viršija jų nustatytą grynąjį skolinimą, taip pat yra susieta su indėlių galimybės palūkanų norma, taikoma kiekvienos TITRO-II rezultatų paskirstymo metu, vadovaujantis I priede išdėstytomis išsamiomis nuostatomis ir apskaičiavimais. Palūkanų norma pranešama dalyviams iki 2018 m. birželio mėn. pirmojo išankstinio grąžinimo dienos, atsižvelgiant į ECB interneto svetainėje skelbiamą TITRO-II informacinį kalendorių.

3. Palūkanos mokamos atitinkamai kiekvienos TITRO-II termino pabaigoje arba grąžinus išankstine tvarka, kaip numatyta 6 straipsnyje.

4. Jei, taikant NCB turimas priemones pagal sutarčių arba reguliavimo priemonių nuostatas, dalyvis turi grąžinti TITRO-II likučius prieš tai, kai šiam dalyviui pranešama taikytina palūkanų norma, šio dalyvio per kiekvieną TITRO-II pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma yra pagrindinės refinansavimo operacijos norma, taikoma atitinkamos TITRO-II rezultatų paskirstymo metu.

6 straipsnis

Išankstinis grąžinimas

1. Praėjus 24 mėnesiams nuo kiekvienos TITRO-II įvykdymo, dalyviai kas ketvirtį gali pasirinktinai nutraukti atitinkamą TITRO-II arba sumažinti TITRO-II sumą prieš terminą.
2. Išankstinio grąžinimo dienos sutampa su Eurosistemos nustatyta Eurosistemos pagrindinės refinansavimo operacijos atsiskaitymo diena.
3. Pageidaudamas pasinaudoti išankstinio grąžinimo procedūra, likus ne mažiau kaip savaitei iki išankstinio grąžinimo dienos, dalyvis praneša atitinkamam NCB apie savo ketinimą grąžinti pagal išankstinio grąžinimo procedūrą išankstinio grąžinimo dieną.
4. 3 dalyje nurodytas pranešimas tampa privalomas atitinkamam dalyviui likus vienai savaitei iki tame pranešime nurodytos išankstinio grąžinimo dienos. Jei dalyvis iki grąžinimo dienos visiškai ar iš dalies neatsiskaito už pagal išankstinio grąžinimo procedūrą mokėtiną sumą, gali būti taikoma finansinė bauda. Taikytina finansinė bauda apskaičiuojama pagal Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) VII priedą ir atitinka finansinę baudą, taikomą už įsipareigojimų tinkamai užtikrinti įkaitu ir atsiskaityti už sumą, kuri kitai sandorio šaliai buvo paskirta vykdant grįžtamuosius sandorius pinigų politikos tikslais, nevykdymą. Finansinės baudos taikymas nedaro poveikio NCB teisei imtis priemonių, taikomų įsipareigojimų nevykdymo atveju, kaip nustatyta Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 166 straipsnyje.

7 straipsnis

Atskaitomybės reikalavimai

1. Kiekvienas TITRO-II dalyvis atitinkamam NCB pateikia atskaitomybės šablone nurodytus duomenis, kaip išdėstyta II priede:
 - a) su pirmu ataskaitiniu laikotarpiu susiję duomenys, rodantys dalyvio skolinimosi sumą, pasiūlymo sumos riba ir nustatytos ribos (toliau – pirma ataskaita) ir
 - b) su antru ataskaitiniu laikotarpiu susiję duomenys, rodantys taikytinas palūkanų normas (toliau – antra ataskaita).
2. Duomenys teikiami vadovaujantis:
 - a) ECB interneto svetainėje skelbiamu TITRO-II informaciniu kalendoriumi;
 - b) II priede pateiktomis gairėmis ir
 - c) Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) IV priede nustatytais būtinaisiais tikslumo ir sąvokų atitikties standartais.
3. Dalyvių pateiktose ataskaitose vartojami terminai aiškinami pagal tų terminų apibrėžtis Reglamente (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).
4. TITRO-II grupių pagrindinės įstaigos pateikia ataskaitas, kuriose pateikiami agreguoti duomenys apie visus TITRO-II grupės narius. Be to, pagrindinės įstaigos NCB arba TITRO-II grupės nario NCB gali, kartu su pagrindinės įstaigos NCB, reikalauti, kad pagrindinė įstaiga pateiktų išskaidytus duomenis apie kiekvieną individualų grupės narį.

5. Kiekvienas dalyvis užtikrina, kad pagal 1 ir 2 dalis pateiktų duomenų kokybę tikrina išorės auditorius pagal šias taisykles:

- a) auditorius gali įvertinti pirmos ataskaitos duomenis kaip dalyvio metinių finansinių ataskaitų audito dalį ir auditoriaus vertinimo rezultatai pateikiami iki ECB interneto svetainėje skelbiamame TITRO-II informaciniame kalendoriuje nurodyto termino;
- b) jei atitinkamas NCB išskirtinėmis aplinkybėmis nepatvirtina kitokio termino, antros ataskaitos auditoriaus vertinimo rezultatai pateikiami kartu su ta antra ataskaita; tokiu atveju dalyvio, kuris prašė pratęsti terminą, pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma pranešama tik pateikus auditoriaus vertinimo rezultatus; jei po atitinkamo NCB patvirtinimo dalyvis nusprendžia nutraukti TITRO-II arba sumažinti jo TITRO-II sumą prieš tai, kai jis pateikia auditoriaus vertinimo rezultatus, to dalyvio grąžintinoms sumoms taikytina palūkanų norma yra pagrindinės refinansavimo operacijos norma, taikoma atitinkamos TITRO-II konkurso rezultatų paskirstymo metu;
- c) auditorius vertinimuose daugiausia dėmesio kreipia į 2 ir 3 dalyje išdėstytus reikalavimus. Tiksliau, auditorius:
 - i) vertina pateiktų duomenų tikslumą patikrindamas, kad dalyvio tinkamų paskolų rinkinys, įskaitant pagrindinės įstaigos atveju jos TITRO-II grupės narių tinkamas paskolas, atitinka tinkamumo kriterijus;
 - ii) patikrina, ar pateikti duomenys atitinka II priede išdėstytas gaires bei Reglamentu (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) nustatytas sąvokas;
 - iii) patikrina, ar pateikti duomenys yra suderinti su duomenimis, parengtais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), ir
 - iv) patikrina, ar yra kontrolės priemonės ir procedūros, skirtos vertinti duomenų vientisumą, tikslumą ir nuoseklumą.

Grupės dalyvavimo atveju apie auditoriaus vertinimų rezultatus pranešama kitiems TITRO-II grupės narių NCB. Dalyvio NCB prašymu išsamūs pagal šią dalį atlikto patikrinimo rezultatai pateikiami tam NCB ir tais atvejais, kai dalyvauja grupė, vėliau pranešami grupės narių NCB.

Eurosistema gali pateikti išsamesnius nurodymus, kaip turėtų būti vykdomas auditoriaus vertinimas, tokiu atveju dalyviai užtikrina, kad auditoriai savo vertinimuose taiko tokius nurodymus.

6. Pasikeitus TITRO-II grupės sudėčiai arba atliekant įmonių pertvarkymą, pvz., susijungimą, išigijimą arba skaidymąsi, kuris daro poveikį dalyvio tinkamų paskolų rinkiniui, pirma peržiūrėta ataskaita pateikiama pagal dalyvio NCB gautus nurodymus. Atitinkamas NCB įvertina pataisų poveikį ir imasi atitinkamų veiksmų. Tokie veiksmai gali apimti reikalavimą grąžinti pasiskolintas sumas, kurios, atsižvelgiant į TITRO-II grupės sudėties pokytį arba įmonės pertvarkymą, viršija atitinkamą skolinimosi sumą. Susijęs dalyvis (kuris gali būti po įmonės pertvarkymo naujai įsteigtas subjektas) pateikia visą atitinkamo NCB reikalaujamą papildomą informaciją, kad padėtų įvertinti pataisų poveikio vertinimą.

7. Pagal šį straipsnį dalyvių pateiktus duomenis gali naudoti Eurosistema įgyvendindama TITRO-II sistemą, taip pat analizuodama sistemos veiksmingumą bei kitais Eurosistemos analitiniais tikslais.

8 straipsnis

Atskaitomybės reikalavimų nevykdymas

1. Jeigu dalyvis nepateikia ataskaitos arba nevykdo audito reikalavimų arba pateiktuose duomenyse pastebėtos klaidos, taikomos šios nuostatos:

- a) jei dalyvis nepateikia pirmos ataskaitos iki atitinkamo termino, jo skolinimosi suma paverčiama nuline;

- b) jei dalyvis nepateikia antros ataskaitos iki atitinkamo termino arba nevykdo 7 straipsnio 5 arba 6 dalyje nustatytų įsipareigojimų, to dalyvio per TITRO-II pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma yra pagrindinės refinansavimo operacijos norma, taikoma atitinkamos TITRO-II konkurso rezultatų paskirstymo metu;
- c) jei dalyvis dėl 7 straipsnio 5 dalyje nurodyto audito arba kitų priežasčių, pateiktų ataskaitų duomenyse, pastebi klaidas, įskaitant netikslumus arba neišsamumą, jis apie tai praneša atitinkamam NCB per kiek galima trumpesnę laiką. Kai atitinkamam NCB pranešta apie tokias klaidas arba jei jis sužino apie tas klaidas kitokiu būdu: i) dalyvis, kad padėtų įvertinti tos klaidos poveikį, pateikia visą atitinkamą NCB prašomą papildomą informaciją ir ii) atitinkamas NCB gali imtis tam tikrų veiksmų, kurie gali būti ir dalyvio pagal TITRO-II pasiskolintoms sumoms taikomos palūkanų normos koregavimas bei reikalavimas grąžinti pasiskolintas sumas, kurios dėl klaidos viršija dalyvio skolinimosi sumą.
2. 1 dalies nuostatos taikomos nepriklausomai nuo bet kokių sankcijų, kurios gali būti taikomos pagal Europos Centrinio Banko sprendimą ECB/2010/10 ⁽¹⁾ dėl Reglamente (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) įtvirtintų atskaitomybės įsipareigojimų.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja 2016 m. gegužės 3 d.

Priimta Frankfurte prie Maino 2016 m. balandžio 28 d.

ECB Pirmininkas
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ 2010 m. rugpjūčio 19 d. Europos Centrinio Banko sprendimas ECB/2010/10 dėl statistinės atskaitomybės reikalavimų nevykdymo (OL L 226, 2010 8 28, p. 48).

I PRIEDAS

ANTROS TIKSLINIŲ ILGESNĖS TRUKMĖS REFINANSAVIMO OPERACIJŲ SERIJOS VYKDYMAS

1. Skolinimosi sumos ir pasiūlymo sumos ribos apskaičiavimas

Vienos iš tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų antros serijos (TITRO-II) dalyviams, kurie veikia individualiai arba kaip pagrindinė TITRO-II grupės įstaiga, nustatoma skolinimosi suma. Apskaičiuota skolinimosi suma bus suapvalinama iki kito 10 000 eurų kartotinio.

Skolinimosi suma, taikytina individualiam TITRO-II dalyviui, apskaičiuojama remiantis 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučiais. Skolinimosi suma, taikytina TITRO-II pagrindinei įstaigai, apskaičiuojama remiantis visų tos TITRO-II grupės narių 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučiais.

Skolinimosi suma yra lygi sumai, iš 30 % dalyvio 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučio atėmus dalyvio ⁽¹⁾ 2014 m. rugsėjo ir gruodžio mėn. pagal Sprendimą ECB/2014/34 vykdytų tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (TITRO) metu pasiskolintas ir dar negrąžintas TITRO-II atsiskaitymo dieną sumas, t. y.:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{Saus.2016} - OB_k \quad k = 1, \dots, 4$$

Čia BA_k yra skolinimosi suma TITRO-II k (kai $k = 1, \dots, 4$), $OL_{Jan2016}$, kuri yra tinkamų paskolų, kurias 2016 m. sausio 31 d. turi dalyvis, suma ir OB_k yra dalyvio pirmose TITRO serijose TLTRO1 ir TLTRO2 pasiskolinta ir TITRO-II k atsiskaitymo dieną dar negrąžinta suma.

Kiekvienoje TITRO-II taikoma pasiūlymo sumos riba, taikytina kiekvienam dalyviui, yra skolinimosi suma atėmus dalyvio pasiskolintą sumą ankstesnėse TITRO-II.

$C_k \geq 0$ yra dalyvio pasiskolinta suma TITRO-II k . Pasiūlymo sumos riba BL_k šiam dalyviui operacijoje k yra:

$$BL_1 = BA_1 \text{ ir}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j \quad k = 2, 3, 4.$$

2. Nustatytų ribų apskaičiavimas

NL_m dalyvio tinkamas grynasis skolinimas kalendorinį mėnesį m , apskaičiuojamas kaip dalyvio bendras naujų tinkamų paskolų tą mėnesį srautas, atėmus grąžintas tinkamas paskolas, kaip nurodyta II priede.

NLB pažymi to dalyvio nustatytą grynąjį skolinimą. Jis apibrėžiamas taip:

$$NLB = \min(NL_{Vasar.2015} + NL_{Kov.2015} + \dots + NL_{Saus.2016}, 0)$$

Tai reiškia, jei pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu dalyvio tinkamas grynasis skolinimas yra teigiamas arba nulinis, tai $NLB = 0$. Tačiau, jei pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu dalyvio tinkamas grynasis skolinimas yra $NLB = NL_{Vasar.2015} + NL_{Kov.2015} + \dots + NL_{Saus.2016}$ neigiamas, tai.

OAB pažymi dalyvio nustatytą likutį. Jis apibrėžiamas taip:

$$OAB = \max(OL_{Saus.2016} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ Nuorodos į „dalyvį“ traktuojamos kaip nuorodos į individualius dalyvius arba į TITRO-II grupes.

3. Palūkanų normų apskaičiavimas

$NS_{Saus.2018}$ pažymi sumą, gautą sudėjus tinkamą grynąją skolinimą laikotarpiu nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2018 m. sausio 31 d. ir 2016 m. sausio 31 d. tinkamų paskolų likučių sumą; tai apskaičiuojama kaip $NS_{Saus.2018} = OL_{Saus.2016} + NL_{Vasar.2016} + NL_{Kov.2016} + \dots + NL_{Saus.2018}$

EX pažymi $NS_{Saus.2018}$ procentinį nuokrypį nuo nustatyto likučio, tai yra:

$$EX = \frac{(NS_{Saus.2018} - OAB)}{OAB} \times 100$$

kai OAB lygus nuliui, laikoma, kad EX lygus 2,5.

r_k yra palūkanų norma, taikoma TLTRO-II k. MRO_k ir DF_k yra pagrindinės refinansavimo operacijos (MRO) palūkanų norma ir palūkanų norma už naudojimąsi indėlių galimybe, išreikštos metinėmis procentinėmis normomis, atitinkamai taikomos TLTRO-II k rezultatų paskirstymo metu. Palūkanų norma nustatoma taip:

- a) jei dalyvis 2018 m. sausio 31 d. neviršija savo nustatyto tinkamų paskolų likučio, visoms dalyvio TITRO-II metu pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma yra lygi MRO normai, taikytinai kiekvienos TITRO-II rezultatų paskirstymo metu, tai yra:

kai $EX \leq 0$, tai $r_k = MRO_k$;

- b) jei dalyvis 2018 m. sausio 31 d. viršija savo nustatytą tinkamų paskolų likutį bent jau 2,5 %, visoms dalyvio TITRO-II metu pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma yra lygi indėlių galimybės normai, taikytinai kiekvieno TITRO-II rezultatų paskirstymo metu, tai yra:

kai $EX \geq 2,5$, tai $r_k = DF_k$;

- c) jei dalyvis 2018 m. sausio 31 d. viršija savo nustatytą tinkamų paskolų likutį, bet mažiau nei 2,5 %, visoms dalyvio TITRO-II metu pasiskolintoms sumoms taikytina palūkanų norma išdėstoma palaipsniui, linijiniu būdu, priklausomai nuo procentinės dalies, kuria dalyvis viršija savo nustatytą tinkamų paskolų likutį, tai yra:

$$\text{kai } 0 < EX < 2,5, \text{ tai } r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}.$$

Palūkanų norma išreiškiama kaip metinė palūkanų norma, suapvalinus iki artimiausios ketvirtos dešimtosios dalies po kablelio tikslumu.

II PRIEDAS

ANTRA TIKSLINIŲ ILGESNĖS TRUKMĖS REFINANSAVIMO OPERACIJŲ SERIJA – PAGAL ATSKAITOMYBĖS ŠABLONĄ REIKALAUJAMŲ DUOMENŲ RENGIMO GAIRĖS

1. Įžanga ⁽¹⁾

Šiose gairėse pateikiami nurodymai, kaip parengti duomenų ataskaitas, kurias TITRO-II dalyviai turi pateikti pagal 7 straipsnį. Atskaitomybės reikalavimai pateikiami šio priedo pabaigoje atskaitomybės šablone. Šiose gairėse taip pat išdėstyti operacijose dalyvaujančių TITRO-II grupių pagrindinių įstaigų atskaitomybės reikalavimai.

2 ir 3 skyriuose išdėstyta bendra informacija, susijusi su duomenų rengimu ir perdavimu, o 4 skyriuje paaiškinami teiktini rodikliai.

2. Bendra informacija

Skolinimosi sumai apskaičiuoti naudojamos priemonės yra susijusios su pinigų finansų institucijų (PFI) paskolomis euro zonos ne finansų bendrovėms ir PFI paskolomis euro zonos namų ūkiams ⁽²⁾, išskyrus paskolas būsto pirkimui, visomis valiutomis. Pagal 7 straipsnį, duomenų ataskaitos turi būti pateiktos už 1 straipsnyje apibrėžtus du atskaitinius laikotarpius. Tiksliau, informacija apie mėnesio, einančio prieš laikotarpio pradžią, pabaigos ir laikotarpio pabaigos tinkamų paskolų likučius, taip pat tinkamą grynąją skolinimą šiuo laikotarpiu (apskaičiuota kaip bendras skolinimas atėmus grąžintas paskolas) turi būti teikiama atskirai dėl ne finansų bendrovių ir namų ūkių. Tinkamų paskolų likučiai yra tikslinami dėl paskolų pakeitimo vertybiniais popieriais arba kitokio jų perleidimo jų neišbraukus iš balanso. Taip pat reikalaujama teikti išsamią informaciją dėl šių straipsnių atitinkamų sudėtinių dalių, taip pat dėl poveikio, kuris atsiranda dėl tinkamų paskolų likučių pokyčių, tačiau nėra susijęs su tinkamu grynuoju skolinimu (toliau – likučių patikslinimai), įskaitant paskolų pardavimus ir pirkimus bei kitokius paskolų perleidimus.

Kiek tai susiję su surinktos informacijos naudojimu, 2016 m. sausio 31 d. duomenys apie tinkamų paskolų likučius bus naudojami nustatyti skolinimosi sumą. Be to, duomenys apie tinkamą grynąją skolinimą pirmuoju atskaitiniu laikotarpiu bus naudojami nustatytam grynam skolinimui ir nustatytam likučiui apskaičiuoti. O duomenys apie tinkamą grynąją skolinimą antruoju atskaitiniu laikotarpiu bus naudojami skolinimo pokyčiams ir po to taikytinoms palūkanų normoms įvertinti. Visi kiti į šabloną įtraukti rodikliai yra reikalingi tikrinat informacijos vidaus nuoseklumą ir jos suderinamumą su Eurosistemos surinktais statistiniais duomenimis, taip pat nuodugniai TITRO-II programos poveikio stebėjimui.

Bendra sistema, pagal kurią pildomas atskaitomybės šablonas, yra numatyta PFI balanso straipsnių (BS) statistikos kontekste euro zonos PFI atskaitomybės reikalavimuose, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). Tiksliau, kiek tai susiję su paskolomis, Reglamente (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) 8 straipsnio 2 dalis reikalauja, kad duomenys apie jas būtų „pateikiami jų pagrindine suma, likusia mėnesio pabaigoje. Į šią sumą neįtraukiami visiškai ir daliniai nurašymai, kaip nustatyta atitinkamoje apskaitos praktikoje. [...] paskolų užskaita prieš bet kokius kitus turtą arba išipareigojimus nevykdoma“. Tačiau priešingai 8 straipsnio 2 dalyje nustatytoms taisyklėms, kurios taip pat reiškia, kad duomenys apie paskolas turi būti teikiami bendrąja verte, kartu su atidėjiniais, 8 straipsnio 4 dalyje teigiama, kad „NCB gali leisti pateikti duomenis apie paskolas atėmus atidėjinius, ir apie nupirtas paskolas pagal kainą, sutartą jų įsigijimo metu [t. y. jų sandorio vertę], jeigu tokią atskaitomybės praktiką taiko visi atskaitingieji agentai rezidentai“. Toliau išsamiau apžvelgiamas šio nukrypimo nuo bendrųjų BS nurodymų poveikis duomenų ataskaitų rengimui.

Reglamentu (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) taip pat turėtų būti remiamasi, kai rengiant duomenų ataskaitas taikomos atitinkamos sąvokų apibrėžtys. Ypač žr. 1 straipsnį dėl bendrųjų sąvokų apibrėžčių ir II priedo 2 ir 3 dalis dėl priemonių rūšių, kurios turi būti laikomos paskolomis, bei atitinkamai dėl dalyvių sektorių sąvokų apibrėžčių. Pažymėtina, kad, kaip taisyklė, BS sistemoje už paskolas gautinos sukauptos palūkanos, kai jos susikaupia, turi būti įrašytos balanse (t. y. apskaitomos remiantis kaupimo, o ne faktinio gavimo principu), tačiau neturėtų būti įtraukiamos į duomenis apie paskolų likučius. Tačiau kapitalizuotos palūkanos turėtų būti apskaitomos kaip likučių dalis.

⁽¹⁾ Atskaitomybės reikalavimus grindžianti sampratų sistema išlieka nepakitusi palyginus su nustatytaja Sprendime ECB/2014/34.

⁽²⁾ Duomenų ataskaitose „namų ūkiai“ apima ir namų ūkiams paslaugas teikiančias ne pelno institucijas.

Nors daug teiktinų duomenų jau parengia PFĮ pagal Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) reikalavimus, tam tikrą papildomą informaciją turėtų rengti TITRO-II pasiūlymus teikiantys dalyviai. BS statistikos metodologinė sistema, nustatyta PFĮ balanso statistikos vadove⁽¹⁾, pateikia visą susijusią informaciją, reikalingą rengiant šiuos papildomus duomenis; atskirų rodiklių sąvokų apibrėžtys išsamiau aprašomos 4 punkte.

3. Bendrieji duomenų teikimo nurodymai

a) Atskaitomybės šablono struktūra

Šablonas apima laikotarpio, su kuriuo duomenys yra susiję, nurodymą ir grupuoja rodiklius į du blokus: PFĮ paskolos euro zonos ne finansų bendrovėms ir PFĮ paskolos euro zonos namų ūkiams, išskyrus paskolas būstams įsigyti. Duomenys visuose geltonai pažymėtuose langeliuose apskaičiuojami pagal į kitus langelius įrašytus duomenis pagal pateiktas formules. Šablone taip pat nurodoma duomenų patikrinimo taisyklė, kurią pasitelkus patikrinamas duomenų apie likučius ir sandorius suderinamumas.

b) „Ataskaitinio laikotarpio“ apibrėžtis

Ataskaitinis laikotarpis apima laiko tarpą, už kurį teikiami duomenys. TITRO-II yra du ataskaitiniai laikotarpiai: pirmas ataskaitinis laikotarpis nuo 2015 m. vasario 1 d. iki 2016 m. sausio 31 d. ir antras ataskaitinis laikotarpis nuo 2016 m. vasario 1 d. iki 2018 m. sausio 31 d. Su likučiais susiję rodikliai turi būti teikiami tokie, kokie jie yra mėnesio, einančio prieš ataskaitinio laikotarpio pradžią, pabaigoje ir ataskaitinio laikotarpio pabaigoje; t. y. pirmu ataskaitiniu laikotarpiu teikiami 2015 m. sausio 31 d. ir 2016 m. sausio 31 d. likučių duomenys, o antru ataskaitiniu laikotarpiu turi būti teikiami 2016 m. sausio 31 d. ir 2018 m. sausio 31 d. likučių duomenys. O duomenys apie sandorius ir pataisymus turi apimti visus susijusius ataskaitiniu laikotarpiu įvykusius poveikius.

c) TITRO-II grupių atskaitomybė

Grupių dalyvavimo TITRO-II atveju duomenys, kaip taisyklė, turėtų būti teikiami agreguotu pagrindu. Tačiau valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniai centriniai bankai (NCB) gali rinkti informaciją pagal atskiras įstaigas, jei manoma, kad tai yra tinkama.

d) Duomenų ataskaitų perdavimas

Užpildytos duomenų ataskaitos turėtų būti perduotos atitinkamam NCB, kaip nurodyta 7 straipsnyje ir pagal ECB interneto svetainėje paskelbtą TITRO-II informacinį kalendorių, kuriame taip pat išdėstyti ataskaitiniai laikotarpiai, kurių duomenys turi būti teikiami per kiekvieną perdavimą ir kurie istoriniai duomenys turėtų būti naudojami rengiant duomenis.

e) Duomenų vienetas

Duomenys turi būti teikiami tūkstančiais eurų.

4. Sąvokų apibrėžtys

Šiame skyriuje pateikiamos straipsnių, kurie turi būti teikiami, apibrėžtys, o atskaitomybės šablone naudojamas numeravimas nurodytas skliausteliuose.

a) Tinkamų paskolų likučiai (1 ir 4)

Šių langelių duomenys apskaičiuojami remiantis skaičiais, pateiktais už kitus straipsnius, būtent: iš „Likučių balanse“ (1.1 ir 4.1) atėmus „Paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, tačiau kurios nėra išbrauktos iš balanso, likučiai“ (1.2 ir 4.2), pridėjus „Likusius tinkamų paskolų atidėjinius“ (1.3 ir 4.3). Pastarasis elementas reikšmingas tik tais atvejais, kai, priešingai įprastai BS praktikai, paskolų duomenys teikiami atėmus atidėjinius.

⁽¹⁾ Žr. PFĮ balanso statistikos vadovą (angl. *Manual on MFI balance sheet statistics*), ECB, 2012 m. balandžio mėn., paskelbta ECB interneto svetainėje: www.ecb.europa.eu. Tiksliau, 2.1.4 skyriuje, p. 76 aprašytas statistinių duomenų apie paskolas teikimas.

i) Likučiai balanse (1.1 ir 4.1)

Šis straipsnis apima euro zonos ne finansų bendrovėms ir namų ūkiams suteiktų paskolų likučius, išskyrus paskolas būstui įsigyti. Sukaptos palūkanos, skirtingai nei kapitalizuotos palūkanos, į rodiklius neįtraukiamos.

Šie šablono langeliai yra tiesiogiai susieti su Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 2 dalies reikalavimais (1 lentelės 2 blokas dėl mėnesinių atsargų).

Dėl straipsnių, kurie turi būti įtraukti į duomenų ataskaitas, išsamesnių sąvokų apibrėžčių žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) II priedo 2 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 2.1.4 skyrių.

ii) Paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, tačiau kurios nėra išbrauktos iš balanso, likučiai (1.2 ir 4.2)

Šis straipsnis apima paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, tačiau kurios nėra išbrauktos iš balanso, likučius. Turi būti teikiami duomenys apie visas pakeitimo vertybiniais popieriais operacijas, neatsižvelgiant į tai, kur yra susijusių finansinių priemonių bendrovių rezidavimo vieta. Paskolos, teikiamos kaip įkaitas Eurosistemos pinigų politikos kredito operacijoms kredito reikalavimų forma, dėl ko įvykdomas pervedimas neišbraukiant iš balanso, į šį straipsnį neįeina.

Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalis (5a lentelės dėl mėnesinių duomenų 5.1 blokas) apima reikalaujamą informaciją apie vertybiniais popieriais pakeistas paskolas ne finansų bendrovėms ir namų ūkiams, kurių pripažinimas nebuvo panaikintas, bet nereikalauja, kad duomenys apie jas būtų suskirstyti pagal paskirtį. Be to, paskolų, kurios buvo kitaip perleistos (t. y. ne pakeitimo vertybiniais popieriais būdu), tačiau jų pripažinimas nepanaikintas, likučiai neįtraukiami pagal Reglamentą (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). Todėl rengiant duomenų ataskaitas reikia atskirai paimti duomenis iš PFĮ vidaus duomenų bazių.

Dėl išsamesnės informacijos apie straipsnius, kurie turi būti įtraukti į duomenų ataskaitas, žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 2.3 skyrių.

iii) Likę tinkamų paskolų atidėjiniai (1.3 ir 4.3)

Šie duomenys aktualūs tik toms įstaigoms, kurios, priešingai įprastai BS praktikai, teikia duomenis apie paskolas atėmus atidėjinius. Įstaigų, kurios pasiūlymus teikia kaip TITRO-II grupė, atveju šis pasiūlymas taikomas tik toms grupės įstaigoms, kurios apskaito paskolas atėmus atidėjinius.

Šis straipsnis apima individualias ir kolektyvines atsargas dėl nuvertėjimo bei paskolų nuostolių (prieš visišką ir dalinį nurašymą). Duomenys turi būti susieti su likusiomis tinkamomis paskolomis balanse, t. y. išskyrus paskolas, kurios pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, kurių pripažinimas balanse nepanaikintas.

Kaip nurodyta 2 punkto trečioje pastraipoje, kaip taisyklė, BS statistikoje duomenys apie paskolas teikiami nurodant jų pagrindinį likutį, atitinkamus jų atidėjinius priskiriant „Kapitalui ir atsargoms“. Tokiais atvejais informacija apie atidėjinius atskirai neturėtų būti teikiama. Tuo pačiu metu tais atvejais, kai duomenys apie paskolas teikiami atėmus atidėjinius, ši papildoma informacija turi būti teikiama, kad būtų surinkti tarp PFĮ išsamiai palyginami duomenys.

Jei yra nusistovėjusi praktika teikti duomenis apie paskolų likučius atėmus atidėjinius, NCB gali pasirinkti šios informacijos teikimą laikyti neprivalomu. Tačiau tokiais atvejais skaičiavimas pagal TITRO-II sistemą bus grindžiamas likusių paskolų sumomis balanse atėmus atidėjinius ⁽¹⁾.

Dėl išsamesnės informacijos žr. nuorodą į atidėjinius termino „Kapitalas ir atsargos“ apibrėžtyje, pateiktoje Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) II priedo 2 dalyje.

⁽¹⁾ Ši išimtis taip pat daro poveikį teikiant duomenis apie visišką ir dalinį nurašymą, kaip paaiškinta toliau.

b) Tinkamas grynasis skolinimas (2)

Šiuose atskaitomybės šablono langeliuose įrašomas grynasis skolinimas (sandoriai), įvykęs ataskaitiniu laikotarpiu. Šie duomenys apskaičiuojami pagal pateiktus straipsnių dalių skaičius, būtent „Bendrasis skolinimas“ (2.1) atėmus „Grąžinimai“ (2.2).

Paskolų, kurių sąlygos ataskaitiniu laikotarpiu buvo pakeistos, tuo metu, kai pakeičiamos sąlygos, duomenys turėtų būti teikiami kaip „Grąžinimas“ ir „Bendrasis skolinimas“. Patikslinimo duomenys turi apimti poveikį, susijusį su paskolų sąlygų pakeitimu.

Duomenys apie grįžtamuosius sandorius laikotarpiu (t. y. laikotarpiu suteiktos ir grąžintos paskolos) iš esmės turėtų būti teikiami kaip „Bendrasis skolinimas“ ir „Grąžinimas“. Tačiau taip pat leidžiama pasiūlymus teikiančioms PFI rengiant duomenų ataskaitas neįtraukti šių operacijų, jei tai palengvintų jų atskaitomybės našą. Tuo atveju jos turėtų pateikti informaciją atitinkamam NCB, ir iš likučių patikslinimų duomenų taip pat turi būti pašalintas su šiomis grįžtamosiomis operacijomis susijęs poveikis. Ši išimtis netaikoma per laikotarpį suteiktoms paskoloms, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos.

Kreditinės kortelės skola, atnaujinamosios paskolos ir sąskaitų pereinavimas taip pat turėtų būti apsvastyti. Dėl šių priemonių balansų pokyčiai dėl ataskaitiniais laikotarpiais panaudotų arba išbrauktų sumų turėtų būti naudojami kaip grynojo skolinimo pakaitiniai rodikliai. Duomenys apie teigiamas sumas turėtų būti teikiami kaip „Bendrasis skolinimas“ (2.1), o apie neigiamas sumas turėtų būti teikiami (su teigiamu ženklu) kaip „Grąžinimai“ (2.2).

i) Bendrasis skolinimas (2.1)

Šis straipsnis apima naujų paskolų bendrąją vertę srautą ataskaitiniu laikotarpiu, išskyrus bet kokius paskolų įsigijimus. Duomenys apie suteiktą kreditą, kuris susijęs su kreditinės kortelės skola, atnaujinamosiomis paskolomis ir sąskaitų pereinavimu, taip pat turėtų būti teikiami kaip paaiškinta pirmiau.

Per laikotarpį prie kliento balanso pridėtos sumos dėl, pavyzdžiui, palūkanų kapitalizacijos (priešinga palūkanų kaupimui) ir įmokų, taip pat turėtų būti įtrauktos.

ii) Grąžinimai (2.2)

Šis straipsnis apima pagrindinės sumos grąžinimo srautus ataskaitiniu laikotarpiu, išskyrus tuos, kurie susiję su vertybiniais popieriais pakeistomis ar kitaip perleistomis paskolomis, kurių pripažinimas balanse nepanaikintas. Duomenys apie grąžinimą, kuris susijęs su kreditinės kortelės skola, atnaujinamosiomis paskolomis ir sąskaitų pereinavimu, taip pat turėtų būti teikiami, kaip paaiškinta pirmiau.

Duomenys apie palūkanų mokėjimus, susijusius su sukauptomis dar nekapitalizuotomis palūkanomis, paskolų perdavimus ir kitus likučių patikslinimus (įskaitant visišką ir dalinį nurašymą) neturėtų būti teikiami.

c) Likučių patikslinimai

Šie atskaitomybės šablono langeliai yra likučių atskaitomybės pokyčiai (sumažėjimas (–) ir padidėjimas (+)) ataskaitiniu laikotarpiu ir nesusiję su grynuoju skolinimu. Tokie pokyčiai atsiranda dėl tokių operacijų kaip paskolų pakeitimas vertybiniais popieriais ir kitokių paskolų perleidimų ataskaitiniu laikotarpiu bei dėl kitų patikslinimų, susijusių su perkainojimais dėl valiutų kursų pokyčių, paskolų visiško ir dalinio nurašymo bei perklasifikavimo. Šių langelių duomenys automatiškai apskaičiuojami pagal pateiktus straipsnių dalių skaičius, būtent: „Paskolų pardavimai ir pirkimai bei kiti paskolų perleidimai ataskaitiniu laikotarpiu“ (3.1) pridėjus „Kiti pataisymai“ (3.2).

i) Paskolų pardavimai ir įsigijimai bei kiti paskolų perleidimai ataskaitiniu laikotarpiu (3.1)

- Gryniesiems pakeistų vertybiniais popieriais paskolų srautai, darantys poveikį paskolų atsargoms (3.1A).

Šis straipsnis apima ataskaitiniu laikotarpiu pakeistų vertybiniais popieriais paskolų, darančių poveikį paskolų atsargoms, apie kurias teikiami duomenys, grynąją sumą, apskaičiuojamą iš įsigijimų atėmus perdavimus ⁽¹⁾. Turi būti teikiami duomenys apie visas pakeitimo vertybiniais popieriais operacijas, neatsižvelgiant į tai, ar dalyvaujančios finansinių priemonių bendrovės yra rezidentės. Paskolų perleidimai turėtų būti įrašyti nominaliąja verte atėmus visišką ir dalinį nurašymą pardavimų metu. Duomenys apie šį visišką ir dalinį nurašymą, kai įmanoma juos nustatyti, teikiami pagal šablono 3.2B straipsnį (žr. toliau). PFĮ, kurios teikia duomenis apie paskolas atėmus atidėjinius, atveju perleidimai turėtų būti įrašomi balansine verte (t. y. nominaliąja verte atėmus likusius atidėjinius) ⁽²⁾.

Šiuos elementus apima Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalies (5a lentelės dėl mėnesinių duomenų 1.1 blokas ir 5b lentelės dėl ketvirčio duomenų 1.1 blokas) reikalavimai.

Dėl straipsnių, kurie turi būti teikiami, išsamesnių sąvokų apibrėžčių žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 2.3 skyrių.

- Gryniesiems paskolų, kurios yra kitaip perleistos, srautai, darantys poveikį paskolų atsargoms (3.1B).

Šis straipsnis apima per laikotarpį su pakeitimu vertybiniais popieriais nesusijusiose operacijose perleistų arba įsigytų paskolų grynąją sumą, darančią poveikį paskolų atsargoms, apie kurias teikiami duomenys, ir apskaičiuojamas iš įsigijimų atėmus perleidimus. Perleidimai turėtų būti įrašyti nominaliąja verte atėmus visišką ir dalinį nurašymą pardavimų metu. Duomenys apie šį visišką ir dalinį nurašymą, kai įmanoma juos nustatyti, turėtų būti teikiami pagal 3.2B straipsnį. PFĮ, kurios teikia duomenis apie paskolas atėmus atidėjinius, perleidimai turėtų būti įrašyti balansine verte (t. y. nominaliąja verte atėmus likusius atidėjinius).

Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalies reikalavimai iš dalies yra susiję su šiais elementais. 5a lentelės dėl mėnesinių duomenų ir 5b lentelės dėl ketvirtinių duomenų 1.2 blokai apima duomenis dėl kitaip perduotų paskolų grynųjų srautų, kurie turi įtakos paskolų atsargoms, tačiau neapima:

- 1) kitoms vidaus PFĮ perduotų arba iš kitų vidaus PFĮ įsigytų paskolų, įskaitant perdavimus grupės viduje dėl įmonių verslo pertvarkymo (pvz., patronuojamosios vidaus PFĮ sujungtų paskolų perdavimas patronuojančiai PFĮ);
- 2) skolų perdavimų vykstant reorganizacijai grupės viduje dėl susijungimų, įsigijimų ir skaidymųsi.

Rengiant duomenų ataskaitas turi būti teikiami duomenys apie visus šiuos poveikius. Dėl išsamesnės informacijos apie straipsnius, kurių duomenys turi būti teikiami, žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 2.3 skyrių. Dėl „PFĮ sektoriaus struktūros pokyčių“ PFĮ balanso statistikos vadovo 1.6.3.4 skyriuje (susijusiame su 1.1 priedo 5.2 skyriumi) numatytas išsamus grupės vidaus perdavimų aprašas, išskiriant atvejus, kai perdavimai vyksta tarp atskirų institucinių vienetų (pvz., iki tol, kai vienas arba daugiau vienetų nustoja egzistuoti dėl susijungimo arba įsigijimo), bei atvejus, kai perdavimai vyksta tuo metu, kai tam tikri vienetai nebeegzistuoja, tuomet turėtų būti atliekamas statistinis perklasifikavimas. Kadangi abiem atvejais pasekmės yra vienodos, rengiant duomenų ataskaitas duomenys turi būti teikiami pagal 3.1C straipsnį (ir ne pagal 3.2C straipsnį).

- Gryniesiems paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais arba kitaip perleistos, srautai, nedarantys poveikio paskolų atsargoms (3.1C).

Šis straipsnis apima ataskaitiniu laikotarpiu vertybiniais popieriais pakeistų arba kitaip perduotų paskolų grynąją sumą, neturinčią įtakos pateiktiems duomenims apie paskolų atsargas, apskaičiuotą kaip įsigijimai atėmus perdavimus. Perleidimai turėtų būti įrašyti nominaliąja verte atėmus visišką ir dalinį nurašymą

⁽¹⁾ Šis susitarimas dėl žymėjimo ženklais (kuris prieštarauja Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) reikalavimams) atitinka bendrąjį reikalavimą dėl patikslinimo duomenų, kaip nurodyta pirmiau – būtent, apie poveikį, lemiantį likučių padidėjimą (sumažėjimą), turi būti teikiami duomenys su teigiamu (neigiamu) ženklu.

⁽²⁾ Reglamentas (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) leidžia PFĮ teikti duomenis apie įsigytas paskolas jų sandorio verte, kol tokia yra visų šalies rezidentų PFĮ taikoma nacionalinė praktika. Tokiais atvejais duomenys apie galinčius atsirasti perkainojimo komponentus turi būti teikiami pagal straipsnį 3.2B.

pardavimų metu. Duomenys apie šį visišką ir dalinį nurašymą, kai įmanoma juos nustatyti, turėtų būti teikiami pagal 3.2B straipsnį. PFĮ, kurios teikia duomenis apie paskolas atėmus atidėjinius, perleidimai turėtų būti įrašyti balansine verte (t. y. nominaliąja verte atėmus likusius atidėjinius). Grynieji srautai, susiję su paskolų, teikiamų kaip įkaitas Eurosistemos pinigų politikos kredito operacijoms kredito reikalavimų forma, dėl ko įvykdomas pardavimas nepanaikinant pripažinimo balanse, į šį straipsnį neįeina.

Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalies reikalavimai iš dalies yra susiję su šiais elementais. 5a lentelės dėl mėnesinių duomenų ir 5b lentelės dėl ketvirtinių duomenų 2.1 blokai apima duomenis dėl vertybiniais popieriais pakeistų arba kitaip perduotų paskolų gryųjų srautų, neturinčių įtakos duomenims apie paskolų atsargas, tačiau paskolos namų ūkiams būstui pirkti nėra atskirai nustatomos ir todėl turėtų būti atskirai gaunamos iš PFĮ vidaus duomenų bazių. Be to, kaip nurodyta pirmiau, reikalavimai netaikomi:

- 1) kitoms vidaus PFĮ perduotų arba iš kitų PFĮ įsigytų paskolų, įskaitant perdavimus grupės viduje dėl įmonių veiklos pertvarkymo (pvz., vidaus patronuojamosios PFĮ sujungtų paskolų perdavimas patronuojančiajai PFĮ), duomenims;
- 2) skolų perdavimų duomenims vykstant reorganizacijai grupės viduje dėl susijungimų, įsigijimų ir skaidymųsi.

Rengiant duomenų ataskaitas turi būti teikiami duomenys apie visus šiuos poveikius.

Dėl išsamesnės informacijos apie straipsnius, kurie turi būti teikiami, žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 5 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 2.3 skyrių.

ii) Kiti patikslinimai (3.2)

Kitų patikslinimų duomenys turi būti teikiami dėl likusių tinkamų paskolų balanse, išskyrus vertybiniais popieriais pakeistas ar kitaip perduotas paskolas, kurių pripažinimas nepanaikintas.

— Perkainojimai dėl valiutų kursų pokyčių (3.2A)

Valiutų kursų, susijusių su euru, svyravimai leidžia atsirasti paskolų užsienio valiutomis, kai jos išreikštos eurai, vertės pokyčiams. Duomenys apie šiuos poveikius turėtų būti teikiami su neigiamu (teigiamu) ženklu, kai vertinat grynąsias sumas įvyksta likučių sumažėjimas (padidėjimas), ir jie yra reikalingi siekiant visiškai suderinti grynojo skolinimo ir likučių pokyčių duomenis.

Šiems patikslinimams netaikomi Reglamentu (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) nustatyti reikalavimai. Rengiant duomenų ataskaitas, jei PFĮ dar neturi duomenų (ir net įverčių), jie gali būti apskaičiuoti pagal PFĮ balanso statistikos vadovo 4.2.2 skyrių. Siūloma vertinimo procedūra apsiriboja tik pagrindinių valiutų skaičiavimais ir yra atliekama šiais etapais:

- 1) mėnesio, einančio prieš laikotarpio pradžią, pabaigos ir laikotarpio pabaigos tinkamų paskolų likučiai (1 ir 4 straipsniai) suskirstomi pagal valiutą, kuria jie išreikšti, daugiausia dėmesio kreipiant į paskolų, išreiktų GBP, USD, CHF ir JPY, grupes. Jei šių duomenų dar nėra, gali būti panaudoti duomenys apie visus balanso likučius, įskaitant vertybiniais popieriais pakeistas ar kitaip perduotas paskolas, kurių pripažinimas nepanaikintas, – 1.1 ir 4.1 straipsniai;
- 2) kiekviena paskolų grupė traktuojama, kaip nurodyta toliau. PFĮ balanso statistikos vadovo atitinkamų lygčių numeriai nurodyti skliausteliuose:

— mėnesio, einančio prieš ataskaitinio laikotarpio pradžią, pabaigos ir laikotarpio pabaigos likučiai paverčiami į pradinę išraiškos valiutą naudojant atitinkamus nominaliuosius valiutų kursus ⁽¹⁾ ([4.2.2] ir [4.2.3] lygtys),

⁽¹⁾ Turėtų būti naudojami ECB orientaciniai valiutų kursai. Žr. 1998 m. liepos 8 d. pranešimą spaudai dėl bendrų rinkos standartų nustatymo, kuris yra paskelbtas ECB svetainėje: www.ecb.europa.eu.

- likučių, išreikštų užsienio valiuta, pokyčiai ataskaitiniu laikotarpiu apskaičiuojami ir vėl paverčiami eurai naudojant dienos valiutų kursų vidutinę vertę ataskaitiniu laikotarpiu ([4.2.4] lygtis),
- apskaičiuojamas likučių, paverstų į eurus apskaičiuojant pagal anksčiau nurodytą etapą, pokyčio ir likučių eurai pokyčio skirtumas ([4.2.5] lygtis, su priešingu ženklu);

3) nustatomas galutinis valiutų kursų patikslinimas kaip kiekvienos valiutos patikslinimų suma.

Dėl papildomos informacijos žr. PFĮ balanso statistikos vadovo 1.6.3.5 ir 4.2.2 skyrius.

— Visiškas / dalinis nurašymas (3.2B)

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) 1 straipsnio g punktą, „dalinis nurašymas – tiesioginis paskolos sumos sumažinimas statistiniame balanse dėl jos nuvertėjimo“. Panašiai, pagal to paties reglamento 1 straipsnio h punktą „visiškas nurašymas – visos paskolos sumos nurašymas, kai ji pašalinama iš balanso“. Visiško ir dalinio nurašymo poveikio duomenys turėtų būti teikiami su neigiamu arba teigiamu ženklu, kai grynąja verte jie atitinkamai lemia likučių sumažėjimą arba padidėjimą. Šie duomenys yra reikalingi, kad būtų galima visapusiškai suderinti skolinimo ir likučių pokyčių duomenis.

Balanse likusių paskolų visiško ir dalinio nurašymo atveju gali būti naudojami duomenys, parengti atitiktį Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 4 dalies būtinuosius reikalavimus (1A lentelė dėl mėnesinių patikslinimų dėl perkainojimo). Tačiau, norint nustatyti vertybiniais popieriais pakeistų ar kitaip perduotų paskolų, kurių pripažinimas nėra panaikintas, visiško ir dalinio nurašymo poveikį, reikia atskirai išgauti duomenis iš PFĮ vidaus duomenų bazių.

Tinkamų paskolų likučių duomenys (1 ir 4 straipsniai) iš esmės yra pataisyti dėl atidėjinių likučių tais atvejais, kai paskolos statistiniame balanse įrašomos atėmus atidėjinius.

— Kai dalyviai teikia duomenis 1.3 ir 4.3 straipsniams, duomenys apie visišką ir dalinį paskolų nurašymą turėtų apimti buvusių atidėjinių paskoloms, kurios tapo (iš dalies arba visiškai) nebeatgaunamos, atšaukimą ir, be to, taip pat turėtų apimti nuostolius dėl atidėjinių pertekliaus, jei taikytina. Panašiai, kai turinti atidėjinius paskola yra pakeičiama vertybiniais popieriais arba kitaip perleista, visišką arba dalinį nurašymą reikia įrašyti kaip lygų likusiems atidėjiniams, su priešingu ženklu, tam, kad būtų atspindėtas balanso vertės pokytis, pataisius atidėjinių sumas ir grynojo srauto vertę. Per tam tikrą laiką atidėjiniai gali pasikeisti dėl naujų atsargų dėl nuvertėjimo ir paskolų nuostolių (atėmus galimus grįžtamuosius sandorius, įskaitant tuos, kai paskolos gavėjas grąžina paskolą). Tokie pokyčiai neturėtų būti įrašomi į duomenų ataskaitas kaip visiško / dalinio nurašymo dalis (nes duomenų ataskaitose pateikiamos vertės pridėjus atidėjinius) ⁽¹⁾.

Galima nenustatyti vertybiniais popieriais pakeistų ar kitaip perduotų paskolų, kurių pripažinimas nėra panaikintas, visiško ir dalinio nurašymo poveikio, jei atskirų duomenų apie atidėjinius neįmanoma išgauti iš PFĮ vidaus duomenų bazių.

— Jei yra nusistovėjusi praktika duomenis apie paskolų likučius teikti atėmus duomenis apie atidėjinius, bet susiję straipsniai (1.3 ir 4.3) dėl atidėjinių nėra teikiami (žr. 4 punkto a papunktį), visiškas / dalinis nurašymas turi apimti naujas atsargas dėl nuvertėjimo ir paskolų nuostolių (atėmus galimus grįžtamuosius sandorius, įskaitant tuos, kai paskolos gavėjas grąžina paskolą) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Šis reikalavimas skiriasi nuo atskaitomybės reikalavimų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

⁽²⁾ Šis reikalavimas atitinka informaciją, kurią pagal Reglamentą (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) turi teikti PFĮ apie paskolas atėmus atidėjinius.

Galima nenustatyti vertybiniais popieriais pakeistų ar kitaip perduotų paskolų, kurių pripažinimas nėra panaikintas, visiško ir dalinio nurašymo poveikio, jei atskirų duomenų apie atidėjinius neįmanoma išgauti iš PFĮ vidaus duomenų bazių.

Iš esmės, šie straipsniai taip pat apima perkainojimus, kurie atliekami, kai paskolos pakeičiamos vertybiniais popieriais arba kitaip perduotos, o sandorio vertė skiriasi nuo likusių nominalių sumų, kai įvyksta perdavimas. Duomenys apie šiuos perkainojimus, kai įmanoma juos nustatyti, turi būti teikiami ir turėtų būti apskaičiuojami kaip sandorio vertės ir likusios nominalios sumos skirtumas pardavimo metu.

Dėl papildomos informacijos žr. Reglamento (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) I priedo 4 dalį ir PFĮ balanso statistikos vadovo 1.6.3.3 skyrių.

— Perklasifikavimai (3.2C)

Perklasifikavimuose įrašomi visi kiti poveikiai, kurie nesusiję su grynuoju skolinimu, kaip apibrėžta 4 punkto b papunktyje, bet lemia balanso paskolų likučių pokyčius, išskyrus vertybiniais popieriais pakeistas ar kitaip perduotas paskolas, kurių pripažinimas nėra panaikintas.

Šiems poveikiams netaikomi Reglamentu (ES) Nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) nustatyti reikalavimai ir jų poveikis paprastai įvertinamas agreguotuoju pagrindu rengiant makroekonomikos statistiką. Tačiau jie yra svarbūs individualių įstaigų (arba TITRO-II grupių) lygiu, kad būtų suderinti grynojo skolinimo ir likučių pokyčių duomenys.

Turi būti teikiami duomenys apie šiuos balanso paskolų likučių, išskyrus vertybiniais popieriais pakeistas ar kitaip perduotas paskolas, kurių pripažinimas nėra panaikintas, pokyčius, ir taikomas įprastas susitarimas dėl poveikių, lemiančių likučių sumažėjimą (padidėjimą) įrašymo su neigiamu (teigiamu) ženklu:

- 1) sektoriaus klasifikavimo arba paskolos gavėjų rezidavimo vietos pasikeitimas, dėl kurio pasikeičia teikiami duomenys apie likusias pozicijas, kurios nesusijusios su grynuoju skolinimu, ir todėl turi būti įrašytos;
- 2) priemonių klasifikavimo pokyčiai. Jie taip pat gali turėti įtakos rodikliams, jei paskolų likučiai padidėja arba sumažėja dėl, pavyzdžiui, skolos vertybinių popierių perklasifikavimo į paskolą arba paskolos perklasifikavimo į vertybinius popierius;
- 3) patikslinimai dėl duomenų teikimo klaidų ištaisymo, vadovaujantis pagal 8 straipsnio 1 dalies c punktą iš atitinkamo NCB gautais nurodymais.

Vadovaujantis 7 straipsnio 6 punktu, įvykus įmonių reorganizacijai ir TITRO-II grupių sudėties pokyčiams, paprastai kyla būtinybė dar kartą pateikti pirmą duomenų ataskaitą, kad būtų atspindėta nauja įmonės struktūra ir TITRO-II grupės sudėtis. Todėl dėl šių įvykių nereikia vykdyti perklasifikavimų.

Dėl papildomos informacijos žr. PFĮ balanso statistikos vadovo 1.6.3.4 skyrių. Tačiau turėtų būti atsižvelgta į pirmiau pabrėžtus sąvokų skirtumus išvedant perklasifikavimo duomenis individualių įstaigų lygiu.

Ataskaitinis laikotarpis:

Paskolos ne finansų bendrovėms ir namų ūkiams, išskyrus paskolas namų ūkiams būstui įsigyti (tūkst. EUR)

	Paskolos ne finansų bendrovėms	Paskolos namų ūkiams (įskaitant namų ūkiams paslaugas teikiančias ne pelno institucijas), išskyrus paskolas būstui įsigyti	straipsnis	formulė	patvirtinimas
Pagrindiniai rodikliai					
1 Tinkamų paskolų likučiai mėnesio, einančio prieš ataskaitinį laikotarpį, pabaigoje	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2 Tinkamas grynasis skolinimas ataskaitiniu laikotarpiu	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3 Likučių patikslinimai: sumažėjimas (–) ir padidėjimas (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4 Tinkamų paskolų likučiai ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$
Pagrindžiantys straipsniai					
Tinkamų paskolų likučiai mėnesio, einančio prieš ataskaitinį laikotarpį, pabaigoje					
1.1 Likučiai balanse			1.1		
1.2 Paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, tačiau kurios nėra išbrauktos iš balanso, likučiai			1.2		
1.3 Likę tinkamų paskolų atidėjiniai (*).....			1.3		
Tinkamas grynasis skolinimas ataskaitiniu laikotarpiu					
2.1 Bendrasis skolinimas			2.1		
2.2 Grąžinimai			2.2		
Likučių patikslinimai: sumažėjimas (–) ir padidėjimas (+)					
3.1 Paskolų pardavimai ir pirkimai bei kiti paskolų perleidimai ataskaitiniu laikotarpiu	0	0	3.1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$	
3.1A Gryniesi pakeistų vertybiniais popieriais paskolų srautai, darantys poveikį paskolų atsargoms			3.1A		
3.1B Gryniesi paskolų, kurios yra kitaip perleistos, srautai, darantys poveikį paskolų atsargoms			3.1B		
3.1C Gryniesi paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais arba kitaip perleistos, srautai, nedarantys poveikio paskolų atsargoms			3.1C		
3.2 Kiti patikslinimai	0	0	3.2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$	
3.2A Perkainojimai dėl valiutų kursų pokyčių			3.2A		
3.2B Visiškas / dalinis nurašymas			3.2B		
3.2C Perklasifikavimai			3.2C		

Tinkamų paskolų likučiai ataskaitinio laikotarpio pabaigoje

4.1	Likučiai balanse			4.1
4.2	Paskolų, kurios yra pakeistos vertybiniais popieriais ar kitaip perleistos, tačiau kurios nėra išbrauktos iš balanso, likučiai			4.2
4.3	Likę tinkamų paskolų atidėjiniai (*)			4.3

(*) Taikoma tik tais atvejais, kai paskolų duomenys teikiami atėmus atidėjinius; daugiau informacijos pateikiama duomenų teikimo nurodymuose.

EUROPOS CENTRINIO BANKO SPRENDIMAS (ES) 2016/811**2016 m. balandžio 28 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas ECB/2014/34 dėl priemonių, susijusių su tikslinėmis ilgesnės trukmės refinansavimo operacijomis (ECB/2016/11)**

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 127 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką, 12 straipsnio 1 dalį, 18 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką ir 34 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką,

atsižvelgdama į 2014 m. gruodžio 19 d. Europos Centrinio Banko gaires (ES) 2015/510 dėl Eurosistemos pinigų politikos sistemos įgyvendinimo (ECB/2014/60) ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) vadovaudamasi Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 1 straipsnio 4 dalimi, Valdančioji taryba gali bet kuriuo metu pakeisti Eurosistemos pinigų politikos operacijų įgyvendinimo priemonės, reikalavimus, kriterijus ir procedūras;
- (2) 2014 m. liepos 29 d. Valdančioji taryba, vykdydama jai suteiktus kainų stabilumo įgaliojimus ir imdamasi priemonių, skirtų pinigų politikos perdavimo mechanizmo veiklai gerinti remiant paskolas realiai ekonomikai, priėmė Sprendimą ECB/2014/34 ⁽²⁾. Šis sprendimas numatė dvejų metų laikotarpį vykdyti tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (TITRO) serijas;
- (3) 2016 m. kovo 10 d. Valdančioji taryba, kad būtų sustiprinta ECB palanki pinigų politikos padėtis ir pinigų politikos perdavimas toliau skatinant bankų skolinimą realiai ekonomikai, nusprendė vykdyti keturių naujų tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (TITRO-II) serijas. Šių TITRO-II sąlygos turi būti nustatytos atskirame sprendime. Tam, kad įstaigos galėtų grąžinti pagal TITRO pasiskolintas sumas ir skolintis pagal TITRO-II, Valdančioji taryba nusprendė 2016 m. birželio mėn. įvesti visoms likusioms TITRO papildomą savanorišką grąžinimo galimybę;
- (4) Valdančioji taryba taip pat nusprendė, kad dalyviams, kurie pateikė duomenis, reikalingus apskaičiuojant 2016 m. rugsėjo mėn. privalomą išankstinį grąžinimą, nebetaikomi atskaitomybės įsipareigojimai;
- (5) tam, kad kredito įstaigos turėtų pakankamai laiko operaciniais pasiruošimams pirmai TITRO-II, šis sprendimas turėtų įsigalioti nedelsiant;
- (6) todėl Sprendimas ECB/2014/34 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*1 straipsnis***Daliniai pakeitimai**

Sprendimas ECB/2014/34 iš dalies pakeičiamas taip:

1. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

*„6 straipsnis***Išankstinis grąžinimas**

1. Nepažeidžiant 2 dalies, praėjus 24 mėnesiams nuo kiekvienos TITRO, dalyviai gali pasirinktinai kas pusę metų prieš terminą nutraukti TITRO arba sumažinti jų sumas. Išankstinio grąžinimo dienos sutampa su Eurosistemos nustatytomis Eurosistemos pagrindinių refinansavimo operacijų atsiskaitymų dienomis.

⁽¹⁾ OL L 91, 2015 4 2, p. 3.⁽²⁾ 2014 m. liepos 29 d. Sprendimas ECB/2014/34 dėl priemonių, susijusių su tikslinėmis ilgesnės trukmės refinansavimo operacijomis (OL L 258, 2014 8 29, p. 11).

2. Dalyviai taip pat gali pasirinktinai prieš terminą nutraukti TITRO arba sumažinti jų sumas tą dieną, kuri sutampa su pirmos TITRO, atliktos pagal Europos Centrinio Banko sprendimo (ES) 2016/810 (ECB/2016/10) (*), atsiskaitymo diena. Pageidaujamas pasinaudoti išankstinio grąžinimo procedūra, likus ne mažiau kaip trimis savaitėms iki tos pirmos išankstinio grąžinimo dienos, dalyvis praneša atitinkamam NCB apie savo ketinimą grąžinti pagal išankstinio grąžinimo procedūrą išankstinio grąžinimo dieną. Toks pranešimas tampa privalomas dalyviui likus trimis savaitėms iki tame pranešime nurodytos išankstinio grąžinimo dienos. Siekiant išvengti abejonių, papildoma skolinimosi suma, kurią galima gauti 2016 m. birželio mėn. vykdomai TITRO ir kuri apskaičiuojama pagal 4 straipsnio 3 dalį, nustatoma remiantis sumomis, pasiskolintomis 2015 m. kovo mėn. vykdam TITRO, neatėmus jokios sumos, grąžintos pirmą išankstinio grąžinimo dieną.

3. Visų kitų grąžinimo dienų atveju, pageidaujamas pasinaudoti išankstinio grąžinimo procedūra, likus ne mažiau kaip dviem savaitėms iki to išankstinio grąžinimo dienos, dalyvis praneša atitinkamam NCB apie savo ketinimą grąžinti pagal išankstinio grąžinimo procedūrą išankstinio grąžinimo dieną. Toks pranešimas tampa privalomas dalyviui likus dviem savaitėms iki tame pranešime nurodytos išankstinio grąžinimo dienos.

4. Jei dalyvis iki grąžinimo dienos visiškai ar iš dalies neatsiskaito už pagal išankstinio grąžinimo procedūrą mokėtiną sumą, gali būti taikoma finansinė bauda. Taikytina finansinė bauda apskaičiuojama pagal Europos Centrinio Banko gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) (**) VII priedą ir atitinka finansinę baudą, taikomą už įsipareigojimų tinkamai užtikrinti įkaitu ir atsiskaityti už sumą, kuri kitai sandorio šaliai buvo paskirta vykdam grįžtamuosius sandorius pinigų politikos tikslais, nevykdymą. Finansinės baudos taikymas nedaro poveikio NCB teisei imtis priemonių, taikomų įsipareigojimų nevykdymo atveju, kaip nustatyta Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 166 straipsnyje.

(*) 2016 m. balandžio 28 d. Europos Centrinio Banko sprendimas (ES) 2016/810 dėl antros tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų serijos (ECB/2016/10) (OL L 132, 2016 5 21, p. 107).

(**) 2014 m. gruodžio 19 d. Europos Centrinio Banko gairės (ES) 2015/510 dėl Eurosistemos pinigų politikos sistemos įgyvendinimo (ECB/2014/60) (OL L 91, 2015 4 2, p. 3).“;

2. 7 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. TITRO dalyviai, kurių kaupiamasis tinkamas grynasis skolinimas laikotarpiu nuo 2014 m. gegužės 1 d. iki 2016 m. balandžio 30 d. yra mažesnis už jiems 2016 m. balandžio 30 d. taikytiną ribą, privalės grąžinti visą savo pradinę ir papildomas TITRO pasiskolintas sumas 2016 m. rugsėjo 28 d., jei Eurosistema nenustato kitos datos. I priede pateikiami techniniai skaičiavimai.

2. Jeigu dalyvio bendrai papildomai pasiskolinta suma TITRO, vykdytų nuo 2015 m. kovo mėn. iki 2016 m. birželio mėn. metu, viršija papildomą sumą, apskaičiuotą 2016 m. balandžio mėn., kaip paskirstymo ataskaitinį mėnesį, tuomet ši viršijanti papildomai pasiskolinta suma yra mokėtina 2016 m. rugsėjo 28 d., jei Eurosistema nenustato kitos datos. I priede pateikiami techniniai skaičiavimai.“;

3. 7 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Jei dalyvis iki grąžinimo dienos visiškai ar iš dalies neatsiskaito už pagal privalomo išankstinio grąžinimo procedūrą mokėtiną sumą, gali būti taikoma finansinė bauda. Taikytina finansinė bauda apskaičiuojama pagal Gairių (ES) 2015/10 (ECB/2014/60) VII priedą ir atitinka finansinę baudą, taikomą už įsipareigojimų tinkamai užtikrinti įkaitu ir atsiskaityti už sumą, kuri kitai sandorio šaliai buvo paskirta vykdam grįžtamuosius sandorius pinigų politikos tikslais, nevykdymą. Finansinės baudos taikymas nedaro poveikio NCB teisei imtis priemonių, taikomų įsipareigojimų nevykdymo atveju, kaip nustatyta Gairių (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 166 straipsnyje.“;

4. 8 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jeigu įstaiga dalyvauja TITRO ir tol, kol ji turi negrąžintą kreditą TITRO, ji privalo teikti užpildytus duomenų atskaitomybės šablonus pagal 1 dalį kas ketvirtį iki tol, kol pateikiami visi duomenys, reikalingi pagrįsti privalomam grąžinimo įsipareigojimo įvykdymui pagal 7 straipsnį.“;

5. 8 straipsnio 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Kiekvienas TITRO dalyvis privalo kasmet patikrinti pagal 1 dalį pateiktų duomenų tikslumą, išskyrus atvejus, jei jis, vadovaudamasis 6 straipsnio 2 dalimi, grąžino visas pagal savo TITRO likusias sumas. Šį patikrinimą, kuris gali būti vykdomas metinio audito metu, gali vykdyti išorės auditorius. Užuot pasitelkę išorės auditorių, dalyviai gali parengti planus pasinaudoti lygiavertėmis Eurosistemos patvirtintomis priemonėmis. Dalyvio NCB informuojamas apie tokio patikrinimo rezultatus. TITRO grupės dalyvavimo atveju apie rezultatus pranešama TITRO grupės narių NCB. Dalyvio NCB prašymu išsamūs pagal šią dalį atlikto patikrinimo rezultatai pateikiami tam NCB ir, tais atvejais, kai dalyvauja grupė, vėliau pranešami grupės narių NCB.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja 2016 m. gegužės 3 d.

Priimta Frankfurte prie Maino 2016 m. balandžio 28 d.

ECB Pirmininkas

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT